ὰν δὲ καὶ πρὸς τὰ ἄνω, ἀναπληροῦν τὴν θέσιν τῆς ἀργούσης σήμερον —ὡς χειρονομίας— διπλῆς (ὀξείας) // ,τῆς ὁποίας ἡ ἐνέργεια ἐδηλοῦτο διὰ τοῦ λυγίσματος, τότε πρέπει να καταφύγωμεν καὶ πάλιν εἰς τὸ τζάκισμα μετὰ λυγίσματος:

Κατὰ ταῦτα, τὸ μὲν τζάκισμα «τζακίζει» καὶ θλῷ τὰς φωνὰς πρὸς τὰ κάτω· ἐνῷ τὸ λύγισμα πρὸς τὰ ἄνω δεδεμένως «λυγίζει» αὐτάς.

Γυμνάσματα

Jens kan de gran a e en ken zi vio oi

Jens kan tenn aut Ed por O o eogot kanea on

ale han zin van a a vi q =

Jenn kan a do o fra a a eoi ken n

Tenn kan a do o fra a a eoi ken n

ale han zin van a do o fra a a eoi ken n

ale han zin van a do o fra a a eoi ken n

ale han zin van a do o fra a a eoi ken n

ale han zin van a do o fra a a eoi ken n

ale han zin van a do o fra a a eoi ken n

ale han zin van a do o fra a a eoi ken n

ale han zin van a do o fra a a eoi ken n

ale han zin van a do o fra a a eoi ken n

ale han zin van a do o fra a a eoi ken n

ale han zin van a a vi q eoi fra zin u van a a le a a eoi ken n

ale han zin van a a vi q eoi fra zin u van a a le a a eoi ken a eoi fra ale han a eoi a eoi fra a eoi

§ νζ΄ Γ΄.- Χειρονομίαι ἄνευ φωνῆς καὶ ἀργίας

"Αφωνοι καὶ ἄχρονοι ὑποστάσεις Ψηφιστὸν

Τὸ ψηφιστὸν εἶναι εἶδος ὀξείας ... Δι' ὅ, μετὰ τὸ ψηφιστὸν —ἀντιθέτως πρὸς τὴν πεταστὴν— ἀκολουθεῖ ἰσοχρονία, εἴτε εἰς ἁπλοῦς χρόνους εἴτε μεθ' ἑτεροχρόνου. «Ψηφίζειν» δέ, σημαίνει διαχωρίζειν δι' δ ζητεῖ ὅπως μετὰ τόνου προφέρωμεν τὰς φωνάς, κεχωρισμένως.

Trac ven pu pu i hage in cas ~ par &

or xan ce ee Trac ee ees à ri oi à

'Εξήγησις θέσεως ψηφιστοῦ ἐν ἰσοχρόνῷ καταβάσει Φωκαέως — Δοξολογία 'Έσω Τη ---

Oz race Est Tra en zu wnas å

Ή ἀκόλουθος θέσις ψηφιστοῦ, φαινομένη ὡς μὴ ἰσοχρονοῦσα ξίξες ξείναι ἰσόχρονος, ἀσχέτως τῆς διὰ γοργοῦ ἐν ἡμιχρόνῳ καταβάσεως.

Τοῦτ' αὐτὸ καὶ ἡ Τς 🛁 🛣

Γύμνασμα ψηφιστοῦ, ἐν ἰσοχρονία τοὐλάχιστον κατὰ τοὺς δύο πρώτους χαρακτῆρας :

Γύμνασμα

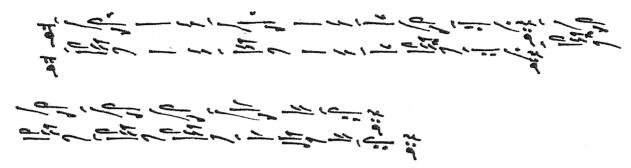
Ύπ' ὀξεῖαν μετὰ ἢ ἄνευ κεντημάτων, ἀκολουθούσης καταβάσεως, —ἐν στάσει— ἔχει ἐνέργειαν μικρᾶς παρακλητικῆς — τῆς παλαιοτέρας μουσικῆς γραφῆς, ὡς :

for my der examiser to down to dams = da a and

'Ιδού καὶ ἐξήγησις παρὰ τῶν νεωτέρων : 'Ιωάννου 'Αναστασιματάριον

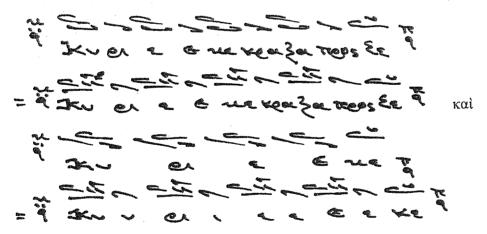
ξ νη΄ Βαρεῖα (Φωνή)*

Ή βαρεῖα , εἰς ἔκτασιν δύο μόνον χαρακτήρων —ἐκ τῶν ὁποίων ὁ δεύτερος κατιὼν—συνάγει τὰς φωνὰς εἰς μίαν συλλαβὴν ἢ εν σχῆμα, ἐπιφέρουσα μικρᾶς ἐκτάσεως χειρονομίαν, ἥτις ἐδηλοῦτο προσθέτως καὶ διὰ τζακίσματος ἢ ἀντικενώματος τὸ παλαιόν.

Ή βαρεῖα ἐνεργεῖ ὡς ἡ ἀπλῆ πεταστή, ἐν ἡμιχρόνῳ ψαύουσα τὸν ὑπερκείμενον εἰς αὐτὴν φθόγγον καὶ ἀκολούθως κατέρχεται.

Ή διαφορὰ ἔγκειται εἰς τὸ ὅτι ἡ μὲν πεταστὴ δέχεται εἰς τὴν κατάβασιν συλλαβήν, ἐνῷ ἡ βαρεῖα ἐν τῆ αὐτῆ συλλαβῆ ἔχει καὶ τὰς δύω της φωνάς:

Γύμνασμα

^{* «}Φωνή», καθ' ὄσον εἰς τὴν πρὸ τοῦ ιβ΄ αἰῶνος μουσικὴν γραφὴν εἶχεν ἐνέργειαν φωνῆς κατιούσης.

Περαιτέρω ἀνάπτυξις τῆς ἐνεργείας αὐτῆς, ἐν ἀγωγῆ χρόνου βραδυτέρα :

Ή βαρεῖα εἶναι προσέτι εν ἐκ τῶν «συναγμάτων», διὰ τοῦ ὁποίου, ὑπὸ διαφόρους χειρονομίας, κρατοῦνται εἰς μίαν συλλαβὴν περισσότεροι χρόνοι καὶ χαρακτῆρες :

α) Καθ' ξαυτήν:

β) Μετ' ἀντικενώματος ἐνεργοῦσα κατὰ τὴν ἰδέαν αὐτοῦ:

κ.ο.κ.

γ) Μεθ' ετέρου επί περισσοτέρων αργιῶν ενεργοῦσα ὡς ἀντικένωμα, ἀπὸ τοῦ τρίτου χρόνου (τῆς δευτέρας ἀπλῆς) καὶ ἐφεξῆς : of the second of = 9 ι Τε ἄλλως δίνες Το Επίσες δ) Μεθ' ὁ μαλοῦ ώς σύναγμα εἰς μίαν συλλαβήν: T, c e de 1 - e de 1 άλλὰ κι' ἐπὶ περισσοτέρων κατιουσῶν φωνῶν: ε) Μετὰ τζακίσματος καὶ πάλιν ὡς σύναγμα ἡ βαρεῖα: (ἐνεργεῖ τὸ 🗸 ということをは、これをは、これには、 ----で、ころことできることなることできている。

τὸ ἄλλως ὑπὸ μορφὴν ἁπλουστέραν:

§ νθ΄ Διπλη βαρεῖα η πίεσμα 🚤

Ή διπλη βαρεῖα εν ἐκ τῶν σημείων τοῦ ἐκφωνητικοῦ συστήματος, ἔχει ἀνάλογον ἐν τῆ μουσικῆ τὴν διπλῆν ὀξεῖαν τὴν ὁποίαν ὡς χρόνον μόνον μεταχειριζόμεθα εἰς τὴν σύγχρονον μουσικὴν γραφήν.

Ή διαφορὰ πρὸς τὴν ἁπλῆν βαρεῖαν ἦτο τὸ ὅτι ἐκείνη μέν, συνήθως, συνάγει εἰς μίαν συλλαβὴν χρόνους ἀκεραίους :

αὕτη δὲ ἡμίσεις, διὰ τοῦτο καὶ διπλῆ.

Απλη μετὰ γοργοῦ, ἐνώνει εἰς ἕνα χρόνον δύο χαρακτῆρας 1/2 τοῦ χρόνου διαρκείας μετὰ τζακίσματος δέ, ἑνὸς καὶ ἡμίσεος μετὰ ἡμίσεος:

Έπεκτείνει δὲ τὴν ἐνέργειαν αὐτῆς κι' ἐπὶ περισσοτέρων τῶν δύω ἐν συνεχεία κατιουσῶν φωνῶν, ἐκ τῶν ὁποίων αἱ δύω πρῶται ἐν τῆ αὐτῆ συλλαβῆ.

Είτε μόνη:

εἴτε καὶ μετὰ τζακίσματος, ἑπομένου ἐλαφροῦ, τοῦ ὁποίου καὶ ἐπεσήμαινε το «συνεχές», ἐν ἡμιχρόνῳ διὰ τὸν πρῶτον χρόνον αὐτοῦ, τὸ παλαιόν:

Ή διπλη βαρεῖα ἐκαλεῖτο καὶ «πίεσμα», ἐπειδή, κατὰ τοὺς παλαιούς, «πιέζει καὶ συνθλίβει τὰς φωνάς» τὴν μὲν πρώτην ἀργοποροῦσα, τὴν δὲ μετ' αὐτὴν ἐπιταχύνουσα —ἐν ἡμιχρόνφ— καὶ εἰς ἕνα χρόνον συνάπτουσα, μετὰ τῆς προηγουμένης ἢ τοῦ ἐπ' αὐτῆς ἑτεροχρόνου*:

^{*} Τὸ πίεσμα γίνεται ἀπὸ τοῦ πιέζω, τοῦ συνθλίβω «πιέζειν γὰρ καὶ συνθλίβειν τὴν φωνὴν δεῖ ἔνθα τοῦτο τεθῆ» (Γαβριὴλ Ἱερομόναχος).

σύνθλιψις πίεσμα-τζάκισμα 1½ ½ χρόνοι

Δύο παραδείγματα, μὲ τὸ πίεσμα καθ' ἑαυτό :

I Iw we a paaror I were a parcor

έκ τῶν ὁποίων τὸ δεύτερον —τὸ παλαιὸν— σαφέστερον.

Γύμνασμα

II Tu en a parent wu par vo per e va nv Dar Jacovan I Der u dro vou on tres e otarparet.

The var of n par nouver I of the grave of a another.

§ ξ΄ 'Ομαλὸν —7

Τὸ ὁμαλόν, συγκείμενον ἐξ ὀξείας καὶ βαρείας --, ἐνεργεῖ -ἀντιθέτως πρὸς τὸ τζάκισμα- κατὰ τὸ σχῆμα αὐτοῦ, ἀναβιβάζον καὶ καταβιβάζον τὰς φωνάς.

Κατὰ μίαν μὲν φωνὴν καὶ εἰς τέταρτον χρόνου, μεταξὺ πρώτου καὶ δευτέρου χαρακτῆ-ρος, ψαῦον τὸν ὑπερκείμενον φθόγγον, ἐν τῇ ἁπλῇ μορφῇ του :

΄ Ωσαύτως καὶ μετὰ γοργοῦ, εἰς ὄγδοον χρόνου :

Κατὰ περισσοτέρας δὲ φωνὰς καὶ εἰς ήμισυ χρόνου, μεθ' ἑτεροχρόνου κι' ἐν' ἰσοχρονίᾳ.

είτε συνεπτυγμένως:

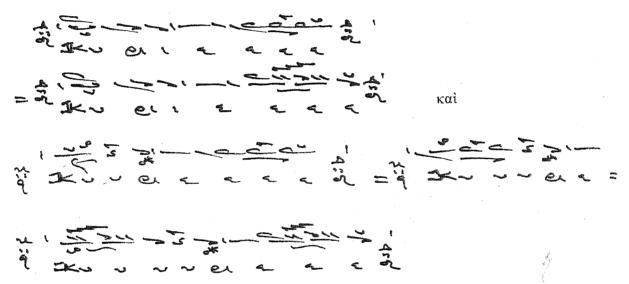
of Do za Eor em Buzain Eo dons of

= χ " Δο ο ζαι εω δει ζαι τι το φως το λιὰ καί:

χ " Σο ο ζαι εοι τω δει ζαι τι το φως το ξαι το ξα

είτε καὶ ἀναλυτικῶς :

'Εν τέλει καταλήξεων —ἀποδίδον τοῦ παλαιοῦ κρατήματος τὴν ἐνέργειαν— παρουσιάζει ἠπιωτέραν, εἰς τέταρτα τοῦ χρόνου, χειρονομίαν, ἐνδιαμέσως τῶν τριῶν ἴσων τῆς καταλήξεως, ὑποβάλλον εἰς τὴν αἴσθησιν ἐνέργειαν διπλοομάλου —— τῆς παλαιᾶς μουσικῆς:

Γυμνάσματα:

Είς χρόνους ἀκεραίους:

'Εν ήμιχρόνοις:

Ύπὸ τρία ἴσα, ὧν τὸ δεύτερον μετὰ γοργοῦ: 8'c ecc - ecc - ecc - ecc معنو الأعراب 、これをいったいでは、これをいったいでは

'Εάν, εἰς τὴν περίπτωσιν αὐτήν, τὸ τελευταῖον ἴσον ἤναι μεθ' ἑτεροχρόνου (κλάσματος ἢ τζακίσματος) καὶ ἀκολουθῆ ἀπόστροφος ἐν ἰσοχρονία, τότε τὸ ὁμαλόν, ἐκτὸς τῶν μεταξὺ τῶν ἴσων ποικιλμάτων του, ἐνεργεῖ κι' ἐπὶ τοῦ μετὰ κλάσματος ἢ τζακίσματος τελευταίου ἴσου, ἀναβιβάζον ἐν ἡμιχρόνω τὴν φωνὴν αὐτοῦ καὶ καταβιβάζον ἐπὶ τῆς ἀποστρόφου :

'Εὰν δὲ τὸ τελευταῖον ἴσον ἀκολουθῆ καὶ ὑπορροὴ μετὰ γοργοῦ, ἡ διὰ τοῦ ὁμαλοῦ κίνησις τῶν φωνῶν, ἐνθυμίζει τοῦ παλαιοῦ παρακαλέσματος τὸν σχηματισμόν :

Γύμνασμα

Προκειμένης τελικής καταλήξεως, τὸ ὁμαλὸν ἔτι πλέον ἐγείρει τὰς φωνάς, δεικνῦον, ἐν ἐπιβραδύνσει, ἀναλυτικῶς διὰ τῆς χειρονομίας αὐτοῦ, τὸ τοῦ μαθήματος τέλος :

Ένταῦθα τὸ ὁμαλὸν ἐνθυμίζει καὶ τὴν μορφήν, ἴσως καὶ τὴν ἐνέργειαν τῆς ἐκ τῆς ὁποίας προέρχεται «κρεμάστῆς ἀπ' ἔξω» τοῦ ἐκφωνητικοῦ συστήματος μᾶλλον δὲ τὴν ὕψωσιν καὶ τὴν μετ' αὐτὴν συνεχῆ κατάβασιν τῆς φωνῆς, εἰς θέσεις τοῦ παλαιοῦ στιχεραρίου, ὡς τὴν παροῦσαν :

Μπαλασίου : Ka can em Fro obo oo pun à Γυμνάσματα TICLES TO SEE TO よここととこここととというなでしている いることになることになるというできる。

§ ξα΄ Λύγισμα **~___**

Τὸ λύγισμα — -ἀντιθέτως πρὸς τὸ ὁμαλὸν— δὲν τζακίζει, ἀλλὰ λυγίζει ἐκ τῶν κάτω πρὸς τὰ ἄνω τὴν φωνήν, κατὰ τὸ σχῆμα αὐτοῦ, ψαῦον δεδεμένως κι' ἐν μιᾳ συλλαβῆ τὸν ὑπερκείμενον τοῦ ὑπὸ τὸν ὁποῖον τίθεται φθόγγου.

'Ετίθετο ἐπὶ παντὸς χαρακτῆρος, μετὰ ἢ ἄνευ τζακίσματος ἢ διπλῆς, τὸν παλαιὸν καιρόν :

Καὶ σήμερον καθίσταται ἀπαραίτητον, πρὸς ἀκριβῆ ἀπόδοσιν θέσεων, αἵτινες δὲν δύνανται ν' ἀποδοθῶσι διὰ τζακίσματος, δεικνύοντος κατιοῦσαν καὶ οὐχὶ ἀνιοῦσαν φοράν:

i ow en er i i or i

= A Ten or Ci i w w 200 En

"Αλλο:

L'EL VOI DE TRE E PUTEM - L'EL VOI DE TRE E E PUTEUV

"Αλλο

or or on on on on on on of or or or or or or

Τὸ λύγισμα ἀντικατεστάθη —ἀνεπιτυχῶς— δι' ὁμαλοῦ εἰς τὴν σύγχρονον μουσικὴν γραφήν, π.χ.

É 22 22 2 6 34 26 2 8 9

ἀντὶ

καὶ

A TIM W W EN NOOP & TEN W WWW

Τέλος : Τὸ λύγισμα μόνον του, ἄνευ τῆς ἀργίας διπλῆς (ἢ διπλῆς ἀποστρόφου), ἐνήργει κατὰ τέταρτον τοῦ χρόνου, ἐπὶ τοῦ ὑπὸ τὸν ὁποῖον ἐτίθετο φωνητικοῦ χαρακτῆρος : λύγισμα μετ' ἀργίας διπλῆς ἀποστρόφου :

de l'ordans d'orta par

λύγισμα ἄνευ ἀργίας :

Trave de vou ou de mo de =

§ ξβ΄ 'Αντικένωμα —

Τὸ ἀντικένωμα – ἐκ τῆς χειρονομίας —ὡς καὶ τὸ λύγισμα— προελθόν, τίθεται ὑπὸ τελευταίαν ἀνάβασιν, μετ' ὀξείας, ἑπομένης καταβάσεως ἐν ἑτέρα συλλαβῆ.

Έν ἀκεραίφ χρόνφ, δίδει ἰδέαν ὁμαλοῦ λεπτοτέραν

カラー 三年の三年の三年の三年の一年

ψαῦον κατὰ τέταρτον χρόνου τὸν ὑπερκείμενον τῆς ἀναλύσεως αὐτοῦ δι' ὁμαλοῦ φθόγγον:

manting to e for on on the temp to experient

Μεθ' έτεροχρόνου δέ, έπομένης καταβάσεως —συνήθως ἀποστρόφου— ἐν ἡμιχρόνῳ, εἰς μίαν συναπτομένην συλλαβὴν διὰ τῆς βαρείας :

Εἰς τὴν περίπτωσιν αὐτήν, κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ χρόνου τοῦ φωνητικοῦ χαρακτῆρος, ἐγείρει τὴν φωνὴν εἰς τὸν ὑπερκείμενον φθόγγον ἐπιστρέφει δὲ εἰς τὸν ἀρχικὸν κατὰ τὸ ἑτερόχρονον (ἀπλῆν), τὸ ὁποῖον ἑνώνει εἰς ἕνα χρόνον δεδεμένως μετὰ τῆς ἑπομένης ἀποστρόφου, κατὰ τὸ σχῆμα αὐτοῦ :

気 できるこうちにこうちにころって

Ή ὅλη κίνησις τῶν φωνῶν, εἰς τὰς περιπτώσεις αὐτάς, ὁμοιάζει πρὸς ἄντλησιν καὶ κένωσιν, ἐξ οὖ καὶ «ἀντικένωμα».

Κατὰ τοὺς πρώτους χρόνους τῆς νέας μουσικῆς γραφῆς (1805-1814) ἐγένετο χρῆσις τοῦ ἀντικενώματος ὡς συνάγματος περισσοτέρων χρόνων ὑπὸ τὴν ἐνέργειαν αὐτοῦ· ἀντικατασταθέντος ἀργότερον —οὐχὶ ὀρθῶς— δι' ἑτέρου :

Εἰς τὰς περιπτώσεις αὐτάς, ἡ ἐνέργεια τοῦ ἀντικενώματος λαμβάνει χώραν εἰς τοὺς δύο τελευταίους χρόνους τῆς θέσεως (μεταξὺ δευτέρας καὶ τρίτης ἁπλῆς):

Τιθέμενον ύπὸ χαρακτῆρα μετὰ κρυφοῦ ἴσου, ἀναλύεται ὡς ἡ ἔξω πεταστή :

άντὶ τοῦ ἁπλοῦ:

'Αντικατέστησε δέ, μετ' όξείας, τὴν μὴ ἐθιζομένην ἐν ἡμιχρόνῷ (μετὰ γοργοῦ) πεταστήν, εἰς τὰς μετὰ κυλίσματος μουσικὰς καταλήξεις :

Times of on thou s

Τιθέμενον εν διφώνω καταβάσει μετὰ βαρείας εν μιῷ συλλαβῆ, εγείρει τὰς φωνὰς ἀδιακόπως :

To ke e e ever bi i in a gent de la conor bi i in a gent de la conor bi i in a gent de la conor bi in a gent de la conor

"Ιδε σχετικῶς καὶ τὸ «Δοῦλοι Κύριον» παρὰ Μπερεκέτη

å wwwwwä ww wwij

'Αντικένωμα ύπὸ πεταστήν, διατηρεῖ τὴν ἐνέργειαν αὐτοῦ· τῆς πεταστῆς τιθεμένης μόνον δι' ἀλλαγὴν συλλαβῆς :

(Λαμπαδαρίου «'Επεφάνη ή χάρις»)

ANN NOW THE COOST

'Αντικένωμα, ἐπόμενον ἐτεροχρόνου, εἰς τὴν θέσιν τοῦ ἀργοσυνθέτου τῆς παλαιᾶς μουσικῆς:

§ ξγ΄ "Ετερον 🛌

Τὸ ἔτερον (παρακάλεσμα) εἶναι συντομωτέρα ἔκφρασις τοῦ παλαιοῦ μεγάλου παρακαλέσματος .'Ενεργεῖ δὲ ἐφ' ἑνὸς ἢ δύο χρόνων, στρέφον τὰς φωνὰς κατὰ τὸ σχῆμα αὐτοῦ· καὶ —ἀντιθέτως πρὸς τὸ ἀντικένωμα— ψαῦον εἰς 1/4 χρόνου τὸν ὑποκείμενον εἰς τὸν ἐπὶ τοῦ ὁποίου τίθεται χαρακτῆρα φθόγγον:

δπότε καὶ πάλιν —ἐν τῆ ἀναλύσει— τίθεται τὸ ἕτερον ἵνα δείξη καὶ μόνον τὸ ἀδιάκοπον τῆς φωνῆς:

Κατὰ ταῦτα, τὸ ἕτερον εἰναι εν ἐκ τῶν «συναγμάτων», συνάγον —ἄμα τῆ χειρονομία αὐτοῦ— εἰς εν σχῆμα κι' ἐν μιᾳ συλλαβῆ, πολλοὺς φωνητικοὺς χαρακτῆρας.

"Όταν δὲ ἡ συναγωγὴ αὕτη γίνεται μετ' ἀργίας (διπλῆς, τριπλῆς κ.ο.κ.), ἑπομένης καταβάσεως ἐν μιᾳ συλλαβῆ, τότε ἐνεργεῖ ὡς ἀντικένωμα (ἢ καὶ μέγα κράτημα) εἰς μικροτέρας διαρκείας ἀναλύσεις () εἰς τοὺς δύο τελευταίους χρόνους τῆς θέσεως :

Έπὶ ἀκεραίων χρόνων τιθέμενον, ἐνεργεῖ ἐν ἡμιχρόνω, ὡς τὸ ὁμαλόν : 'Επὶ ἡμιχρόνων δ' ἐνεργεῖ ὡσαύτως εἰς τέταρτα τοῦ χρόνου : というところとうこうところ τὸ ἄλλως γραφόμενον: Υπογραφόμενον τριῶν χαρακτήρων ἐν ταὐτοφωνία, ὧν ὁ δεύτερος ἔχει γοργόν, ένεργεῖ μεταξύ πρώτου καὶ δευτέρου καὶ δευτέρου καὶ τρίτου ἐνδιαμέσως ὡς τὸ ὁμαλόν, ψαῦον τὸν ὑπερκείμενον φθόγγον κατὰ τέταρτα χρόνου: = P or you as a acker y you as one or as as as a second Γυμνάσματα عاج عاد المعالمة المع

Σημειωτέον ὅτι τὸ ἕτερον οὐδεμίαν ἔχει σχέσιν πρὸς τὸ ὑφὲν · καθ' ὅσον τὸ μὲν ἕτερον ἐνεργεῖ μετὰ χειρονομίας, τὸ δὲ ὑφὲν ἁπλῶς συνδέει δύο ὁμοφθόγγους χαρακτῆρας, ὡς ἂν ἦτο κλάσμα ἢ ἀπλῆ.

§ ξδ΄ Τρομικὸν 🧠 καὶ Στρεπτὸν 🔪

Τὸ τρομικὸν καὶ τὸ στρεπτὸν απὸ τῆς ἐνεργείας ἔλαβον καὶ τὸ σχῆμα καὶ τὴν ἐπωνυμίαν αὐτῶν ὑπογραφόμενα εἰς τὴν ὀξεῖαν, εἴτε μόνην, εἴτε μετὰ κεντημάτων, ἐν μιῷ συλλαβῆ ·

καὶ Το κα

'Εκ τούτων, τὸ τρομικὸν «ὑπόκλωνον καὶ ὑποτρέμουσαν» δεικνύει τὴν φωνήν*, κινοῦν τοὺς φθόγγους κατὰ τὸ σχῆμα αὐτοῦ :

REA CA DAW WA & EN GR WAN ON 1 1 2 2

Britar es e a Sww rea e en Gre why y

Μία κατάληξις τοῦ Α΄ ἤχου παλαιά:

Μετὰ τζακίσματος δὲ καὶ ἑτεροχρόνου, ἑπομένης ὑπορροῆς μετὰ γοργοῦ, ἐντονώτερον καὶ διαρκέστερον δεικνύει τὸν χαρακτῆρα αὐτοῦ :

i Grown or or mon sky v v v es e in

^{*} Γαβριὴλ Ἱερομόναχος.

Γύμνασμα τρομικοῦ μετὰ καὶ τζακίσματος :

Τρομικόν μετά καὶ λυγίσματος:

'Επειδὴ αἱ θέσεις τρομικοῦ καὶ στρεπτοῦ γράφονται σήμερον ἀδιαφόρως διὰ ψηφιστοῦ εἰς τὰ ἔντυπα μουσικὰ βιβλία, ἐμποροῦμε'να τὰς παριστῶμεν διὰ ψηφιστοῦ, ἐπιγράφοντες ἐπ' αὐτοῦ τρομικὸν ἢ στρεπτὸν ἀναλόγως :

Γύμνασμα

Τρομικόν, ἐπ' ἀναβάσεως μεγαλυτέρας τῆς μιᾶς φωνῆς, ἀναλύεται ὡς ὁμαλὸν (Ξ = Ξ), πλὴν ἡ χειρονομία αὐτοῦ ἄρχεται ἀπὸ τοῦ πρὸ αὐτοῦ χαρακτῆ-

ρος, μετὰ τοῦ ὁποίου εὑρίσκεται πάντοτε ἐν τῆ αὐτῆ συλλαβῆ :

Elevanner i 1000 za e vor

Καὶ ἀπὸ τὰ Δογματικὰ Θεοτοκία τοῦ Κωνστάλα :

The traction open in a constant of the constan

Στρεπτὸν 🥿

Καὶ τὸ στρεπτὸν ἐξ ἄλλου, κατὰ τὸ σχῆμα αὐτοῦ, ἐκ τῶν κάτω πρὸς τὰ ἄνω —ὡς ἔλεγον οἱ παλαιοὶ— «στρέφει τὰς φωνάς», τιθέμενον ὅπου καὶ ὅπως καὶ τὸ τρομικόν, ὡς :

κι' ἐν μιῷ συλλαβῆ μετὰ τῶν ἑπομένων χαρακτήρων :

Ή αὐτὴ λοιπὸν θέσις — , ἢ , (κατὰ τὴν μαρτυρίαν Γαβριὴλ τοῦ ἐξ ᾿Αγχιάλου «Περὶ τοῦ τὶ ἐστὶ ψαλτικὴ καὶ περὶ τῆς ἐτυμολογίας τῶν σημαδίων αὐτῆς») διάφορον ἔχει ἑκάστοτε χειρονομίαν, ἂν δῆλον ὅτι ἀκολουθῆται ὑπὸ ψηφιστοῦ, τρομικοῦ ἢ στρεπτοῦ π.χ.

α) Μετὰ ψηφιστοῦ

β) Μετά τρομικοῦ:

γ) Μετὰ στρεπτοῦ

Γύμνασμα στρεπτοῦ

Τρομικόν καὶ Στρεπτόν

Διὰ παρακλητικῆς τιθεμένης ὑπεράνω θέσεως στρεπτοῦ, σημειοῦται ἡ διὰ τριφώνου ἀναβάσεως (ἐκ τῶν ἄνω) καὶ οὐχὶ διφώνου (ἐκ τῶν κάτω) ἀπόδοσις τῆς ἐνεργείας αὐτοῦ· ἐνεργείας τὴν ὁποίαν σώζει ἡ φωνητικὴ παράδοσις, εἰς θέσεις ὡς ἡ ἀκόλουθος τῶν ἀργῶν ἀντιφώνων τοῦ Δ΄ ἤχου :

En ve o en to o oog ke å tto o da de sta de te d

Τὸ τρομικὸν καὶ τὸ στρεπτόν, ἦτο κανὼν να γράφωνται εἰς θέσεις παραλλήλους τὸ εν κατόπιν τοῦ ἄλλου, τοὺς τελευταίους αἰῶνας τῆς μουσικῆς μας παλαιογραφίας. "Όταν

δῆλα δὴ εἰς τὴν μίαν ἐτίθετο τρομικόν, εἰς τὴν ἄλλην ἔπρεπεν, ἀπαραιτήτως, ν' ἀκολουθήση στρεπτὸν καὶ ἀντιθέτως*.

 $^{\text{T}}\Omega$ ραι τῶν Χριστουγέννων: «Ἰωσὴφ εἰπὲ ἡμῖν» ἤχου Γ΄ καὶ «Δεῦτε πιστοὶ ἐπαρθῶμεν», εἰς ἦχον Α΄ τοῦ Λαμπαδαρίου:

α εκ προσων η σνοι μα τοι εξ α να το χων

π ξου σι ο συν δω το ροις τι μι ι ι σις

λαι τρεν ο δερικό ο σαριω θει ει εις δι η μας η κω

είς την † είραν. πχος η

και τι δω και εν συ τιμαι του αι θοι αι σινή

τὸ τρομικὸν ἐπὶ ὀξείας μετὰ τζακίσματος ξε ἐξηγεί

υθως, οια το τρομικον . Στίχ. «Πῶς ἄσωμεν» - θέσις «ἀλλοτρίας» Στίχ. « Ἑὰν ἐπιλάθωμαί σου» - θέσις «ἡ δεξιά μου»

"Ίδε περὶ αὐτῶν καὶ ἐν ἡμετέρῳ « Ἡ Βυζαντινὴ μουσικὴ παλαιογραφικὴ ἔρευνα» - ᾿Αθῆναι 1976.

^{* «}Τῷ δὲ τρομικῷ ς καὶ στρεπτῷ τὸν αὐτὸν τρόπον χρήσει, σχηματίζων τὴν φωνὴν ὑπόκλωνον καὶ ἔντρομον ὅταν δὲ δύο γραμμαὶ αἱ αὐταὶ συμπέσωσιν, ἐν τῷ α΄ τίθεται τὸ τρομικόν, ἐν δὲ τῷ β΄ τὸ ἐκστρεπτὸν» (Κύριλλος Μαρμαρηνὸς «Εἰσαγωγὴ Μουσικῆς»).

Ό Κωνστάλας, εἰς τὸ εἰς τὴν νέαν γραφὴν παρ' αὐτοῦ τοῦ ἰδίου ἐξηγηθὲν «Δοξαστάριόν» του : τὸ μὲν ζ τρομικὸν ἐν ἐξηγεῖ μὲ ἀντὶ τοῦ ὅὲς στρεπτὸν ἐξηγεῖ ὁλογράφως Τέλος,

^{&#}x27; Εξηγήσεις ὅμως θέσεων παρὰ Χουρμουζίου, εἰς τὸν πολυέλεόν του «'Επὶ τῶν ποταμῶν», ἔχουσιν ὡς ἀκολούθως, διὰ τὸ τρομικόν :

Κεφ. ΣΤ΄ ΔΙΑΣΤΗΜΑΤΙΚΩΝ ΣΥΝΕΧΕΙΑ

Ομιλοῦντες περὶ διαστημάτων, ἐχαρακτηρίσαμεν ταῦτα ὡς διαφορὰς ὀξύτητος τῶν καθοριζόντων αὐτὰ φθόγγων.

Τὴν δὲ διαφορὰν ὀξύτητος μεταξὺ δύο ἐν ἀλληλουχία φθόγγων, ἐκαλέσαμεν τόνον καὶ εἴδομεν εἰς τὴν κλίμακα τοῦ μαλακοῦ διατόνου, τὴν ὕπαρξιν τόνων:

δι' ἕκαστον ή «μόρια» μουσικά.

Ήμίτονα καὶ Ἐναρμόνιοι διέσεις

Μὲ βάσιν τὸν μείζονα τόνον ἐκ τμημάτων 12, τὸ ἥμισυ τούτου καλοῦμεν ἡ μ ί τ ο ν ο ν. Ἐπειδὴ δὲ ὁ τόνος δὲν εἶναι δυνατὸν να διαιρεθῆ —ὡς θὰ ἴδωμεν— θεωρητικῶς εἰς δύο ἴσα μέρη, ὑπάρχουσιν ἐν τῆ μουσικῆ ἡμίτονα δύο εἰδῶν ἢ μεγεθῶν :

'Ημίτονον διατονικόν ἢ «λεῖμμα» ἐκτμημάτων 5 1/2, καὶ

'Ημίτονον χρωματικόν ἢ «ἀποτομὴ» » » 6 1/2

' Ακόμη δὲ καὶ τρίτα καὶ τέταρτα τοῦ μείζονος τόνου, καλούμενα ἐναρμόνιοι διέσεις:

Έναρμόνιος δίεσις ἐκ τμημάτων 4 ἢ

§ ξε΄ Μουσικὰ Συστήματα ἢ συμφωνίαι (4χορδον, 5χορδον, 8χορδον)

«Σύστημα» καλεΐται σύνολον φθόγγων καὶ διαστημάτων ἀπαρτιζόντων συμφωνίαν. Τοιαῦτα ἐκ τῶν ὑπὲρ τὸν τόνον μουσικῶν διαστημάτων εἶναι :

[°]Η «Τριφωνία» καλουμένη καὶ «Τετράχορδον», ὡς σύστημα ἐκ τεσσάρων φθόγγων (ἢ χορδῶν) καὶ τριῶν (φωνῶν) διαστημάτων.

΄Η «Τετραφωνία» ἢ «Πεντάχορδον», ὡς σύστημα ἐκ πέντε φθόγγων (ἢ χορδῶν) καὶ τεσσάρων (φωνῶν) διαστημάτων καὶ

Ή «Έπτα φωνία» ἢ «'Ο κτά χορδον», ὡς σύστημα ὀκτὼ φθόγγων (ἢ χορδῶν) καὶ ἑπτὰ (φωνῶν) διαστημάτων, καλούμενον καὶ «Διαπασῶν», ὡς περιέχον πάντας τοὺς ὀκτὼ φθόγγους καὶ τὰ ἑπτὰ διαστήματα τῆς μουσικῆς κλίμακος.

Διαστήματα Σύμφωνα, Διάφωνα, Παράφωνα

Τὰ τρία ταῦτα συστήματα: 4χορδον ἢ τριφωνία, 5χορδον ἢ τετραφωνία καὶ 8χορδον ἢ ἑπταφωνία καὶ «διαπασῶν», καλοῦνται, ὡς ἐλέχθη, σύμφωνα διαστήματα ἢ συμφωνία ι,

καθ' ὅσον ἡ συνήχησις τῶν ἄκρων φθόγγων αὐτῶν, φύσει παρέχει εἰς τὸ αἰσθητήριον τοῦ άκροατοῦ, τὸ εὐάρεστον αἴσθημα τῆς «συμφωνίας». 'Αποτελοῦσι δὲ τὰ πλαίσια ἐντὸς τῶν όποίων καθορίζεται -ώς θὰ ἴδωμεν- ἡ κατὰ γένη καὶ χρόας ποικιλία τῶν μουσικῶν κλιμάκων, ή ἐπὶ τὸ ὀξὺ ἢ τὸ βαρὺ «κατὰ σύστημα» πρόοδος τῶν μελωδιῶν καὶ ἡ ἑρμοσία τὸ χόρδισμα— τῶν μουσικῶν ὀργάνων.

Αί συμφωνίαι 4ης, 5ης καὶ 8ης (τριφωνίας, τετραφωνίας καὶ ἑπταφωνίας ἢ διαπασῶν) είναι τ έ λ ε ι α ι, ἐφ' ὅσον ἀπαρτίζονται ἐκ τοῦ ἀκολούθως δι' ἑκάστην ὁριζομένου ἀριθμοῦ μουσικῶν τμημάτων:

4χορδον ἐκ τμημάτων 30 (τόνοι μείζων, ἐλάσσων, ἐλάχιστος 12+10+8 καὶ ἀντιστρόφως)

42 (4χορδον καὶ τόνος 30+12)

8χορδον » 72 (2 τετράχορδα καὶ τόνος 30+30+12)

"Αν δὲ ἦναι : εἴτε ἠ λ α τ τ ω μ έ ν α ι, ὡς τὰ 5χορδα 9 - 9 (τμ. 40 ἀντὶ 42) καὶ - 7 - 10 (τμ. 38 ἀντὶ 42) ἢ η ὑ ξ η μ έ ν α ι, ὡς τὰ 4χορδα 9 - 9 - 10 (τμ. 32 ἀντὶ 30) καὶ 7 - 9 - 10 (τμ. 34 ἀντὶ 30) εἶναι ἀ τ ε λ ε ῖ ς, κατατασσόμεναι μεταξὺ τῶν ἀσυμφώνων ἢ διαφώνων διαστημάτων.

Έκ τῶν λοιπῶν διαστημάτων:

Τὰ μὲν δευτέρας καὶ ἑβδόμης βαθμίδος, ὡς π.χ. χ – ξ καὶ χ – ξ΄ ἢ ξ – ξ καὶ χ – χ΄ κ.ο.κ., καλοῦνται διάφωνα ἢ διαφωνίαι, καθ' ὅσον ἡ συνήχησις τῶν καθοριζόντων αὐτὰ ἄκρων φθόγγων, φύσει δημιουργεῖ εἰς τὸ αἰσθητήριον τοῦ ἀκροατοῦ τὸ δυσάρεστον αἴσθημα τῆς διαφωνίας.

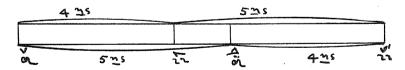
Παρὰ ταῦτα, τὰ διάφωνα διαστήματα, κυρίως τῆς δευτέρας (τόνοι κι' αἱ ποικιλίαι αὐτῶν), ἀποτελοῦσι τὸ κύριον ὑλικὸν τῆς συνθέσεως τῶν μελφδιῶν.

Τέλος:

Τὰ διαστήματα τρίτης καὶ ἕκτης (διφωνίαι καὶ πενταφωνίαι), ὡς π.χ.

κ.ο.κ., καλοῦνται «π α ρ ά φ ω ν α ἢ π α ρ α φ ω ν ί α ι», μέσον συμφώνων καὶ διαφώνων καθ' όσον, τῶν ἄκρων φθόγγων αὐτῶν συνηχούντων ἐν τῆ μελφδία, ἀκούονται ὡς συμφωνοῦντα ὡς συστήματα ὅμως διαρθρώσεως τῶν μουσικῶν κλιμάκων καὶ «κατὰ σύστημα» πορείας τῶν μελωδιῶν ἐπὶ τὸ ὀξὸ ἢ τὸ βαρὸ ἢ άρμογῆς τῶν μουσικῶν ὀργάνων, εἶναι ἀπρόσφορα καὶ ἀκατάλληλα, ὡς ἀτελῆ.

Τελειότερον —ἐκ τῶν συμφώνων διαστημάτων— εἶναι τὸ «διαπασῶν», ὡς περιέχον, πλην τοῦ συνόλου φθόγγων καὶ διαστημάτων τῆς μουσικῆς κλίμακος, καὶ τὰς δύω μικροτέρας συμφωνίας 4χόρδου καὶ 5χόρδου.

Λόγω τῆς τελειότητος τοῦ διαπασῶν:

Πᾶν διάστημα —σύμφωνον, παράφωνον, διάφωνον— συντιθέμενον πρὸς τὸ διαπασῶν, διατηρεῖ καὶ ὑπὸ τὴν σύνθεσιν, τὴν τοιαύτην ἰδιότητα αὐτοῦ. Οὕτω :

Διαπασῶν καὶ διατεσσάρων (ξ _ ξ) καὶ διαπασῶν καὶ διὰ πέντε (ζ _ ξ') μένει σύμφωνον.
Διαπασῶν καὶ τρίτη (ζ - ξ') ἢ διαπασῶν καὶ ἕκτη (ζ - ξ') μένει παράφωνον καὶ

Διαπασῶν καὶ δευτέρα (χ - ξ΄) ἢ ἑβδόμη (χ - ξ΄) μένει διάφωνον.

Μείζονες καὶ ἐλάσσονες παραφωνίαι

'Εκ τῶν παραφωνιῶν τρίτης (διφωνίας) καὶ ἕκτης (πενταφωνίας), ἄλλαι μὲν είναι μείζονες καὶ ἄλλαι ἐλάσσονες: Διφωνία χ — ξ μείζων καὶ διφωνία ξ — τ ἐλάσσων. Πενταφωνία τ — ξ μείζων καὶ πενταφωνία ε λίξλάσσων.

Σημειοῦμεν διὰ τμημάτων τὰ μεγέθη τῶν διφωνιῶν, ἡ γνῶσις τῶν ὁποίων κρίνεται βασικῶς ἀπαραίτητος διὰ τὴν κατανόησιν τῶν διαφόρων μουσικῶν κλιμάκων, κατὰ γένη, καὶ διὰ τὸν τρόπον συνοδείας δι' ὀργάνου —μὲ μείζονας ἢ ἐλάσσονας συγχορδίας— τῶν διαφόρων μελφδιῶν:

Α) Μείζονες τρίται εἰς τμήματα:

Β) Έλάσσονες τρίται εἰς τμήματα:

Σημειωτέον ὅτι μείζων καὶ ἐλάσσων —ἢ καὶ ἀντιστρόφως— διφωνία τοῦ αὐτοῦ γένους καὶ χρόας, ἀπαρτίζουσι τὸ διὰ πέντε: (ἐναρμονίου 26+16 = 42, σκληροῦ διατόνου 24+18 = 42, χρώματος 23+19 = 42, μαλακοῦ διατόνου 22+20 = 42 καὶ ἀντιστρόφως). Αἱ δὲ τρίται (διφωνίαι) καταλείπουσιν εἰς τὸ διαπασῶν ἕκτας (πενταφωνίας)· αὶ μείζονες, ἐλάσσονας (2 - 2 - 2)καὶ αὶ ἐλάσσονες, μείζονας (2 - 2 - 2) κ.ο.κ. καὶ ἀντιστρόφως.

'Ακόμη ὅτι αἱ ἐναρμόνιοι τρίται δὲν εἶναι παραφωνίαι, ἀλλὰ μελωδικὰ

διάφωνα διαστήματα.

Έκ τῶν διατονικῶν καὶ χρωματικῶν διφωνιῶν:

^{*} Τὰ ἄλλως καλούμενα «τριημίτονα»· χρωματικὸν καὶ διατονικόν :-

Αἱ μὲν μείζονες τοῦ σκληροῦ διατόνου ἀνήκουσιν εἰς τοὺς ἄχους τρίτον καὶ πλάγιον τοῦ τρίτου καὶ τοὺς ἐξηρτημένους ἐξ αὐτῶν καὶ αἱ ἐλάσσονες εἰς τοὺς ἄχους πρῶτον καὶ πλάγιον τοῦ πρώτου καὶ τοὺς σκληρο ὺς διατονικο ὺς καὶ χρωματικο ὺς τετάρτους.

Αἱ δὲ τοῦ χρώματος εἰς τοὺς ἤχους δεύτερον καὶ πλάγιον τοῦ δευτέρου καὶ τοὺς ἐξηρτημένους ἐξ αὐτῶν. Τέλος,

Αἱ τοῦ μαλακοῦ διατόνου εἰς τοὺς ἤχους βαρὺν καὶ λέγετον, καὶ τέταρτον καὶ πλάγιον τοῦ τετάρτου:-

§ ξστ΄ Περὶ "Ηχων μουσικών

" Ηχων συστατικά

Ή χος, ὑπὸ τὴν ἔννοιαν τοῦ μου σικοῦ τρόπου, εἶναι σύστημα ἐξ ὀκτὰ φθόγγων καὶ ἑπτὰ διαστημάτων (ἑπτάκις διαστατόν), εἰς ἔκτασιν τοῦ διαπασῶν.

*Ηχος δέ, κατὰ τοὺς ψαλμφδούς, εἶναι «ἰδέα» —δῆλα δὴ ἰδιαίτερον ἄκουσμα— μέλους, ἔχοντος ὡρισμένα : βάσιν, διαστήματα, δεσπόζοντας φθόγγους, μελφδικὰς ἕλξεις καὶ καταλήξεις πάντα δὲ ταῦτα καλοῦνται τῶν ἤχων συστατικά, οὕτως ἔχοντα κατὰ στοιχεῖον :

α) Β ά σ ι ς καλεῖται ὁ φθόγγος ἐπὶ τοῦ ὁποίου θεμελιοῦται ἡ κλῖμαξ ἑκάστου ἤχου καὶ ἐξ αὐτῆς ἐξαρτᾶται ἡ κατὰ σύστημα πορεία αὐτοῦ ἐὰν δῆλα δὴ βαίνη οὖτος κατὰ 4χορδα συνημμένα (ἦχοι κύριοι) ἢ κατὰ 4χορδα διεζευγμένα (ἦχοι πλάγιοι), ὡς καὶ ἡ σειρὰ διαδοχῆς τῶν διαστημάτων.

Οὕτω, ἡχοι ἐπὶ τῶν φθόγγων Τ΄ Κ΄ Κ΄ εἶναι κύριοι, ὡς βαίνοντες κατὰ 4 χορδα συνημμένα καὶ ἡχοι ἐπὶ τῶν φθόγγων Τ΄ Κ΄ Τ΄ Τ΄ Εἶναι πλά-γιοι, ὡς βαίνοντες κατὰ 4 χορδα διεζευγμένα.

' Ως πρός τὴν κατὰ 4χορδον διαδοχὴν τῶν διαστημάτων:
' Ήχοι βαίνοντες κατὰ τόνους μείζονα, ἐλάσσονα καὶ ἐλάχιστον, εἶναι
τ έ τ α ρ τ ο ι () Διλκαὶ τῆς την ε).

Κατὰ τόνους ἐλάσσονα, ἐλάχιστον καὶ μείζονα, εἶναι πρῶτοι (శ్వంగు καὶ ౘ ڳ Τος φ).

Κατὰ τόνους ἐλάχιστον, μείζονα καὶ ἐλάσσονα, εἶναι δεύτεροι (Β΄ ἢ Βαρύς, καὶ διατονικὸς Του Β΄ς ἢ Λέγετος) κ.ο.κ.

 $\underline{\beta}$) Δ ι α σ τ ή μ α τ α, ήτοι τὸ ποιὸν καὶ ἡ φύσις τῶν εἰς ἕκαστον ἦχον μουσικῶν διαστημάτων.

'Εκ τοῦ εἴδους τῶν διαστημάτων ἐξαρτᾶται ἡ κατὰ γένη καὶ χρόας μουσικὰς διάκρισις ἑκάστου ἤχου :

"Αλλος π.χ. ὁ τονοι μείζων, ἐλάσσων καὶ ἐλά-χιστος, κατὰ τετράχορδον).

"Αλλος ὁ τοῦ σκληροῦ διατόνου (τόνος μείζων, ἡμίτονον διατονικὸν καὶ τόνος), καὶ

"Αλλος ὁ τονον, τριημίτονον καὶ ἡμίτονον).

 γ) Δεσπόζοντες φθόγγοι, οἱ βασικοὶ φθόγγοι τῆς κλίμακος, οἱ δίδοντες τὴν

τονικότητα εκάστου ήχου. Συνήθως, ή βάσις, ή διφωνία, ή τετραφωνία καὶ ή επταφωνία (πρώτη, τρίτη, πέμπτη καὶ ὀγδόη βαθμίδες) τῆς κλίμακος αὐτοῦ· ὅ,τι καλεῖται «συγχορδία» —διὰ τὰ ὄργανα συνοδείας— εἰς τὴν ὀργανικὴν μουσικήν.

δ) Μουσικαὶ καταλήξεις, ἤτοιαἱἀναλόγως τῆς στίξεως τοῦ ποιητικοῦ κειμένου γινόμεναι εἰς τοὺς δεσπόζοντας φθόγγους μουσικαὶ στάσεις καὶ μοναί, αἵτινες διακρίνονται είς:

ά τελεῖς τὰς γινομένας ὅπου τὸ ποιητικὸν κείμενον ἔχει κόμμα φωνῆς συνήθως ἐπὶ

τῆς διφωνίας ἢ τετραφωνίας καὶ ἑπταφωνίας ἑκάστου ἤχου.

ἐντελεῖς τὰς γινομένας ὅπου τὸ ποιητικὸν κείμενον ἔχει ἄνω τελείαν ἢ τελείαν

φωνής· συνήθως ἐπὶ τῆς τετραφωνίας καὶ τῆς βάσεως ἑκάστου ἤχου. Καί,

τελικάς τὰς γινομένας εἰς τὸ τέλος τῶν μουσικῶν συνθέσεων συνήθως εἰς τὴν βάσιν τοῦ ἤχου, χαρακτηριζομένας εἴτε δι' ἐπιβραδύνσεως τῆς σχετικῆς μουσικῆς φράσεως είτε καὶ δι' ἰδιαιτέρου, κατ' ήχον καὶ εἶδος μελοποιΐας, σχηματισμοῦ αὐτῆς.

· IL KOS AN WINE α να α τα δουντων κ ἀτελής) που αυλειροι α ττε τα α α α το α άτελης) ποι σει α α α α α μευς δα κυ του ου εντελής) τος πεκτικο ν μυνς τελική)

*καὶ μὲ τελικὴν μελφδικὴν μορφήν :

3 3 3 3

ε) Μελφδικαὶ ἕλξεις

'Εκ τοῦ παραδείγματος καταφαίνεται καὶ ὁ ῥόλος τῶν «μελφδικῶν ἕλξεων», εἰς τὸ να

πλάθουν καὶ 'να γλυκαίνουν τὴν μελφδίαν.

Κατ' αὐτάς, οἱ δεσπόζοντες φθόγγοι π.χ. τοῦ π τ Νης: κ, κ, κ, κ, κ, σταθεροί και άμετακίνητοι, έλκουσι πρός έαυτούς τούς ύπερβασίμους διὰ διέσεων, ἐνῷ ὁ φθόγγος ζω ἐν κατιούση φορᾶ, ευρίσκεται ἐν υφέσει ً .

Κατὰ ταῦτα : «Μελφδικαὶ ἕλξεις» εἶναι αἱ διὰ διέσεων ἢ ὑφέσεων μετακινήσεις ὑπερβασίμων φθόγγων τῆς κλίμακος δοθέντος ἤχου, πρὸς ἄλλους δεσπόζοντας καὶ σταθερούς, διὰ τῶν ὁποίων —ἕλξεων— προβάλλεται ἐπὶ μᾶλλον ἡ τονικότης τοῦ ἤχου καὶ ὁ χαρακτὴρ τῶν μελφδιῶν.

Είς τὰ καθ' ἕκαστον ἦχον, σὺν τοῖς ἄλλοις, ἀναφέρονται καὶ τὰ περὶ ἕλξεων μελφδικῶν σημειοῦνται δὲ —ὡς καὶ ὁ ῥυθμός— καὶ εἰς τὰ παρ' ἡμῶν παρουσιαζόμενα μουσικὰ κείμενα. Καὶ εἰναι ἀνάγκη ὅπως ἐπιμείνωμεν ἐπ' αὐτῶν, ἐὰν θέλωμεν ἀνα διατηρήσωμεν τὴν παράδοσιν τῆς ἐθνικῆς μας μουσικῆς, παρὰ ἀνα παρουσιάζωμεν ὡς ἐθνικὰ τραγούδια ἢ βυζαντινὴν ἐκκλησιαστικὴν μουσικήν, τὰς ἀρῥυθμίας καὶ τὰς ξηροφωνίας τῶν ἀθηνῶν*.

Αἱ μελφδικαὶ ἕλξεις μένουσιν ἀμετακίνητοι καὶ ὅταν περὶ στενογραφικῆς παραστάσεως πρόκειται θέσεώς τινος, διὰ τῶν χειρονομιῶν.

Εἰς τὰ ἑπόμενα παραδείγματα, ληφθέντα ἐκ τῶν «'Αναστασιματαρίου» καὶ «Εἰρμολογίου» 'Ιωάννου Πρωτοψάλτου, φαίνονται, κατὰ τὴν εἰς διαφόρους θέσεις ἀναλυτικὴν παράστασιν τῶν χειρονομιῶν, ποίων φθόγγων ἀφανῶν ὑποκρύπτονται μελφδικαὶ ἕλξεις:

α) 'Ο ξεῖα - ὡς ὀλίγον παριστωμένη εἰς τὴν νέαν μουσικὴν γραφὴν

Καὶ ἐκεῖνοι μέν, ἐκτὸς ἐξαιρέσεων, περὶ ὧν ὁ λόγος κατωτέρω, δὲν τὰ ἐσημείωσαν, διότι ἀπηυθύνοντο εἰς σώζοντας τότε (1815) ἐν τῇ πράξει τὴν παράδοσιν τῆς παλαιᾶς μουσικῆς ὅτι ὅμως τῶν ἔλξεων ἡ παράδοσις ἡτο ἐνεργὸς καὶ εἰς τοὺς μετ' αὐτούς, ἀποδεικνύει τὸ ὅτι οἱ μετὰ τοὺς πρώτους μουσικοδιδάσκαλοι τοῦ 1881-83 διετύπωσαν τὰ περὶ ἕλξεων, ὡς περὶ φαινομένου ὑπάρχοντος ἐν τῇ πράξει τῆς μέχρι τότε ψαλμωδίας.

*Αν, ἐν τούτοις, καὶ σήμερον ἐκδίδωνται ἢ ἀνατυποῦνται παλαιὰ μουσικὰ βιβλία ἄνευ σημάνσεως καὶ μελφδικῶν ἔλξεων, εἴναι διότι τὰ περὶ αὐτῶν καὶ ἄλλων θεμάτων μηνύματα τῶν παλαιοτέρων —λόγφ τῆς παρεμβολῆς καὶ τῶν βυζαντινο-εὐρωπαϊκῶν ἀδειακῶν διδασκαλιῶν— βραδύνουσι καθ' ὁδόν, ὅπως φθάσωσι μέχρι τῆς ἐποχῆς μας.

Φαντάζεσθε, τὶ θὰ ἦτο ἡ ἀκόλουθος καὶ μόνον μουσικὴ φράσις :

κωρὶς ἡυθμοῦ καὶ ἔλξεων μελφδικῶν; "Ακουσμα ἄρἡυθμον, ξηρόφωνον καὶ ἀποκρουστικόν:

& who can to a sam of or on on on ki Boom to be

Είναι τοῦτο, τὸ ὕφος καὶ ἡ παράδοσις τῆς παλαιᾶς βυζαντινῆς ἐκκλησιαστικῆς μουσικῆς;

^{*} Τὰ περὶ μελφδικῶν ἕλξεων, πρώτη διετύπωσεν ἡ Πατριαρχικὴ Μουσικὴ Ἐπιτροπὴ τοῦ 1881-83. Ἔκτοτε παρῆλθον ἑκατὸν ἔτη· καὶ οἱ περὶ τὴν ἐκκλησιαστικὴν μουσικὴν ἀσχοληθέντες, ἐκτὸς ἐλαχίστων ἐξαιρέσεων, δὲν ἠδυνήθησαν να κατανοήσουν τὸν βασικὸν ῥόλον τῶν ἕλξεων, εἰς τὴν ὀρθὴν διαμόρφωσιν τῶν μελφδουμένων.

^{&#}x27; Αντιτείνουν τινές, ὅτι αὐτὰ δὲν ἐγράφησαν παρὰ τῶν τῆς νέας μουσικῆς γραφῆς ἀρχικῶν Διδασκάλων, εἰς τὰ παλαιότερον ἐκδοθέντα μουσικὰ βιβλία.

La su ear her not en to okusurs mur de

ώς ύπογραφομένη:

β) 'Οξεῖα καὶ πεταστὴ ἁπλῆ:

म् 20 हे a 20, ट्या केस देवारा देव क्या में म् 20 है व दिल्या क्या है कार्य पठ क्या = म् के देव देव का का देव कर देव के

γ) Πεταστὴ μεθ' ἑτεροχρόνου:

or i var kear or ar zww. Eor or

καὶ εἰς ἀπλουστέραν μορφήν:

of var read a zww. 20, or

πεταστή μεθ' έτεροχρόνου άπλῆ καὶ ἐν ἀναλύσει:

the try of you day on on one took king on out καί \$ 60 a Ha X1 8 8 8 8 8 28 24 45 Xal al

ε) Πεταστή μὲ ἰσάκι:

de wonne 6 0000 a a pr =

στ) Τ ζ ά κ ι σ μ α ώς κλάσμα παριστώμενον:

A πασαπανο η απις σαι τωτανανωσιανε Δ στο χι ναι Δι ναι μαμ ε πι το Επίσης:

2 con klannan na ka e vont

ζ) Τρομικόν —διὰ ψηφιστοῦ παριστώμενον— καὶ λύγισμα:

ε ως θυμια α μα α ε νω ος ἀντὶ τοῦ παλαιοῦ

Lughy a a ya a com or =

τὸ ἄλλως εἰς ἁπλουστέραν μορφήν:

e we so we was

ύπογραφομένη όξεῖα καὶ βαρεῖα μετὰ τζακίσματος:

Theo a a va que u u va a va a a siste de siste d

τὸ καὶ οὕτω ἀναλυτικῶς —ὡς πρὸς τὴν κατάληξιν— παριστώμενον παρὰ τῶν νεωτέρων :

άκριβῶς, ὡς ἀπαιτεῖ ἡ παλαιὰ καταληκτικὴ θέσις τοῦ κυλίσματος:

καὶ ὄχι τὰ ξηρόφωνα ἀθηναϊκά :

Καὶ εἶναι πλεῖστα ὅσα τὰ παραδείγματα ἀναλύσεως τῶν χειρονομιῶν, ἀπὸ τοῦ Κωνσταντίνου Πρωτοψάλτου καὶ τῶν συνεργατῶν του Ἰωάννου Πρωτοψάλτου καὶ Στεφάνου Δομεστίκου, εἰς τὰ ὑπ᾽ αὐτῶν «κατὰ τὴν προφορὰν καὶ τὸ ὕφος τῆς Μεγάλης τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας» ἐκδοθέντα ἔντυπα μουσικὰ βιβλία διότι αὐτὴν τὴν προφορὰν καὶ τὸ ὕφος, πράγματα ὁσημέραι ἀγνοούμενα παρὰ τῶν τῆς νέας μουσικῆς γραφῆς ἐκτελεστῶν, ἤθελον ἀνα διαφυλάξωσι, διὰ τῶν ἀναλύσεων, οἱ ἀείμνηστοι.

§ ξζ΄ "Ηχων Γνωριστικά

'Ενῷ ἡ βάσις, τὰ διαστήματα, οἱ δεσπόζοντες φθόγγοι μετὰ τῶν μελῳδικῶν ἕλξεων κι' αἱ καταλήξεις, ἀποτελοῦσι τῶν ἤχων τὰ συστατικά, ἡ μαρτυρία ἑκάστου ἤχου καὶ τὸ ἀπ ήχημα αὐτοῦ ἀποτελοῦσι τὰ γνωριστικά του τὰ στοιχεῖα δῆλον ὅτι διὰ τῶν ὁποίων ἀντιλαμβάνονται, ἐν συντομία καὶ ἐξ ὑπαρχῆς, τῆς τονικότητος αὐτοῦ οἱ μουσικοὶ ἐκτελεσταί. Εἰναι δέ,

ή μὲν μαρτυρία τοῦ ήχου γνώρισμα ὀπτικόν, τὸ δὲ ἀπήχημα, γνώρισμα ἀκουστικόν.

Μαρτυρίαι τῶν "Η χων

Αἱ μαρτυρίαι τῶν ἤχων, τιθέμεναι ἐν ἀρχῆ τῶν μουσικῶν συνθέσεων, παριστῶσι :

- α) Τὴν λέξιν ΤΗ χ ο ς δλογράφως.
- β) Τὸ ἀριθμητικὸν ἢ μουσικὸν ὄνομα τοῦ ἤχου ἐν στενογραφία : Ξ = πρῶτος Τ΄ = δεύτερος, Τ΄ = τρίτος, Χζζος = λέγετος, Ε = βαρὺς κ.ο.κ.
 - γ) Τὸν φθόγγον τῆς βάσεως αὐτοῦ ὁλογράφως, π.χ. Νη, Πα, Βου, κ.λ.π. καὶ
- δ) Τὴν φθορὰν τοῦ ἤχου, ἀναλόγως τοῦ γένους καὶ τῆς χρόας εἰς τὰ ὁποῖα ἀνήκει ἥτις φθορὰ δεικνύει τὴν φύσιν, τὴν διαδοχήν, καὶ τὴν κατὰ σύστημα πορείαν τῶν μουσικῶν διαστημάτων ἐν αὐτῷ.

'Ιδού αἱ μαρτυρίαι τοῦ διατονικοῦ Γένους :

Thereos of
$$\Delta_1 = \Delta_2 = \Delta_1 = \Delta_2 = \Delta_1 =$$

"Η χων 'Απηχήματα

Δεύτερον τῶν κατ' ἦχον γνωρισμάτων —διὰ τῆς ἀκοῆς τοῦτο— εἶναι τὸ ἀπ ή χ η μ α ἢ ἐν ή χ η μ α αὐτοῦ·

σύντομος μελική γραμμή ἀποδίδουσα ἀκουστικῶς, κατὰ τὸ δυνατόν, τὰ κύρια αὐτοῦ συστατικά : βάσιν, διαστήματα, δεσπόζοντας φθόγγους, μελφδικὰς ἕλξεις καὶ καταλήξεις, καὶ ἀ π η χ ο ῦ σ α οὕτω τὴν «ἰδέαν» —τὸ ἄκουσμα— αὐτοῦ.

Τ' ἀπηχήματα, εἰς μὲν τὸ τραγούδι γίνονται διὰ τῶν ὀργανικῶν εἰσαγωγῶν εἰς δὲ τὴν ψαλμῳδίαν, διὰ τῶν μουσικῶν ὀνομάτων τῶν ἤχων, προφερομένων ἐμμελῶς : 'Ανανὲς (Α), Νεανὲς (Β), Νανὰ (Γ), καὶ "Αγια (Δ) διὰ τοὺς κυρίους καί : 'Αανὲς (πλ. Γ ἢ Βαρύς), Νεχέανες ἢ Λέγετος (πλ. Β διατον.), 'Ανέανες (πλ. Α), καὶ Νεάγιε (πλ. Δ) διὰ τοὺς πλαγίους*.

Δίδονται δὲ τ' ἀπηχήματα παρὰ τῶν διευθυνόντων τοὺς μουσικοὺς χοροὺς Δομεστίκων —τῶν νῦν Πρωτοψαλτῶν καὶ Λαμπαδαρίων— καθ' ὅσον ἄλλως εἶναι ἀδύνατον να ψάλη χορὸς ὅλος ἀνθρώπων εἰς ἦχον καὶ κλίμακα τῶν ὁποίων δὲν ἐπληροφορήθη ἐκτῶν προτέρων, εἴτε διὰ φωνῆς εἴτε δι' ὀργάνων, τὴν βάσιν καὶ τὴν τονικότητα.

Τὰ ἐκκλησιαστικὰ ἀπηχήματα, ὡς πρὸς τὴν μελικήν των μορφήν, δέον ν' ἀκολουθῶσι σχηματισμὸν καὶ κατάληξιν ἀνάλογον πρὸς τὸ ἀκολουθοῦν εἶδος τῆς μελοποιΐας διακρινόμενα, ὡς ἐκ τούτου, εἰς :

Σ ύ ν τ ο μ α, διὰ τὰ μέλη τὰ εἰρμολογικὰ καὶ τὰ σύντομα παπαδικά.

' Αργοσύντομα, διὰ τὰ μέλη τὰ στιχεραρικά, τὰ ἀργὰ εἰρμολογικὰ καὶ τ' ἀργοσύντομα παπαδικά· καὶ

'Α ρ γ ά, διὰ τὰ μέλη τὰ ἀργὰ παπαδικῆς καὶ στιχηραρίου.

Είς τὸ περὶ ήχων κεφάλαιον, καταχωροῦνται καὶ τὰ ἀπηχήματα ἑκάστου ἐξ αὐτῶν :-

'Ιδοὺ διάλογος μεταξύ κρακτῶν καὶ δήμων, ὅταν ἐπρόκειτο «περὶ τῆς ὅρνας (λαγηνοειδοῦς περιστρεφομένης κληρωτίδος τῶν ἱπποδρομιῶν) πῶς δεῖ κυλίειν», διάλογος τοῦ ὁποίου προτάσσουσιν οἱ κράκται τῶν ἤχων τ' ἀπηχήματα :«λέγουσιν οἱ κράκται τὸ ἰχάδιν (ἀπήχημα) :

Οἱ κράκται: «νανάϊα» ὁ λαὸς «Δοξάζομέν Σε Χριστέ»

^{*} Τῶν ἥχων τ' ἀπηχήματα ὅπως καὶ τ' ἀριθμητικὰ ὀνόματα, εἶναι παλαιὰ εἰς τὴν ἐκκλ. μουσικήν μνημονεύονται δὲ καὶ εἰς τὴν «Βασίλειον τάξιν» Κωνσταντίνου βασιλέως τοῦ Πορφυρογεννήτου τὸν Ι΄ αἰῶνα προκειμένων βασιλικῶν ἐπευφημιῶν ἐκ μέρους τῶν «δήμων» τῆς Κωνσταντινουπόλεως, ἐπ' εὐκαιρία ἐπισήμων γεγονότων, ἑορτῶν καὶ ἰπποδρομιῶν ἢ δείπνων, δεξιώσεων καὶ θεατρικῶν παραστάσεων ἐν τῷ Ἱερῷ Παλατίω.

^{» » «}νανά» » » «Βασιλεῦ τῶν αἰώνων»

^{» » » «}Μονογενῆ Λόγε τοῦ Πατρός»

^{» » «}ἀνανάϊα»» » «ὅτι ἐπεσκέψω καὶ ἐφώτισας»

^{» » «}νανά» » » «τὸν λαόν Σου»

^{» » «}ἄγια» » » «καὶ ἐν τῆ δυνάμει Σου ἀπήλλαζας ἡμᾶς»

^{» » «}νανάϊα» » » «καὶ προσήγαγες ήμᾶς»

^{» » » «}τῷ Θεῷ καὶ Πατρί»

^{» » «}ἀνανάϊα» » «μεσιτεία»

^{» » » «}τῶν πιστῶν βασιλέων ἡμῶν»

^{» » » «}ώς μόνος παντοδύναμος» (ἔκδ. Budé II 125)

Ύφιστάμενα, μὲ τὰ αὐτὰ ἢ παρόμοια ὀνόματα τ' ἀπηχήματα καὶ ἐν τῆ Δύσει ὁμοῦ μὲ τὰ βυζαντινὰ νεύματα (μουσικὰ σημεῖα) καὶ τῶν ἤχων τὰ ἑλληνικὰ ἀριθμητικὰ ὀνόματα «πρῶτος, δεύτερος, τρίτος, τέταρτος...» τὸ

§ ξη΄ Περὶ τῆς τῶν ὀκτὼ ἤχων διατάξεως ἐν τῷ δὶς διὰ πέντε

΄Η διάταξις τῆς ἐκκλησιαστικῆς ὀκτωηχίας ἔχει ὡς βάσιν σύστημα ἐκ δύο ἐπαλλήλων πενταχόρδων (δὶς διὰ πέντε) βαινόντων κατὰ τόνους μείζονα, ἐλάσσονα, ἐλάχιστον καὶ μείζονα ἕκαστον, κατὰ τὸν τύπον :

0	<u> </u>	77	- g	4	77 3	Š.	ير ۋ >	* ;	٧١	E 1
	12	١٥	·	8	12	12	10	8	1.5	Ì
					The same of the sa	The state of the s		***************************************		200

- Μὲ βάσιν τὸν 💃 χωροῦντες ἐπὶ τὸ ὀξύ : α) Κατὰ τόνον μείζονα, τὸνοὕτω κατὰ μίαν φωνὴν ἄνω τῆς βάσεως 🗙 ευρεθέντα πρῶτον φθόγγον 🕇 καὶ τὴν ἐπ' αὐτοῦ θεμελιουμένην κλίμακα εἶπον ἦχον πρῶτον.
- β) Κατὰ τόνους μείζονα καὶ ἐλάσσονα, τὸνοὕτω κατὰ διφωνίαν ἄνω τῆς βάσεως 💥 εὐρεθέντα δεύτερον φθόγγον 矣 καὶ τὴν ἐπ' αὐτοῦ θεμελιουμένην κλίμακα, εἶπον $\frac{\mathring{\eta}}{\chi}$ ο ν δε ύ τε ρ ο ν.
- γ) Κατὰ τόνους μείζονα, ἐλάσσονα καὶ ἐλάχιστον, τὸνοὕτω κατὰ τριφωνίαν ἄνω τῆς βάσεως 💥 εύρεθέντα τρίτον φθόγγον 👈 καὶ τὴν
- ἐπ' αὐτοῦ θεμελιουμένην κλίμακα, εἶπον η χον τρίτον. δ) Κατὰ τόνους μείζονα, ἐλάσσονα, ἐλάχιστον καὶ μείζονα,

τὸν οὕτω κατὰ τετραφωνίαν ἄνω τῆς βάσεως χευρεθέντα τέταρτον φθόγγον καὶ τὴν ἐπ' αὐτοῦ θεμελιουμένην κλίμακα, εἶπον ἤχον τέταρτον. ᾿Αποβλέποντες ἐφεξῆς εἰς τὴν ἀπὸ τοῦ τοῦ ἄνω τοῦ ἄνω τοῦ πενταχόρδου ὁμοιότητα τῶν διαστημάτων, πρὸς ἐκεῖνα τοῦ ἀπὸ τοῦ τοῦ μέχρι τοῦ πενταχόρδου, μὲ βάσοῦντες ἐπὶ τὸ ἀξὸ : σιν, τώρα, τὸν 🕏 χωροῦντες ἐπὶ τὸ ὀξύ :

- α) Κατὰ τόνον μείζονα, τὸνοὕτω κατὰ φωνὴν μίαν ἄνω τῆς βάσεως 🚡 πρῶτον φθόγγον 🧺 καὶ τὴν ἐπ' αὐτοῦ θεμελιουμένην κλίμακα εἶπον, καὶ πάλιν, ἦχον πρῶτον.
- β) Κατὰ τόνους μείζονα καὶ ἐλάσσονα, τὸνοὕτω κατὰ διφωνίαν ἄνω τῆς βάσεως τὰ εὐρεθέντα δεύτερον φθόγγον ζάκαὶ τὴν ἐπ' αὐτοῦ θεμελιουμένην κλίμακα, είπον ή χον δεύτερον.
- γ) Κατὰ τόνους μείζονα, ἐλάσσονα καὶ ἐλάχιστον, τὸνοὕτω κατὰ τριφωνίαν ἄνω τῆς βάσεως 🚊 εὑρεθέντα τρίτον φθόγγον 🎺 καὶ τὴν ἐπ' αὐτοῦ θεμελιουμένην κλίμακα εἶπον τι το ν.

παλαιόν, ἀπαρτίζουσι —κατὰ τὴν πιθανοτέραν ἐκδοχήν— εἶδος προσευχῆς ἀλληλοδιαδόχως λαμβανόμενα :

àlaches heales laid àtra = àvais aves Emoorsy àtre voir aires Emoorsy àtre de voir à voir aires àchies healtes de dies healtes

(Σάθα «Κρητικόν Θέατρον» ρνδ΄ - ρνη΄)

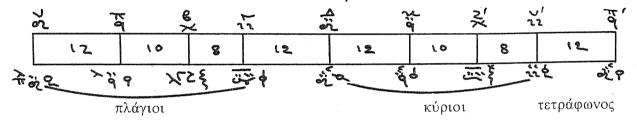
(Γ. Παπαδοπούλου «'Ιστορία 'Εκκλ. Μουσικῆς» 178-179)

δ) Κατὰ τόνους μείζονα, ἐλάσσονα, ἐλάχιστον καὶ μείζονα, τὸν οὕτω κατὰ τετραφωνίαν ἄνω τῆς βάσεως 🛣 εὐρεθέντα τέταρτον φθόγγον 🎖 καὶ τὴν ἐπ' αὐτοῦ θεμελιουμένην κλίμακα εἶπον ἤχον τέταρτον.

Ήχοι κύριοι καὶ πλάγιοι

Καὶ πάλιν, ἀποβλέποντες εἰς τὰς ὡς ἐκ τῆς ὁμοιότητος τῶν διαστημάτων σχέσεις τῶν

'Έκ τῶν πλαγίων ἤχων, βαρύτερος μὲν ὁ πλάγιος τοῦ τετάρτου ζ, , ὀξύτερος δὲ ὁ πλάγιος τοῦ τρίτου ἢ βαρὺς τς κι' ἐκ τῶν κυρίων, βαρύτερος μὲν ὁ τέταρτος ξ, , όξύτερος δὲ ὁ τετράφωνός του ἐπὶ τοῦ ἄνω 🥰΄

ξ ξθ΄ Αί ἐν τῷ μέσῳ διαπασῶν βάσεις τῆς ἐκκλησιαστικῆς ὀκτωηχίας

Οὕτως ἔχει ή θεωρητική παραγωγή καὶ διάταξις τῶν ἤχων τῆς ψαλμφδίας ἐν τῷ «διαπασῶν» καὶ ἡ φυσικὴ θέσις αὐτῶν —ἐξ ἀπόψεως βάσεων— ἐπὶ τῶν μουσικῶν ὀργάνων.

Οἱ ἐκκλησιαστικοί, ἐν τούτοις, μουσικοί, ἀποβλέποντες εἰς τὴν ἀποφυγὴν ἀτάκτων κραυγῶν ἐν τῇ ψαλμφδίᾳ*, ἐὰν αἱ βάσεις τῶν ἤχων ἤθελον ἦναι ὑψηλαί, καθώρισαν τὰς βάσεις τῶν ἐκκλησιαστικῶν ἤχων ἐπὶ τῶν φθόγγων τοῦ «μέσου διαπασῶν».

圣 光 节 光 元 克 等

τὸν μέσον «τόπον φωνῆς» τῶν ψαλλόντων —τὸν τόπον ἁρμοσίας τῆς ἀρχαϊκῆς λύρας καὶ τῆς σημερινῆς ποντιακῆς () μεταφέροντες τοὺς ἐπὶ τῶν ὑψηλῶν φθόγγων

΄΄ ἔν ἤχους, δεύτερον, τρίτον καὶ τέταρτον τετράφωνον, εἴτ ἐπὶ τῆς βάσεως τῶν πλαγίων αὐτῶν

καὶ

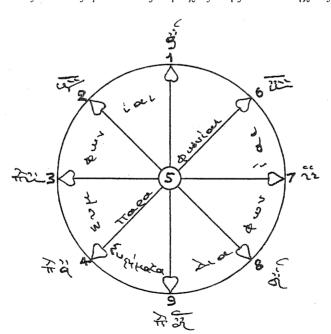
διὰ τὴν ταὐτότητα τῶν εἰς τὰς κλίμακας αὐτῶν μουσικῶν διαστημάτων, εἴτε κι ἐπὶ τῆς ἀντιφωνίας τῶν κυρίων. Οὕτω :

^{*} Συμφώνως καὶ πρὸς τὸν οε΄ κανόνα τῆς ἐν Τρούλλῳ ΣΤ΄ Οἰκουμενικῆς Συνόδου : «Τοὺς ἐπὶ τῷ ψάλλειν ἐν ταῖς ἐκκλησίαις παραγινομένους, βουλόμεθα μήτε βοαῖς ἀτάκτοις κεχρῆσθαι καὶ τὴν φύσιν πρὸς κραυγὴν ἐκβιάζεσθαι, μήτε τὶ ἐπιλέγειν τῶν μὴ τῇ ἐκκλησίᾳ ἀρμοδίων τε καὶ οἰκείων· ἀλλὰ μετὰ πολλῆς προσοχῆς καὶ κατανύζεως τὰς ψαλμφδίας προσάγειν τῷ τῶν κρυπτῶν ἐφόρφ Θεῷ· εὐλαβεῖς γὰρ ἔσεσθαι τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ τὸ ἱερὸν ἐδίδαζε λόγιον» (καϋμένοι κανταδόροι : θὰ σκάσουν ἀπὸ εὐλάβειαν! μὲ τὴς ἀγριοφωνάρες των).

- α) Τὸν ἐπὶ τοῦ ἄνω τετράφωνον τέταρτον στιχεραρικόν, μετέφερον ἐπὶ τῆς ἀντιφωνίας αὐτοῦ τος τος Α. Οἱ δὲ παλαιότεροι κι' ἐπὶ τοῦ ὡς πλαγίου του φερομένου τος φωνίας αὐτοῦ καὶ Κερ ἐν ὑφέσει) καὶ συναντῶμεν πράγματι τὸν ἦχον εἰς τὰς εἰρμολογικὰς συνθέσεις τοῦ πλ. Δ΄ τος , ὅπως τὰ «Ἰδοὺ ὁ Νυμφίος», «"Ότε οἱ ἔνδοξοι Μαθηταὶ» καὶ ἄλλα, ὅπου γίνονται σχετικαὶ καταλήξεις εἰς αὐτόν. Ὁ δὲ Κωνστάλας προσπαθεῖ —ἀνεπιτυχῶς—'να θεμελιώση τὸ Θεοτοκίον του «'Ο διὰ Σὲ θεοπάτωρ προφήτης Δαβὶδ» ἐπ' αὐτοῦ τοῦ ἀπὸ τοῦ τοῦ ἀπὸ τοῦ τοῦ ἀπὸ τοῦ τετάρτου.
- β) Τὸν ἐπὶ τοῦ ἄνω χ΄ τρίτον ἦχον, μετέφερον ἐπὶ τοῦ πλαγίου του ζ ὡς ἦχον Ἦσου τρίτον Τος Τος ρ, ὡς ἦχον τος Τος γνωστὸν εἰς τοὺς ἐκκλησιαστικοὺς μουσικούς.
- κους μουσίκους.

 γ) Τὸν ἐπὶ τοῦ τοῦ δεύτερον ἦχον χρωματικὸν (τος τος), μετέφερον ἐπὶ τοῦ πλαγίου αὐτοῦ, ὡς ἦχον "Εσω δεύτερον χρωματικὸν "Εσω τος Βου τος (ἢ τος) εἰρμολογικὸν —ἀλλὰ καὶ τῆς παπαδικῆς—· τὸν δὲ ἐπὶ τῆς αὐτῆς βάσεως τος δεύτερον διατονικὸν (βαρὺν ἑπτάφωνον κατὰ τοὺς νεωτέρους), μετέφερον ἐπὶ τῆς ἀντιφωνίας αὐτοῦ κάτω τος καὶ τὸν ἐπὰ αὐτῆς ἀντίφωνον τοῦτον διατονικὸν δεύτερον ἦχον, ὡς εὐρισκόμενον βαρύτερον καὶ αὐτοῦ τοῦ πλ.Δ΄-βάσεως παραγωγῆς τῆς ὀκτωηχίας— εἶπον, κυρίως ἢ χ ο ν β α ρ ὺ ν τος τος τῆς παπαδικῆς.
- ἢ χ ο ν β α ρ ὺ ν ἐπὶ τοῦ της παπαδικῆς.
 δ) Καὶ αὐτὸν τὸν ἐπὶ τοῦ πρῶτον ἢχον θεωροῦντες ὑψηλόν, μετέφερον οἱ νεώτεροι, ἐπὶ τῆς βάσεως τοῦ πλαγίου του Πα, ὡς ἦχον Ἔσω τοῦ που στιχεραρικὸν καὶ εἰρμολογικόν, κρατήσαντες τὸν ἐκ τοῦ Κε πρῶτον, ὡς Ἔξω τετράφωνον τῆς παπαδικῆς μελοποιΐας ἄν και οἱ παλαιότεροι, ἐπ' αὐτοῦ ἐστήριζον καὶ τὰ λοιπὰ μέλη, στιχεραρικὰ καὶ εἰρμολογικά.

Ο Μαθηματικός Τροχός Θέωνος τοῦ Σμυρναίου Βυζαντινός μουσικός Τροχός τῆς 'Οκτωηχίας

Κατὰ ταῦτα, ἡ θέσις τῶν ἤχων τῆς ψαλμφδίας, ἔχει ὡς ἀκολούθως ἐν τῷ «μέσῳ διαπασῶν» :

مد ع		5 DEXOS	à Ked L'Euros Ens Mourradings
9		Frexos	7 2 - SKEP (Siguros) Eip Modorads
	12	Servos	Fix = Treateuros Eighoroprios
A		many os	कें का के केंद्रेश के के कार मार्क कार्या
چ		THEXOS	(Eow of A19 otixapapinos)
		`	· And Andrew Control of the Control
	12	"Kxos	JE DI -05 OTIXAQUENIOS
		" X X OS	(72 - La La I Deuros Géprozognos)
22		THEXOS	(AF) Tout or x x conginus - Giorno, oprus)
		THEROS	Eou === Toch ouxepaperais-6, projoprais
	8	Thereos	# 2 - Lar 5 (Easn Lhand amy?) ejéhorolung?
&		Buxos	AFEROS (A Baraz) Boug Eigualopuds - Trackaranis
		134x05	(2) 21 Bully or my 60 2 X Emhormos)
	-10	FRENCS	tow with pour or it a pay xemp. Elekolohinos
T		"sexos	if if Ita p etixecorpion- Transachinis
,		Legos	Eon of ITOL 9 otixensignor- Toursanis
	12	THEXOS	(Eau) of ITOL 9 Euxecalerios
	, -	BRITOS	our xent. Elixe 6- Marcagning
s.i		'LEXOS	A 2 My 2 - Texte. Grey- Traited huys
ď		TECKOS	That My & by rent IT ourcondowns
	8	Tacros	A of My & & rent state duis A is My o programds xemperious
Z		Thros	The Zu & (B" Door dirigunos) Engittourcondrains
Ž.	ا گ	'Mexos	of Zwo (AF) Zys ITOUTCOLDINGS

Κεφ. Ζ΄ ΜΟΥΣΙΚΑ ΓΈΝΗ ΧΡΟΑΙ ΚΑΙ ΗΧΟΙ ΔΙΑΤΟΝΙΚΟΙ

'Αρχόμεθα, λοιπόν, ὡς ἐλέχθη, ἀπὸ τοῦ πλέον ἁπλοῦ Γένους τοῦ μαλακοῦ διατόνου καὶ τοῦ κατ' αὐτὸ ἤχου πλαγίου τοῦ τετάρτου (ਨੇ ਨੇ ਪੁત્ર છ), βάσεως τῆς ἐκκλησιαστικῆς ὀκτωηχίας.

Πορευόμεθα δὲ —εἰς τὰ μουσικὰ τεύχη τῆς παρούσης Μεθόδου— οὐχὶ κατὰ τὴν φυσικὴν σειρὰν τῶν ἤχων, ἀλλ' ἀπὸ τοῦ ἐξ ομεταβαίνοντες ἑκάστοτε εἰς ἤχους σχετικοὺς καὶ συγγενεῖς καὶ ἀπ' ἐκείνων εἰς ἄλλους πάλιν, τῶν δευτέρων σχετικούς καὶ οὕτω καθ' ἑξῆς, διευκολύνοντες τὴν μύησιν τῶν ἀρχαρίων εἰς τὸ ἄκουσμα καὶ τὰς ἰδιότητας τῶν διαφόρων ἤχων πρῶτον τῶν διατονικῶν, κι' ἔπειτα τῶν χρωματικῶν καὶ τῆς χρόας τοῦ ἐναρμονίου.

Καὶ πρῶτον «Περὶ τετραχόρδων» εἰσαγωγικῶς, ἀπὸ τὰς μορφὰς καὶ τὰς διατάξεις τῶν ὁποίων ἐξαρτῶνται τῶν ἤχων αἱ ἰδιότητες καὶ διαφοραί.

§ ο΄ Τετραχόρδων ἰδιότητες

'Εκ τῶν τριῶν συστημάτων : τετραχόρδου, πενταχόρδου καὶ ὀκταχόρδου ἢ διαπασῶν, τὸ τετράχορδον εἶναι βάσις καὶ θεμέλιος τῶν μουσικῶν κλιμάκων καὶ συστημάτων πρώτη «συλλαβὴ» —ὡς ἔλεγον οἱ παλαιοὶ— φθόγγων ἐν λόγῳ συμφωνίας.

Τοῦτο, καθ' ὅσον, τὸ μὲν πεντάχορδον εἶναι τετράχορδον κατὰ τόνον μείζονα ηὐξημένον, τὸ δὲ διαπασῶν εἶναι ἄθροισμα δύο τετραχόρδων καὶ τόνου μείζονος εἶτε ἐνδιαμέσως αὐτῶν «διαζευκτικοῦ», εἴτε ἐκτὸς αὐτοῦ «προσλαμβανομένου», διὰ τὴν διαπασῶν συμφωνίαν.

Φθόγγοι έστῶτες καὶ κινούμενοι

'Εκ τῶν τεσσάρων φθόγγων ἑκάστου τετραχόρδου τῶν κατ' ἤχους μουσικῶν κλιμάκων, οἱ ἄκροι φθόγγοι καλοῦνται «ἑστῶτες» —ἀκίνητοι—, ἐνῷ οἱ ἔτεροι δύο μέσοι, «κινούμενοι». 'Εκ τῆς τοιαύτης δὲ ἢ τῆς τοιαύτης θέσεως τῶν μέσων φθόγγων ἑκάστου 4χόρδου καὶ τῆς, ὡς ἐκ τούτου, προκυπτούσης ποιότητος τῶν παρ' αὐτῶν ὁριζομένων διαστημάτων, ἑξαρτᾶται ἡ κατὰ γένη καὶ χρόας διάκρισις τῶν μελῳδιῶν.

'Εὰν π.χ. οἱ μέσοι φθόγγοι τῶν τετραχόρδων ἔχωσι τοιαύτην διάταξιν, ὥστε τὰ ἐν τῷ 4χόρδῳ διαστήματα 'να ἦναι τόνοι μείζονες, ἐλάσσονες καὶ ἐλάχιστοι, εἰς διαφόρους διαδοχάς, αἱ κλίμακες θ' ἀνήκωσιν εἰς τὴν χρόαν τοῦ μαλακοῦδιατοίνους

'Εὰν μείζονες καὶ «λείμματα» (ἡμίτονα διατονικά), αἱ κλίμακες θ' ἀνήκωσιν εἰς τὴν χρόαν τοῦ σκληροῦ διατόνου.

"Αν τριημίτονα καὶ ἡμίτονα, εἰς τὴν χρόαν τοῦ σκληροῦ χρώματος. "Αν ἐλάχιστοι τόνοι, ἡμίτονα καὶ ἐναρμόνιοι τρίται ἐλάσσονες, εἰς τὴν χρόαν τοῦ μαλακοῦ χρώματος. Κι'

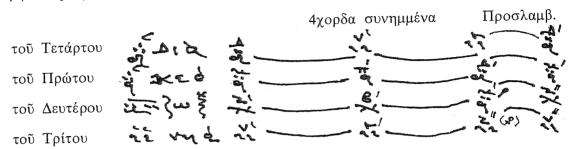
'Εὰν ὑπερμείζονες τρίται, ὑπὲρ τὰς μείζονας διατονικὰς (τμ. 26), καὶ ὑπελάσσονες, ὑπὸ

τὰς ἐλάσσονας διατονικὰς (τμ. 16), καὶ ἐναρμόνιοι διέσεις (τρίτα ἢ τέταρτα τοῦ μείζονος τόνου), εἰς τὴν χρόαν τοῦ ἐναρμονίοι ο υ.

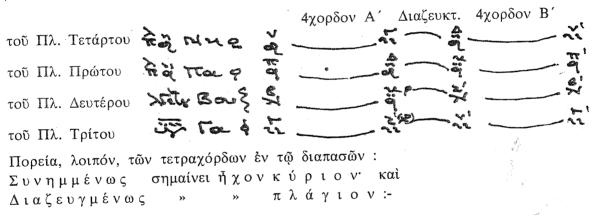
Ή πρόοδος τῶν τετραχόρδων ἐν τῷ διαπασῶν, βαίνει : εἴτε συνημμένως εἴτε διεζευγμέ-

νως εξαρτωμένη εκ τῆς θέσεως τῶν ἤχων ἐν τῷ δὶς διαπασῶν.

Οὕτω —ὡς καὶ προελέχθη— συνημμένως μὲν βαίνουσι τὰ τετράχορδα τῶν κυρίων ήχων, τῶν ὁποίων αἱ κλίμακες εἶναι ἡρμοσμέναι κατὰ δύο τετράχορδα ὅμοια συνημμένα, καὶ ἕνα τόνον μείζονα, ἐκτὸς αὐτῶν, «προσλαμβανόμενον», πρὸς ἀναπλήρωσιν τῆς διαπασῶν συμφωνίας, ἤτοι αἱ κλίμακες τῶν ἤχων :

διεζευγμένως δὲ βαίνουσι τὰ τετράχορδα τῶν πλαγίων ἤχων, τῶν ὁποίων αἱ κλίμακες εἶναι ἡρμοσμέναι κατὰ τετράχορδον, μείζονα τόνον «διαζευκτικόν», καὶ τετράχορδον ἔτερον, ὅμοιον τῷ πρώτῳ, ἤτοι αἱ κλίμακες τῶν ἤχων:

§ οα΄ Περὶ μουσικών Γενών καὶ Χροών

Γ έ ν ο ς εἰς τὴν μουσικήν, εἶναι σύνολον μουσικῶν τρόπων ἢ ἤχων, οἵτινες ἀκολουθοῦσι τὰ αὐτὰ ἢ συγγενῆ μουσικὰ διαστήματα εἰς τὰς κλίμακας αὐτῶν ἀποτελοῦντες, δῆλον ὅτι, μίαν οἰκογένειαν ἢ ὁμοταξίαν μουσικήν.

Τὰ μουσικὰ γένη εἶναι τρία :

α) Τὸ διάτονον ἢ διατονικὸν Γένος, μὲ κύριον γνώρισμα τόνους διαφόρων εἰδῶν: μείζονας (τμ. 12), ἐλάσσονας (τμ. 10) καὶ ἐλαχίστους (τμ. 8), καὶ «λείμματα», ἤτοι διαστήματα μικρότερα τοῦ ἡμιτόνου (τμ. 5 1/2).

β) Τὸ χρῶμα ἢ χρωματικὸν Γένος, παρουσιαζόμενον ὡς ἀπόχρωσις τοῦ διατόνου, μὲ κύριον γνώρισμα τόνους ὑπερμείζονας (τμ. 16) μέχρι καὶ τοῦ τριημιτόνου (τμ. 18) καὶ «ἀποτομάς», ἤτοι διαστήματα μεγαλύτερα τοῦ ἡμιτόνου (τμ. 6 1/2) καὶ

γ) Η άρμονία ἢ ἐναρμόνιον Γένος, ἀπόχρωσις καὶ τοῦτο τῶν δύο προηγουμένων Γενῶν, μὲ κύριον γνώρισμα τὴν ἐναρμόνιον δίεσιν (τμ. 4) καὶ τὰς ἐναρμονίους διφωνίας : ὑπερμείζονα (τμ. 26) καὶ ὑπελάσσονα (τμ. 16), ἄπαντα μελωδικὰ καὶ διάφωνα διαστήματα.

Περὶ Χροῶν

Τὰ μουσικὰ Γένη δὲν εἶναι μονοειδῆ, ἀλλὰ —πλὴν τοῦ ἐναρμονίου— ὑποδιαιροῦνται εἰς δ ύ ω ἀποχρώσεις ἕκαστον, «χρόας» καλουμένας τῶν Γενῶν: μαλακὴν καὶ σκληράν. θὰ ἠδύναντο δὲ'να παρομοιωθῶσι πρὸς «πέντε αἰσθήσεις» δι' ὧν ἀντιλαμβανόμεθα τῆς ποιότητος τῶν κατὰ γένη καὶ ἡχους μουσικῶν διαστημάτων. «Χρόα» ἄρα είναι ὑποδιαίρεσις Γένους είδική. Οὕτω :

Έκ τῶν ἤχων τῆς ψαλμωδίας :

α) Οἱ ἦχοι πρῶτος καὶ πλάγιος τοῦ πρώτου 👸 🍦 🥱 Ϋ

βαρύς καὶ λέγετος (δεύτερος καὶ πλάγιος τοῦ δευτέρου διατονικοί)

τέταρτος καὶ πλάγιος τοῦ τετάρτου

ἀκολουθοῦντες κλίμακας ἐκ τόνων μειζόνων (τμ. 12), ἐλασσόνων (τμ. 10) καὶ ἐλαχίστων (τμ. 8) κατά 4χορδον, είς διαφόρους διαδοχάς, ἀνήκουσιν είς τὴν χρόαν τοῦ μα λα κο ῦ διατόνου.

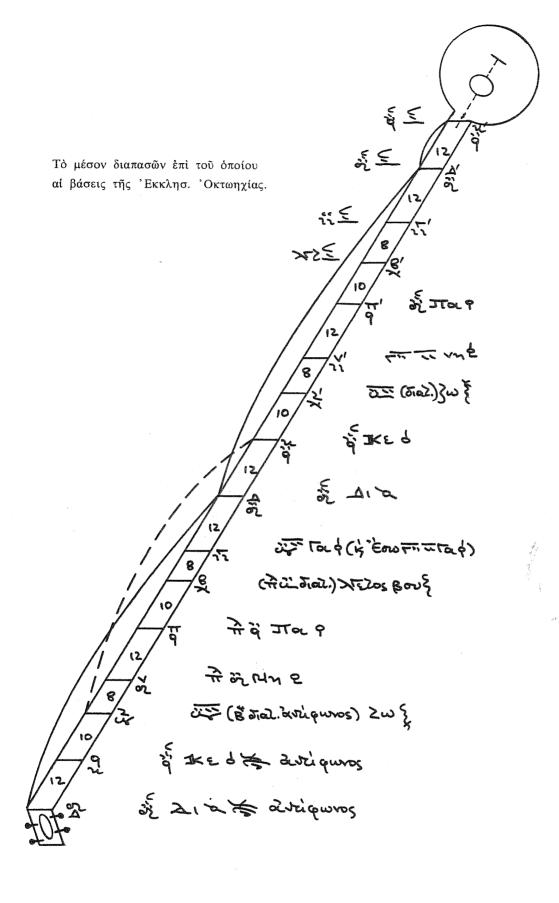
β) Οἱ ἦχοι τρίτος καὶ πλάγιος τοῦ τρίτου ἢ βαρὺς

καὶ ἄλλοι ἐξηρτημένοι ἐξ αὐτῶν, ἀκολουθοῦντες κλίμακας ἐκ μειζόνων τόνων (τμ. 12) καὶ «λειμμάτων» ἢ ἡμιτόνων διατονικῶν (τμ. 5 1/2) κατὰ 4χορδον, εἰς διαφόρους διαδοχάς, ἀνήκουσιν εἰς τὴν χρόαν τοῦ σκληροῦ διατόνου.

'Εκ τῶν χρωματικῶν ἤχων :

- γ) ΄Ο ήχος δεύτερος το καὶ οἱ ἐξ αὐτοῦ ἐξηρτημένοι, ἀκολουθοῦντες κλίμακας έξ «ἀποτομῶν» ἢ ἡμιτόνων χρωματικῶν (τμ 6 1/2), ἐξ ὑπερμειζόνων διαστημάτων μέχρι τρίτης ελάσσονος εναρμονίου (τμ. 16) καὶ τόνων ελαχίστων (τμ. 7 1/2), ἀνήκουσιν εἰς τὴν χρόαν τοῦ μαλακοῦ χρώματος.
- δ) Ο ήχος πλάγιος τοῦ δευτέρου 🛣 🚣 🚗 καὶ οἱ ἐξ αὐτοῦ ἐξηρτημένοι, ἀκολουθοῦντες κλίμακας ἐξ ἡμιτόνων χρωματικῶν (τμ. 6 1/2), τριημιτόνων (τμ. 18) καὶ ἡμιτόνων διατονικῶν (τμ. 5 1/2), ἀνήκουσιν εἰς τὴν χρόαν τοῦ σκληροῦ χρώματος.

'Εκ πάντων τούτων τῶν «χροῶν» —τῶν ἀποχρώσεων τῶν μουσικῶν κλιμάκων— πλέον άπλοῦν, προσιτὸν καὶ παιδαγωγικῶς ἀφομοιώσιμον εἶναι τὸ μαλακὸν διάτονον, είς τὸ ὁποῖον ἀνήκει —ὡς ἐλέχθη— τὸ πλεῖστον τῶν ἤχων τῆς ψαλμῷδίας, καὶ τοῦ ὁποίου τὸ διάγραμμα, κατὰ τὸ δὶς διαπασῶν, παρέχομεν ἀκολούθως εἰς σχῆμα θαμπούρας :

ξ οβ΄ Περὶ τῆς χρόας τοῦ μαλακοῦ διατόνου

Χαρακτηριστικόν τῆς χρόας τοῦ μαλακοῦ διατόνου εἶναι τὸ ὅτι, εἰς τὰ τετράχορδα τῶν ἤχων τῶν ὑπαγομένων εἰς αὐτήν, ἐκτὸς τῶν τριῶν μειζόνων τόνων $-\frac{7}{3}$, $-\frac{7}{3}$ καὶ $-\frac{7}{3}$, ὑπάρχουσι καὶ δύο ἐλάσσονες $-\frac{7}{3}$ καὶ $-\frac{7}{3}$ καὶ δύο ἐλάχιστοι $-\frac{7}{3}$ καὶ $-\frac{7}{3}$ καὶ δύο ἐλάχιστοι μα λα κῶς καὶ ὁμαλῶς, ἐξ οὖ καὶ ἡ χρόα αὕτη καλεῖται χρόα τοῦ μα λα κοῦ δια τόνου.

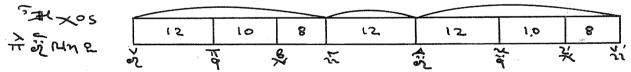
Εἰς τὴν χρόαν αὐτήν, τήν, ὡς ἐλέχθη, πλέον ἁπλῆν καὶ προσιτὴν καὶ παιδαγωγικῶς εὐκόλως ἀφομοιώσιμον, ἀνήκει τὸ πλεῖστον τῶν διατονικῶν ἤχων τῆς ἐκκλησιαστικῆς ὀκτωηχίας. Καὶ ἐξ αὐτῶν, ὁ πλάγιος τοῦ τετάρτου, (རྡ΄ རྡང‌ Ἦχ ϩ), βάσις καὶ θεμέλιος παραγωγῆς τῆς ὀκτωηχίας, μὲ βαθμιαίαν —μαλακὴν— μετάβασιν ἀπὸ τοῦ μείζονος τόνου εἰς τοὺς ἐλάσσονα καὶ ἐλάχιστον κατὰ 4χορδον, κρίνεται ὡς ὁ καταλληλότερος διὰ τὴν ἀπὸ αὐτοῦ ἔναρξιν τῆς περὶ ἤχων μουσικῆς διδασκαλίας.

§ ογ΄ ^{*}Ηχος Πλάγιος τοῦ Τετάρτου

'Ο ήχος πλάγιος τοῦ τετάρτου, εἶναι ἡ βάσις παραγωγῆς τῆς ἐκκλησιαστικῆς ὀκτωηχίας· καθ' ὅσον, ἀπ' αὐτοῦ ἐκκινοῦντες καὶ ἀνερχόμενοι φωνὰς μίαν, δύω, τρεῖς, τέσσαρας, εὑρίσκομεν ἤχους πρῶτον, δεύτερον, τρίτον, τέταρτον· καὶ τοῦτο δεικνύει τὸ ἐπὶ τῆς μαρτυρίας αὐτοῦ ἴσον , ἂν θέλωμεν ν' ἀκολουθήσωμεν, κατὰ τὴν γραφήν, τοὺς παλαιοὺς ἐκκλησιαστικοὺς μουσικούς.

Βάσις τοῦ πλαγίου τετάρτου, εἶναι ὁ φθόγγος τοῦ μέσου διαπασῶν, ἡ δὲ κλῖμαξ αὐτοῦ ὁδεύει ἐπὶ τὸ ὀξὺ κατὰ τετράχορδα διεζευγμένα τοῦ καὶ τοῦς ἐλάσσονος καὶ ἐλαχίστου ἕκαστον, μετὰ μείζονος διαζευκτικοῦ τόνου τοῦς καὶ τοῦτο δεικνύει ἡ εἰς τὴν μαρτυρίαν αὐτοῦ βάσις Νη καὶ ἡ φθορὰ αὐτοῦ Θ.

Ή μαρτυρία τοῦ ἤχου δηλοῖ: Ἡχος πλ = Ἡχος πλάγιος, το = τοῦ τετάρτου, Νη = βάσις τὸ Νη τοῦ μέσου διαπασῶν, καὶ ἡ φθορὰ ς = τὰ διαστήματα τῆς κλίμακος αὐτοῦ, ὡς ἐξετέθησαν ἀνωτέρω, καὶ τὴν κατὰ διάζευξιν πορείαν τῶν τετραχόρδων αὐτοῦ:

Χρειάζεται μεγάλη προσοχή διὰ τὸ ἄκουσμα τῶν φθόγγων , καὶ , τῆς διφωνίας καὶ ἐξαφωνίας αὐτοῦ, που εἰναι χαμηλότεροι κατὰ κόμματα δύο ρ ἀπὸ τῶν καὶ ξ΄ τῶν μειζόνων τόνων καὶ καὶ καὶ τῶν Δυτικῶν, τὸ σύστημα τῶν ὁποίων κατακλύζει τὸ ἀκουστικὸν αἰσθητήριον τῶν ἀστικῶν μας Κέντρων —ἀλλὰ καὶ τῆς Ὑπαίθρου διὰ τῶν δίσκων, τοῦ Ραδιοφώνου καὶ τῆς Τηλεοράσεως— καὶ δὲν ἐπιτρέπει, οὕτε τὴν ἀντίληψιν, οὕτε τὴν ἐκτέλεσίν των ἀπὸ μουσικοὺς ἀδειακούς, καὶ ἄλλους οἱ ὁποῖοι ἐκ περιστάσεως καὶ μόνον ἀσχολοῦνται μὲ τὴν παράδοσιν τῆς ἐθνικῆς μας μουσικῆς.

βασικούς φθόγγους 꽃 καὶ 矣 καὶ τὴν πρὸς τὸν δεύτερον μελφδικὴν ἕλξιν τοῦ 닿상. ' Αργότερον δέ, διἇ τὰ στιχεραρικὰ καὶ τὰ ἀργὰ είρμολογικά :

an an an till

μὲ τοὺς τρεῖς βασικοὺς φθόγγους τῆς κλίμακός του 💃 🕏 (τὸ 🧙 εἶναι κρυμμένον εἰς τὴν ἐνέργειαν τῆς πεταστῆς) καὶ τὴν πρὸς τὸν 💃 ἕλξιν τοῦ τζ Χ ἐν διέσει. ' Ακόμη καὶ πλέον ἀργόν, διὰ τὰς ἀργὰς παπαδικὰς καὶ στιχεραρικὰς συνθέσεις:

a ai a til la a a til te de

 Δ εσπόζοντες φθόγγοι τοῦ πλαγίου τετάρτου : ἡ βάσις % ἡ διφωνία % ἡ τετραφωνία % καὶ ἡ ἑπταφωνία % αὐτοῦ.

Μελφδικαὶ ἕλξεις:

Οἱ δεσπόζοντες, οἱ βασικοὶ φθόγγοι, ὡς σταθεροί, ἕλκουν πρὸς ἑαυτούς, ἐν ἀναβάσει μὲν διὰ διέσεων:

'Ο χ τὸν ὑπ' αὐτὸν ξόκατὰ κόμματα δύο δ, κι' ἐν περιφορῷ κατὰ τέσσαρα δ΄ τοῦτ' αὐτὸ καὶ ὁ ἄνω ξόκπρὸς τὸν ἄνω ζ΄.

Ο ξ τὸν τὸν τὸν ἀναβάσει καὶ περιφορᾶ κατὰ κόμματα 4 & καὶ 6 & .

Ο 🕏 τὸν τὸν ἐν ἀναβάσει κατὰ κόμματα τέσσαρα & , καὶ ἐν περιφορῷ κατὰ

κόμματα εξ 🥕 , ἀκόμη καὶ ὀκτώ 🎉 .

'Εν καταβάσει δὲ δι' ὑφέσεως τοῦ ζώ 🗴 κατὰ τμήματα 4 (🛬)· τοῦτ' αὐτὸ καὶ ὅταν ἡ μελφδία φθάνη μέχρις αὐτοῦ ἀνακάμπτουσα —ἐπιστρέφουσα πρὸς τὸ βαρὺ— ἔχει καὶ πάλιν τὸν ζώ ἐν ὑφέσει (💢 🕏).

Καταλήξεις:

Εἰς αὐτοὺς τοὺς δεσπόζοντας φθόγγους γίνονται καὶ α ἱ κ α τ α λ ή ξ ε ι ς τῶν μελφδιῶν, αἱ ὁποῖαι ἀκολουθοῦν τὴν στίξιν τοῦ ποιητικοῦ κειμένου τῶν ὕμνων ἢ τῶν τραγουδιῶν :

'Α τ ε λ ε ῖ ς μὲν εἰς τοὺς Κ, Καὶ Κόμμα, 'Ε ν τ ε λ ε ῖ ς εἰς τοὺς Κ καὶ Κοίμενον ἔχη κόμμα, ἔχουσιν ἄκουσμα τετάρτου ἤχου ἀπὸ τοῦ Κείμενον ἔχη τελείαν καὶ τέλος, Τελικὰς εἰς τὸν ζεἰς τὸ τέλος τοῦ ποιήματος, μὲ ἰδιαίτερον μάλιστα μελικὸν σχηματισμόν, ἐν τέλει τῆς ψαλμφδίας

Έξ ἀπόψεως μελοποιΐας, ὁ πλ. Δ' διακρίνεται εἰς ἁπλοῦν, εἰς διφωνοῦντα, ὅταν τελειώνη διφωνίαν ἄνω τῆς βάσεως αὐτοῦ ἐπὶ τοῦ 矣 , καὶ εἰς ἑπτάφωνον, ὅταν τὸ μέλος ἐνδιατρίβη εἰς τὴν ἑπταφωνίαν 💥 .

'Υφ' ὅλας αὐτοῦ τὰς μορφάς, <u>ἵ σ ο ν</u> του ἔχει ἐπὶ τῆς βάσεως 🗶 . Ἐὰν δὲ τὸ μέλος τριφωνήση ἢ τετραφωνήση, μεταπίπτον εἰς ἤχους Γ' καὶ Δ' , τότε τὸ ἴσον μεταφέρεται εἰς τὰς βάσεις τῶν ἤχων τούτων ς καὶ ζ (ἢ ς καὶ ζ). Στάσις ἐπὶ τοῦ ζ σημαίνει, συνήθως, τετραφωνίαν ἤχου τετάρτου ἀπὸ τοῦ κάτω ΔI (ς ΔI). The xos A of mye

To Tree for you and a round in the following for the a contraction of the following for the following following for the following following for the following follow

ि १०६ ने से धिन ६ र्स्ट (στιχεραρικός)

CICCETTO CONTRA JENTA ESTA ETTAN VE

outed y to the test of her and

a a de en a haber en er ent or sa de

a a a or a rug d

Kon vvvv g a a er y gg Tovg on w w von tur

or on a m m m non or or hun, or

This on the or a sea or but you took took of the one of the order of t

TRYOS HOTRINE X

TRE DER XOD O VON ON ONS PRA & SE REQUON

LECTION OF THE REST OF THE REST

ov ov on a a a o co pa , o o o pa a po x

Do non ha sia se se l'an 2000 la a 2000 de le 2000 de la se 2000 de la s

Ela tu va con son u ko o o so en migradans

rovon a no o o o roen or

मा हेन्द्व वीग्राम्क प्रदेश केता, हिंद्र स्थित केट हे क्या विषय केता है क्या का का

The xos Feat My 2 x in λούς

So ottob kor or tola a or trai or you are in or par a

Trais a conign the algorithm for the about the effect

The xos of the algorithm for the about the effect

The xos of the algorithm for the about the effect

The xos of the xos of the algorithm for the about the effect

The xos of the xos of the algorithm for the about th

Σεχος ποζείνε επτάφωνος - 'Ισ. Καισαρέως

Σο ζοι εω Σει ει ζοι δεί το ο φω ως " δο ο

Zan Grati Gor De wwit Ger This is en in in my in or our dem trais or als m i i ai or ' Ιακώβου Πρωτοψάλτου 60 20 cm m reg man Arva or a mon i Da er 30 0 or het great of war in the ser or 800 of τος τος τος τοι τος έπταφωνος χ Har zon orzo pring karzon szo karzon szo granjo Em akho 3,1 Karzen 250 Rar Yo zginatiko zar far Gen eyer karian for to of of Larlos - Yor Yes in Vila = kil as Exer eg contresten स्रे में ज्यावारिक - प्रवाद्य में रिक्टे वेषड़ = स्क्री रिकेट केर केर दे प्रवाद

Προτασσόμενοι τῶν ἐκκλησιαστικῶν Τροπαρίων στίχοι: 'Αρχόμενοι ἀπὸ τῆς βάσεως ζακαὶ ἀνερχόμενοι μέχρι τετραφωνίας ξα τοῦ κυρίου, κατέρχονται πρὸς αὐτήν:

Εἰς μὲν τὰ εἰρμολογικά, ὑπὸ μορφὴν καταληκτικῆς θέσεως πρὸς τὸν 💥 : συντόμου διὰ τὰ σύντομα καὶ ἀργῆς διὰ τὰ ἀργὰ ("Ιδε «Τρία ἄναρχα δοξάζω»).

Εἰς δὲ τὰ στιχεραρικά, ὑπὸ μορφὴν στιχεραρικῆς καταληκτικῆς θέσεως πρὸς τὸν ζ (Ἰδε «Χαῖρε Σιὼν ἁγία» καὶ «Τῆς σωτηρίας εἴθυνόν μοι»).

ΤΗχος πλάγιος τοῦ τετάρτου ἀ π ὸ δ ι φ ω ν ί α ς, πρὸς τὴν ὁποίαν καταλήγει καὶ ὁ προτασσόμενος τῶν στιχερῶν ψαλμικὸς στίχος σημειοῦται τοῦτο διὰ διφώνου ἀναβάσεως εἰς τὴν μαρτυρίαν τοῦ ἤχου : π ε μ ν ε

" मि xos के के तथन ह न

DI LE SU SON LE LES SON DE SU NA NO SE SON DE SU NO PUIS DE SU SE SU SE

W zon traven so zon den har zon gen den son de son den son de son den son de so

*Η χοι δίφωνοι, τρίφωνοι, τετράφωνοι *Η χοι μέσοι, παράμεσοι, πλάγιοι

"Όταν ενὸς ἤχου ἡ μελφδία τελειοῦται δύω φωνὰς κάτω τῆς βάσεώς του, λέγεται ὅτι «μεσάζει» ὅταν τρεῖς «παραμεσάζει» καὶ ὅταν τέσσαρας «πλαγιάζει» καὶ αὐτὰ εἶναι ἰδιότητες τῶν κυρίων ἤχων, οἵτινες ἔχουσιν ἔκτασιν ἐπὶ τὸ βαρύ.

'Αντιθέτως, ὅταν ἡ μελφδία ἑνὸς ἤχου τελειοῦται δύω φωνὰς ἄνω τῆς βάσεως αὐτοῦ, λέγεται ὅτι «διφωνεῖ» ὅταν τρεῖς «τριφωνεῖ» καὶ ὅταν τέσσαρας «τετραφωνεῖ» καὶ αὐτὰ εἰναι ἰδιότητες τῶν πλαγίων ἤχων,οἵτινες ἔχουσιν ἔκτασιν ἐπὶ τὸ ὀξύ. 'Ακόμη ὅταν ἐνδιατρίβη ἢ τελειοῦται εἰς τὴν ἑπταφωνίαν λέγεται ὅτι «ἑπταφωνεῖ» καὶ περὶ ἑπταφώνων ἤχων ἴδε ἐν ἰδιαιτέρα παραγράφω.

'Ακολουθοῦν παραδείγματα ήχου π ετιν ε διφωνοῦντος :

To a un or the of Eastager Traver You or Throughout the or or of Eastager Traver You or Throughout the or or of Eastager Traver You or of Eastager T

tra you or or

" - E Za Mara hakemes y son son 70 k

about he gones of

Καί τι πλέον ὅσον ἀφορᾳ τὰ $\stackrel{!}{\underline{\iota}}$ σοκρατήματα τοῦ πλ. Δ΄:

Παροδική μετάπτωσις είς ήχους 🙃 τος καὶ 🤾 Δ. 🔊 προεκτεθὲν τροπάριον τοῦ ᾿Ακαθίστου Ύμνου «Τὸ προσταχθὲν μυστικῶς»),ἡ ὁποία εἰς τὴν οργανικήν μουσικήν θὰ ὡδήγει εἰς συγχορδίας τῶν δύο τούτων ἤχων, ἀντιμετωπίζεται καὶ μὲ πρόσθετα δευτερεύοντα ἴσα τῆς β΄ φωνῆς ἐπὶ τῶν 🛴 καὶ 🧙 , τοῦ βασικοῦ ἴσου μένοντος σταθερῶς ἐπὶ τοῦ 🛴 .

§ οδ΄ Περὶ "Εσω (χαμηλοῦ) Πρώτου ήχου

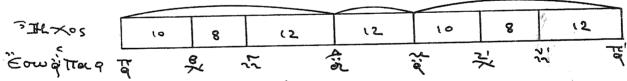
"H χ ο ς " (Εσω & π σε ?

'Ανερχόμενοι ἀπὸ τῆς βάσεως τοῦ πλ. Δ΄ 🟅 φωνὴν μίαν, ἤτοι τόνον μείζονα,

Τοῦτον καλοῦμεν ἦχον πρῶτον, ὧς ἔχοντα ὡς βάσιν αὐτοῦ τὸν πρῶτον ἐπὶ τὸ ὀξὺ ἀπὸ τῆς βάσεως τοῦ πλ. Δ΄, δι' ἀναβάσεως τόνου μείζονος ευρεθέντα φθόγγον ξ καὶ τοῦτο —τὴν ἀνάβασιν μείζονος τόνου— δηλοῖ καὶ τὸ ἀπήχημα

ἐκτὸς τοῦ μείζονος τόνου χ — τ , γίνεται φανερὰ ἀκουστικῶς, ἡ διαδρομὴ τῆς κλίμακος μέχρις ἐκτάσεως τετραχόρδου (τ) ἀκόμη καὶ ὁ σχηματισμὸς καταληκτικῆς στιχεραρικῆς θέσεως ἐπὶ τοῦ τ .
Ο Ἔσω ἡχος, ὡς ἔχων κλίμακα ἐν διαζεύξει, παρουσιάζεται ὡς πλάγιος.

καὶ πράγματι ἀκολουθεῖ τὴν κλίμακα τοῦ ἐκ τῆς ἰδίας βάσεως 🚡 ἤχου Πλαγίου Πρώτου :

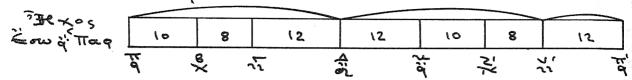

δι' δ καλεῖται « Έσω (χαμηλός) πρῶτος ἦχος». Διότι ὑπάρχει καὶ ὡς πρῶτος ἦχος ἐκ τῆς θεωρητικής του βάσεως 💥 , καλούμενος «"Εξω πρῶτος ήχος ή τετράφωνος» (🔞 🛵 🖒) περὶ τοῦ ὁποίου κατωτέρὼ.

Μαρτυρία τοῦ ἔσω πρώτου ἤχου, Ἡχος ζπως που σημαίνει : Ἡχος α΄ = πρῶτος μὲ μίαν ὀξεῖαν / μίαν φωνὴν ἄνω τοῦ πλ. Δ΄ ἄν και, ἐκ συνηθείας, πρὸς δήλωσιν τοῦ χαρακτῆρος αὐτοῦ ὡς κυρίου ἤχου, θέτουν εἰς τὴν μαρτυρίαν αὐτοῦ τετράφωνον ἀνάβασιν (ἦχος ζίπα ?).

 \underline{B} ά σις ὁ φθόγγος Πα καὶ φθορὰ φ , που σημαίνει πρόοδον τῆς κλίμακος κατὰ τόνους ἐλάσσονα, ἐλάχιστον καὶ μείζονα, ἀνὰ τετράχορδον, διεζευγμένως.

Δεσπόζοντες φθόγγοι: 및 등 장', ὁσάκις βαδίζη ἡ κλῖμαξ του διεζευγμένως καὶ Τ΄ τ΄, ὅταν βαδίζη συνημμένως μὲ τετράχορδα πρώτου Τ΄ π΄ καὶ τετάρτου Τ΄ ήχου εἰς τὸν ὁποῖον μεταπίπτει συχνὰ ἡ μελωδία του, εἰς τὰ μέλη τὰ εἰρμολογικὰ καὶ στιχεραρικά ἀκόμη καὶ τὰ παπαδικά, μετὰ μείζονος προσλαμβανομένου Κ'- Τ΄.

Εἰς τοὺς δεσπόζοντας φθόγγους γίνονται κι' αἱ καταλήξεις: 'Ατελεῖς μὲν εἰς τοὺς τοὺς ἐνίστε καὶ ἄνω τὸ ὡς ἄγια (τὸν τὸ μέλος μεταπίπτη εἰς τὸν τὸ καὶ τελικαὶ εἰς τὸν τὸ .

Εἰς δὲ τὰ εἰρμολογικά, ἀτελεῖς μὲν εἰς τὸν $\stackrel{*}{\mathbf{x}}$ (σπανίως εἰς τὸν $\stackrel{*}{\mathbf{x}}$) καὶ τελικὰς εἰς τὸν $\stackrel{*}{\mathbf{x}}$.

Μ ε λ φ δ ι κ α ὶ ἕ λ ξ ε ι ς: Έν ἀνόδφ, διὰ διέσεων :

"Αν μὲν βαδίζη διεζευγμένως, μὲ δεσπόζοντας τοὺς τος καὶ ὁ ἄνω νης καὶ ὁ ἄνω νης καὶ ὁ ἀνω τρὸς τὸν ἀνω πα΄, ὅταν αὐτὸς σώζη ἄκουσμα ἤχου τετάρτου τος , μὲ τὸν ἄνω βου καὶ ὁς τὸν διέσει.

Πάντως, εἰς κάθε κατάληξιν ἐπὶ τῆς βάσεως το ὁ τόνος το μένει σταθερὸς καὶ ἀμετάβλητος.

'Εν καθόδω δι' ὑφέσεων :

' Εὰν δὲ ὁ Ἔσω Πρῶτος ἦχος ὁδεύῃ συνημμένως, μεταπίπτων, κατὰ θέσεις, εἰς τὸν ἦχον τέταρτον ἐκ τοῦ Δι (ڳ Δ), τότε πλὴν τῆς βάσεως αὐτοῦ ἢ δεσπόζοντας φθόγγους ἔχει καὶ τοὺς τοῦ τετάρτου ἤχου ἢ ἢ μὲ ἕλξεις ἐν διέσει, τοὺς Γα Α πρὸς τὸν ἢ , Κε Α πρὸς τὸν ἡ καὶ ἄνω νη Α πρὸς τὸν ἄνω πα΄, ὡς τετράφωνον ἅγια () . Καὶ εἰς τὴν περίπτωσιν αὐτήν, ἐν καταβάσει καὶ πάλιν ἔχει τὸ ζώ Α ἐν ὑφέσει () .

Τὸ ἴσον αὐτοῦ, ἐπὶ τοῦ τς . Ἐὰν δὲ ὁ ἦχος τριφωνῆ, μεταπίπτων ἐπ᾽ ἀρκετὸν εἰς τὸν τὸς ἡ τετραφωνῆ μεταπίπτων εἰς τὸν ἔξω πρῶτον τοῦ ἴσον μεταφέρεται ἐπὶ τῶν φθόγγων τοῦ μεταφέρεται ἐπὶ τῶν φθόγγων τοῦ βασικοῦ ἴσου ἐπὶ τοῦ τς , λαμβάνει καὶ δεύτερον ἴσον ἐπὶ τοῦ τοῦ τοῦ τοῦ ἀναλόγως.

The control of the c

Προτασσόμενοι στίχοι:

'Εν μὲν τῷ στιχεραρίῳ, ἄρχονται ἀπὸ τοῦ $\frac{1}{2}$, ἀνέρχονται μέχρι τοῦ $\frac{1}{2}$ (ἢ καὶ τοῦ $\frac{1}{2}$) κατερχόμενοι μὲ μορφὴν καταληκτικῆς θέσεως στιχεραρίου πρὸς τὸν $\frac{1}{2}$ (ˇΙδε «Δεῦτε λαοὶ ὑμνήσωμεν»).

'Εν δὲ τῷ εἰρμολογίῳ : Προτασσομένης τριφώνου ἀναβάσεως εἰς τὴν μαρτυρίαν, οἱ στίχοι ἀρχόμενοι ἀπὸ τοῦ τοῦ καὶ ἐνδιατρίβοντες εἰς τὸν 🕱 τελειοῦνται εἰς αὐτόν :

Συντόμως διὰ τὰ σύντομα εἰρμολογικὰ τροπάρια ("Ίδε «Τῷ πάθει Σου Χριστέ») ἀργῶς δὲ διὰ τὰ ἀργά, μὲ μορφὴν θέσεως ἀργῆς καταληκτικῆς εἰρμολογικῆς πρὸς τὸν 🚊 ("Ίδε «Βαβαὶ τῶν Σῶν μυστηρίων 'Αγνή»).

The reads con χοι ζε παθων η ρευδερωθη μενος

non the or now for our Eon of Europe Con & In Employed French For the Son of Son Eon of The Son of

Στίχος προτασσόμενος ἀργοῦ εἰρμολογικοῦ μέλους Τα σ

To repow really he renew on Joix who

ead no on pie the coty on pie a con So o za Eou ou Rege Tens de de te e ou En jar ar ayer for a one mar ce e or 9 TTage De E voi our En len Equ e e e con Boe or e 29 ws of Ers v v v tos & Temano By n ex de عرب المراجعة KEE MY XON ON ON ON CE & THE THE POLICE OF THE PARTY OF THE me to cono o ke u en 1 ro o o openion de los cos per las

Ο Έσω ή τος ή τος, όδεύων ἐπὶ τὸ όξύ, ἀκολουθεῖ τὸ πεντάχορδον σύστημα, μὲ τὴν φθορὰν ἢ τοῦ πλαγίου Πρώτου ήχου ἐπὶ τοῦ Κε ڳ () καὶ τοὺς φθόγγους ἄνω βου καὶ γα κὲν διέσει, ὡς καὶ καὶ καὶ καὶ καρ' ὅλον ὅτι ἔσω, ήτοι χαμηλὸς πρῶτος ἐπὶ τῆς βάσεως τοῦ πλαγίου του κε , ἔχων ήχον ἄγια, ήτοι τέταρτον ἀντίφωνον () καὶ καὶ καὶ καὶ τὸ βαρύ, ἐν τούτοις, ἐν πολλοῖς διατηρεῖ τὸν χαρακτῆρα αὐτοῦ ὡς κυρίου ήχου (ὡς ἀπὸ τοῦ Κε), μὲ τὸν προτασσόμενον τῶν στιχερῶν στίχον ἀρχόμενον ἀπὸ τετραφωνίας ἐπὶ τὸ βαρὺ καὶ μὲ τὴν φθορὰν τοῦ ἀπὸ τοῦ Κε πρώτου ήχου ἐπὶ τοῦ Πα ἐ () καὶ μὲ τοὺς φθόγγους Ζω καὶ Κε ε ἐν ὑφέσει (καὶ καὶ τοῦ ΛΙ ὡς εἰς πλάγιον τοῦ πρώτου ἡ λι καὶ κατὰ τὸ διὰ πέντε ἐπὶ τὸ βαρύ διατηρεῖ τότε καὶ ἀπ' αὐτὴν τὴν θέσιν τὸν χαρακτῆρα αὐτοῦ ὡς 4φώνου, ὡς ἦτο ὁ στιχεραρικὸς πρῶτος ήχος τὸν παλαιὸν καιρόν.

Πρόοδος κατὰ τὸ διὰ πέντε ἐπὶ τὸ ὀξὸ (διὰ διέσεων)

T P	&	22	•	À.	<u>ښ</u> د	2 ×	٧' دد	E	٩ -	<u>g′</u>	22	À.
10	8		12	12	10	8	1	2	(0	8		.2
12	<u> </u>	ro.	8	12	१०	8		12	ાટ		(0	8
TE &	e		54	कै	74 P	ZX	25	3	E' &). (S)	47	रं से

Πρόοδος κατά τὸ διὰ πέντε ἐπὶ τὸ βαρὺ (διὰ ὑφέσεων)

2 6	2	3	χ.	99	É	5.5 6-	2d	**	2 %
15	10	8	12	10	8	15	15	10	8
(0	8	12	12	10	8	15	10	8	12
99	龙 龙		į.	£ 9	×	2.5	के ?	يد كر م	

ΤΟΚχος Εσω ή Ιτου 9 πλαγιάζων

The oxes in an my on the action of the services of the oxes in an my or the oxes in an my or the oxes in the oxes

Thros Gen & ITal 9 & To ran paare zaven To ran her e por TO TO TO THE REST TED TO HERE OF TOWN TO MY SUNTE TO Ear a pa 2 TEO Ear pray 00 zon la pri Bu en à non on par ar cers à mour au par cers nou myenarezens? - Itales ne - szá kul portal oou : szá ozer po polopata sou FOLXOS à TTOLP X lea ou ca a de e mu m de en con voudo " The second of ea a a ou w man ea de ma va do ca a ou matter pe ou me var grivara Kan strivã - entro vartados = par per ja véa to afateno いしのこととうというところって That zoes son ton on some you wanter at & her von gran per a near you proceed or - Må jen erry Janos frå order, man en firs frå mylon pros

Tractors sen fin Joseph . Description

'oder the preparation was recorded

Thexos & Trap =

Son Ens en charto rander konoter den en en en

De lover Da

reacted marches den en en en en opportuente con

- किंद्र वेक्यापर्यारक स्टिटोर्ड, या वेक्ष्णको स्ट्रिस्टी के न्यं वेक्ष्णको स्ट्रिसे Troces resaccioned exceded, deaper troisa read dury de

§ οε΄ τηχος Λέγετος (Πλάγιος τοῦ Δευτέρου Διατονικός)

THYOC XTEROS BON }

Ο ἀπὸ τοῦ φθόγγου 矣 ὡς βάσεως ἦχος, «λέγετος» καλούμενος παρὰ τῶν ἐκκλησιαστικῶν, εἶναι ἦχος δίφωνος τοῦ πλαγίου τετάρτου, ἀπέχων τούτου κατὰ τόνους μείζονα 🔾 - ξ΄ καὶ ἐλάσσονα ξ΄ - 🙎 , ἀνήκων, ὡς κι' ἐκεῖνος, εἰς τὴν μαλακὴν χρόαν τοῦ διατονικοῦ Γένους ἀκολουθῶν, ἄρα, τὰ αὐτὰ πρὸς τὸν πλ. Δ΄ διαστήματα, κατὰ σειρὰν πλέον, οὐχὶ τόνων μείζονος, ἐλάσσονος, καὶ ἐλαχίστου, ἀλλὰ ἐλαχίστου, μείζονος καὶ έλάσσονος κατά τετράχορδον, καὶ ἔχων πρὸς τοῦτο τὸν φθόγγον 🤅 ἐν μικρῷ ὑφέσει, ώστε, τὸ μὲν πλεοναστικὸν 4χορδον 3 - 3 (τμ. 32) να καταστῆ τέλειον (ἄλλως 4 - 2 (τμ. 30)) καὶ τὸ 4 (τμ. 30) καὶ τὸ 4 (τμ. 3

JE XOS XElos Bou &

,								
	8	12	10	12	8	12	10	
	8	1.5	Â	N.P	- <u>\$</u> '	2	E' &	

Μὲ τετράχορδα διεζευγμένα, ἔχει μορφὴν καὶ ἄκουσμα πλαγίου ἤχου· εἶναι δὲ πράγματι ήχος πλάγιος τοῦ δευτέρου διατονικός, μίαν φωνὴν ἄνω τοῦ πλ. \mathbf{A}' Πα $\,$ $\,$ $\,$ καὶ μίαν κάτω τοῦ πλ. Γ΄ ἢ βαρέος Γα φ .

Είς την ἐκκλησιαστικην ὅμως μουσικήν, φέρεται ὡς ήχος τέταρτος εἰρμολογικός, καθ΄

όσον ψάλλονται εἰς αὐτὸν τὰ εἰρμολογικὰ μέλη τοῦ Δ΄ ἤχου. Φέρεται δ' ἐν τῆ 'Οκτωήχω ώς κλάδος, ήτοι μέσος τοῦ τετάρτου ήχου ἀπὸ τοῦ Δι (💉 🥿 🗦 🕻), ἐξ οὖ καὶ ἐν κατιούση φορᾶ —ὡς πλαγίου— κινεῖται τὸ ἀπήχημα αὐτοῦς Κετεζος κμὲ τοὺς δεσπόζοντας φθόγγους τῆς κλίμακος αὐτοῦ & καὶ λ . ᾿Αργότερον δὲ ὡς:

EL E LE ER 20 01 %

φανερώνει ἀκόμη καὶ τοῦ πας τὴν δίεσιν πρὸς τὸν 🐧 , 'που εἶναι καὶ τὰ κύρια χαρακτηριστικά του.

Είς τὸν λέγετον οἱ νεώτεροι ἔχουν συνθέσει καὶ πολυελέους καὶ δοξολογίας καὶ καλο-

φώνους είρμοὺς τῆς παπαδικῆς μελοποιΐας.

Δεσπόζοντες φθόγγοι: ξ τ καὶ ξ τ λ , αν δ λέγετος

"Ελξεις ἐν διέσει: τοῦ Πα κπρὸς τὸν , τοῦ Γα κπρὸς τὸν , τοῦ ζώ καταλήξεις εἰς τὸν , τότε καὶ τὸν Κε 🖋 πρὸς τὸν 🤽 .

'Εν κατιούση φορᾶ ἢ ὅταν τὸ μέλος φθάνη μέχρι τοῦ 🛬 ἐπανακάμπτον, ἔχει τοῦτον εν ὑφέσει (ڳ). Εἰς τετράφωνον δὲ τοιοῦτον, ὅταν τὸ μέλος φθάνει μέχρι τοῦ ἄνω ξ΄ ἐπανακάμπτον, ἔχει καὶ τοῦτον ἐν ὑφέσει ξ΄ τοῦτ' αὐτὸ καὶ ὅταν πρὸς τὸν κάτω ξ γίνονται αὶ ἀνακάμψεις : (Ἰδε δοξολογίαν Λαμπαδαρίου καὶ Χουρμουζίου «Λόγον

καὶ τελικάς, εἰς τὴν βάσιν του 💺 .

"Όταν τὸ μέλος καταλήγη εἰς τὸν κάτω 🛴 , φθάνον μέχρι τοῦ 😤 καὶ ἐπανακάμπτον, κάμει τὸν βου ρ ἐν μικρῷ ὑφέσει ()· τοῦτ ' αὐτὸ καὶ ὁ λέγετος ὅσον ἀφορᾶ τὸν ᾳ ' τὸν ὁποῖον κάμει ἀκόμη ἐν ὑφέσει () δημιουργῶν τετράχορδον χρωματίκὸν μεταξὺ καὶ ζ εἰς ἀπολυτικιοκαθίσματα τοῦ Δ΄ ἤχου () Β). Ο λέγετος, δεδεμένος, ὅπως εἰναι καὶ μετὰ τοῦ στιχεραρικοῦ τετάρτου ἤχου () Τυς φ)

κάμει καταλήξεις καὶ εἰς τὴν βάσιν ἐκείνου της , ὅπου μεταφέρεται καὶ τὸ ἴσον τῆς σχετικής μουσικής θέσεως, είς τὰ είρμολογικά του.

Πάντως : Πα φυσικὸν = ἦχος 🤾 Πα q ·καὶ Πα κἐν διέσει = ἦχος λέγετος Βου ξ Έξ ἴσου δεδεμένος καὶ πρὸς τὸν 🚓 👼 Νης, καταλήγει καὶ εἰς αὐτόν, ὡς εἰς τὸ «' Επεφάνης σήμερον» τῶν Θεοφανείων, πλαγιάζων.

Τὸ ἴσον τοῦ Λεγέτου εἶναι εἰς τὴν βάσιν του Βου (), ἐκτὸς ἂν κάμη καταλήξεις εἰς τοὺς φθόγγους ς , , , , βάσεις ἤχων ζπαρ , , , , καὶ καὶ τὸ ἴσον εἰς ἕνα ἕκαστον τῶν φθόγγων τούτων ἀναλόγως.

'Ο λέγετος καίτοι πλάγιος ήχος, λόγφ τῆς θέσεως αὐτοῦ ἐν τῷ μέσφ τοῦ «μέσου διαπασῶν», σπανίως —εἰ μὴ ἐν τῆ ὀργανικῆ μουσικῆ— ἑπταφωνεῖ εἰς τὴν ἐκκλησιαστικὴν μουσικήν. Ἰδε δὲ τοιοῦτον παράδειγμα εἰς τὸ «ἄγιος ἀθάνατος» τοῦ «Ἅγιος ὁ Θεός» τοῦ Νηλέως Καμαράδου. Σπανιώτατα δὲ ἀντιφωνεῖ εἰς τὸν κάτω 👸 , ὡς ἐν τῆ σχετικῆ δοξολογία τοῦ Χουρμουζίου, κατὰ τὴν λέξιν (ἐπὶ γῆς) «εἰρήνη».

"It you halos Bou &

Stelos Boug

Tron on does on an lens on en kan kulling of to

O KOS TUSOR O TO KOUDT & OW OFFI TO THE HEN TH

TRONHAND, TO TOU BE O VED JOU HE NOT OF THOUGHTONNY

ON TO HAVE THE TO GO JON THE ON THE ON JON

za de Gres recentrais tous ou un un vous m

The xos xtelos βους χά Καταβασία

That In the ry n ny ποκερτα εω τω τωνευματι ι

λα μπασου χου μα νος πιπα νη η τον οι

See a a tww w De da vyw Mo o o o

w or for o o is ta can con our man is

ear tra vn n to v en dens De o o o ym n

n n to o o ep o o, man an 1300 or a a

a a two xan cors trape pa mar en ora de

o eo o xa i de two n n n a en trap de x va

e a a i de

o eo o xa i de two n n n a en trap de x va

Je e n Snoo ron &

Di la zu pou o andam Entra pa dei vou la lo o

ren artor voi, red la zu pou de otampou ro motingtra

ca den oon w my orn to men la cen ouver voi r

en dro zun von y de arty en o men la cen ouver voi r

en dro zun y de arty en o men la cen ouver voi r

en dro zun y de arty en o men la cen de ren voi moting reo de

ou oronopou pa voi men on w me son son fa e en vou

De xos d'se Bous the KEKIV.

De til Boron i ha us Ge xe e reu on

a a a a tro q a tro eur konoa ear a en

noy as od

- Med Belyar Etrovitenfoure, Bjetrer-dor I warry zape Tedobopo, ald Goedtoth, man zot-or xouertain > Telos Bond ght

E ve a pri ne o zone no o mondo y zon

por a or mor no tre e e mi de avoir and avoir ma

Purpo tronjan a la a a tra a si

- اسم وسير محصي ما موصفر برط سعام مي كارور تحصاوي م حمد ق- وم تعاصد حرر

Etal Ben Bjorivon kalemen, Zai zopa oor van Zaixaer

λεατος βουξ χ ««« — — — — — — — — — — «« Σα ω con on en en μου κανια & σα ω con on ο τεα ει βο χι of wear of the en Box; of two of two of the colony to the colony

Tolkyos Melos pous x a a ma se e a as pa a a se su u

Toug xi i vn n ou m m

as pa se su va a a a xi vn n ou e

co en you va ou a a a ta tay n ou

ko en you va ou a a a ta tay n ou

Χουρμουζίου Πολυέλεος «Λόγον ἀγαθὸν»

Ήχος λέγετος Βου 複 τετραφωνῶν

A « « No or » D for the eo non in some son in son to o on one son in son or a son or

Προτασσόμενος τῶν Τροπαρίων τοῦ λεγέτου στίχος: ᾿Αρχόμενος ἀπὸ τῆς βάσεως αὐτοῦ ξ, ἀνάγεται εἰς τὸν τοῦ τοῦ ΄ ἤχου καὶ ἐκεῖθεν ἀνερχόμενος —ἀν δεήση— μέχρι καὶ τῆς ἑπταφωνίας ζ τοῦ πλ. Δ΄ καὶ ἐπιστρέφων, καταλήγει εἰς τὴν βάσιν αὐτοῦ .

Συντόμως μὲν διὰ τὰ σύντομα, ἀργῶς δὲ διὰ τὰ ἀργὰ ὡς :

Μεγαλυνάριον Εὐαγγελισμοῦ σύντομον

En a re ou ear voi de seur do dous se se a re la mar en var en ou ear voi de seur do dous se se a re la mar en var en voi de se ron de s

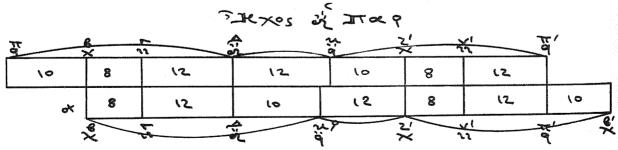
§ οστ΄ Περί Τετάρτου ήχου Στιχεραρικοῦ

Ήχος χπαρ

Κρᾶμα "Εσω πρώτου ήχου ἀπὸ τοῦ Πα (ξ Ττα ς)καὶ Λεγέτου ἀπὸ τοῦ Βου (Κρᾶμα 'Εσω πρώτου ήχος ὁ στιχεραρικὸς ἢ τοῦ στιχεραρίου (ξ Ττα ς). Στιχεραρικός, διότι εἰς αὐτὸν ψάλλονται τὰ στιχερὰ ἰδιόμελα καὶ δοξαστικὰ τοῦ

τετάρτου ήχου ἐνῷ τὰ εἰρμολογικὰ ψάλλονται, ὡς εἴδομεν, εἰς τὸν Λέγετον καὶ τὰ παπαδικὰ εἰς ἕτερον κλάδον τοῦ τετάρτου ἀπὸ τοῦ Δι (﴿ Δ΄) περὶ τοῦ ὁποίου κατωτέρω.

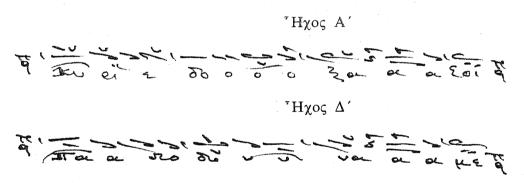
'Ο τέταρτος οὖτος ἦχος τοῦ στιχεραρίου, ἄρχεται ἀπὸ τοῦ τοῦ βάσεως καὶ τελειοῦται εἰς τὸν ξε τοῦ λεγέτου, ἄν και τὸ παλαιὸν — καὶ εἰς τινα ἀκόμη στιχερὰ σημερινὰ — καὶ ἤρχιζεν ἀπὸ τοῦ τοῦ κι' ἐτελειοῦτο εἰς αὐτόν. 'Ως πρὸς δὲ τὰ τραγούδια τὸ αὐτόν γίνεται δὲ καὶ ἀντιστρόφως ν' ἀρχίζουν ἀπὸ τοῦ Λεγέτου Βου ξε καὶ να τελειοῦνται εἰς τὸν Τέταρτον τοῦ Πα ? .

Έχει σχέσιν καὶ ἐξάρτησιν πρὸς τοὺς μνημονευθέντας ἐτέρους δύο κλάδους τοῦ τετάρτου ἤχου, ἤτοι τὸν Λέγετον Βου ξ καὶ τέταρτον χ΄ Δι ζ τῆς παπαδικῆς, τῶν ὁποίων κάμει θέσεις εἰς τὰ μελφδήματα αὐτοῦ.

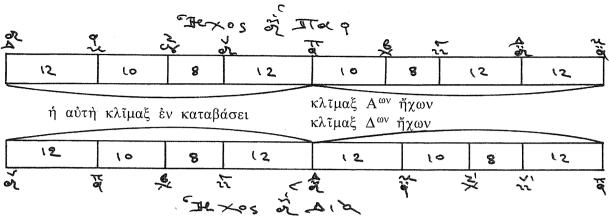
Συμπράττων μετὰ τῶν Λεγέτου Βου ξ καὶ τοῦς εἰς τὸν ἀπαρτισμὸν τῶν μελφδιῶν του, διαφέρει τούτων κατά τε τοὺς μελικοὺς σχηματισμοὺς τῶν θέσεων καὶ τὰς καταλή ξεις, ἐκ τῶν ὁποίων : ἀτελεῖς μὲν κάμει εἰς τοὺς φθόγγους τῶν καὶ καὶ καὶ καὶ τὰς καὶ τελικάς, εἰς τὸν τὰς κατὰ τοὺς παλαιοτέρους, εἰς τὸν τοὺς νεωτέρους ἐκκλησιαστικοὺς μουσικούς μεταπίπτων εἰς τὸν Λέγετον, ὅταν, ἰδία, τὰ στιχερά του ἀκολουθῆ εἰρμολογικὸν μέλος θεοτοκίου ἢ δοξολογίας.

Καίτοι ἀκολουθεῖ τὴν κλίμακα τοῦ Ἔσω πρώτου ἤχου ἐπὶ τὸ ὀξὺ —δεδεμένος, ὡς κι᾽ ἐκεῖνος μετὰ τοῦ χ΄ Δι κ — διαφέρει τούτου, τόσον ὡς πρὸς τὸν ἰδιαίτερον σχηματισμὸν τῶν θέσεων αὐτοῦ, ὅσον καὶ ὡς πρὸς τῶν καταλήξεων τὸν σχηματισμόν :

'Ακόμη καὶ κατὰ τὸ ὅτι -οὐσιωδέστερον- ὁ μὲν τοῦ ὁ ἔχεται σταθερῶς τοῦ λεγέτου, ἐνῷ ὁ Ἔσω ἔχει τὸν Καμηλότερον καὶ τὸν ἐλάσσονα τοῦ κατὰ κόμμα μικρότερον τοῦ τοῦ λεγέτου. Ὁ ἦχος ἡ Πα ͼ εἰναι πράγματι τέταρτος κατὰ σειρὰν ἀνόδου, εἴτε ἀπὸ τοῦ μέσου ἡ. δευτέρας βάσεως παραγωγῆς τῶν κυρίων— ἤχων ἐν τῆ ἐκκλησιαστικῆ ὀκτωηχία, εἴτε καὶ ἀπὸ τοῦ κάτω ἡ καθ' ὅσον, παρ' ὅτι ἀκολουθεῖ τὴν κλίμακα τῶν Πρώτων ἤχων ἐπὶ τὸ ὀξύ, ἐπὶ τὸ βαρὰ ἔχει ἄκουσμα πλαγίου τετάρτου ἤχου, διότι καταβαίνει πρὸς τὸν κάτω ἡ μὲ τὰ ἴδια διαστήματα, μὲ τὰ ὁποῖα καὶ ὁ ἀπὸ τοῦ ἡ Δι τέταρτος καταβαίνει πρὸς τὸν ἐπὶ τοῦ ἡ πλάγιον τοῦ τετάρτου κατὰ τόνους μείζονα, ἐλάχιστον, ἐλάσσονα καὶ μείζονα.

'Ιδοὺ σύγκρισις τῶν δύο τούτων τετάρτων ἤχων : τοῦ τε στιχεραρικοῦ καὶ τοῦ τῆς παπαδικῆς :

Ή μαρτυρία αὐτοῦ τος φανερώνει αὐτήν του τὴν διαστημικὴν ἰδιορρυθμίαν: Ήχος χ = τέταρτος, = κύριος, Πα = βάσις τὸ ζ φθορὰ φ ἤτοι διαστήματα : ἄνω μὲν αὐτοῦ τὰ τῶν Πρώτων ἤχων καὶ κάτω διαστήματα Τετάρτων.

'Α π ή χ η μ α δηλωτικόν τῆς τετραφωνίας αὐτοῦ:

παρὰ τῶν νεωτέρων.

- Ο είρμὸς «"Απας γηγενής», φανερώνει τὰς σχέσεις τῶν τριῶν κλάδων τοῦ τετάρτου ἤχου, ἔχων ὡς βάσιν τὸν Λέγετον Βου ξ καί :
- α) τὰς φράσεις «"Απας γηγενὴς» καὶ «πανηγυριζέτω δέ», ἤχου τετάρτου στιχεραρικοῦ ἀπὸ τοῦ Πα (τοῦ Απας γ).
- β) τὰς φράσεις «τὴν ἱερὰν πανήγυριν τῆς Θεομήτορος, καὶ βοάτω», ἤχου τετάρτου τῆς παπαδικῆς ἀπὸ τοῦ Δι (Κ.Δ. καὶ
- γ) τὰς φράσεις «σκιρτάτω τῷ πνεύματι λαμπαδουχούμενος», «ἀΰλων Νόων φύσις γεραίρουσα» καὶ «χαίροις παμμακάριστε...» καὶ ἐφεξῆς, ἤχου Λεγέτου Βου ξ, εἰς τὸν ὁποῖον καὶ τελειοῦται τὸ τροπάριον.

That The very down to or ge two of a sym raco The property of the way to or ge two of a sym raco we prove that in the or ge two of a sym raco and prove the pareonough the ear that in the end Eng Or o pen n zo co; anon po a a a zwa (sow) cor; Taye pa malorote? Or o Eoke of Im a ze Traple ve Ze

The post of Trace of the person of one of the particle of the particle of the person o

Délancon vito han var man da a a a

va a a a sov à san a a va a otas en sun ve

enom à tranto diva ne Ruer en e Endojaço

par enom à tranto diva ne Ruer en e Endojaço

par en sov en en var ora on e

TKX05 of ITal 9

TKX05 of ITal 9

TKATENDAN DN N TWO N TWOO O OEN XN N

TKATENDAN DN N TWO N TWOO O OEN XN N

TKATENDAN DN N TWO N TWOO O OEN XN N

TKATENDAN DN N TWO N TWOO O OEN XN N

TKATENDAN DN N TWO N TWO O O

ov Sov & & Teap on is sun year as en on war as en or war

1 10 00 X

THE TOS & TOOL 9

'Εκ τοῦ Λεγέτου Βου ξ εἰς τὸν "Αγια Πα ? 😴

Tra order too Dotor a payunte que en tra or ens envirante en en or will a proportion of the contraction of t

n xy pa å xon or zun à reo o zoo o jun zo G E

Tranjura opa

Texos of Traco Xpuraquou

Texos of Traco O O O Sexo Fr

Man nan var an horon na nam

Ket & lan oer & nar ar na ber i i is son a son war and in the son war ar na ber i i is son a son war and in the son a horon to have the son and the son a son

- Korphoov men tracen den sen Ton Ton Tak recorded oor sen Bevelie zet écriza oor men tel dependrue oor

The xog of thought of the xyop war of the xyop of the car of the ca

It yos of ITOL 9 &

Littoporta ma az to fra oz ki star kar Bo non

an an xo o can en en

con Ba ota non sto xe en tou & xeneo non vi i

mon an an con van en q

"""

a on ka vio prov eo o xo i en troupites kao stap

Tou you xo xo i i

'Απὸ τοῦ λεγέτου, εἰς τὸν ἅγια 'Ηχος λέγετος Βου ξ

Προτασσόμενος ψαλμικός στίχος:

'Αρχόμενος ἀπὸ τῆς βάσεως τοῦ πατᾶ εἰς τὸν ξενείτου καὶ ἐκεῖθεν ἀνερχόμενος εἰς τὸν τοῦ Δ΄ ἤχου τῆς παπαδικῆς) ἐπιστρέφει ἐξ αὐτοῦ εἰς τὴν βάσιν τοῦ μορφὴν στιχερᾶς καταληκτικῆς θέσεως τοῦ τοῦ τοῦ ἀχου (ἴΙδε «'Ο σταυρὸν ὑπομείνας»)

Ra Jims kon cor sporencon,

मार्थिक इक एका करा दिक्का

§ οζ΄ Περὶ τῆς σκληρᾶς χρόας τοῦ διατονικοῦ Γένους

N 2 AY 71 9

Οἱ ἦχοι τοὺς ὁποίους ἑξητάσαμεν μέχρι τοῦδε, ἀνήκουν εἰς τὴν μαλακὴν χρόαν τοῦ διατονικοῦ Γένους καθ' ὅσον εἰς τὰς κλίμακας αὐτῶν, ἐκτὸς τῶν μειζόνων τόνων χοῦς , τος καὶ χοῦς , παρουσιάζονται περὶ τοὺς φθόγγους 矣 καὶ 🔾 καὶ

τόνοι ἐλάσσονες το καὶ το καὶ

δημιουργηθῶσι τόνοι μείζονες (τμ. 12) καὶ ἄνω ἡμίτονα διατονικὰ (τμ. 5 1/2).

Είς δὲ τὴν δευτέραν — τὴνδι' ὑφέσεων— ἀντιστρόφως, κάτω ἀπ' αὐτοὺς θὰ δημιουργηθῶσιν ἡμίτονα διατονικὰ (τμ. 5 1/2) καὶ ἄνω τόνοι μείζονες (τμ. 12)

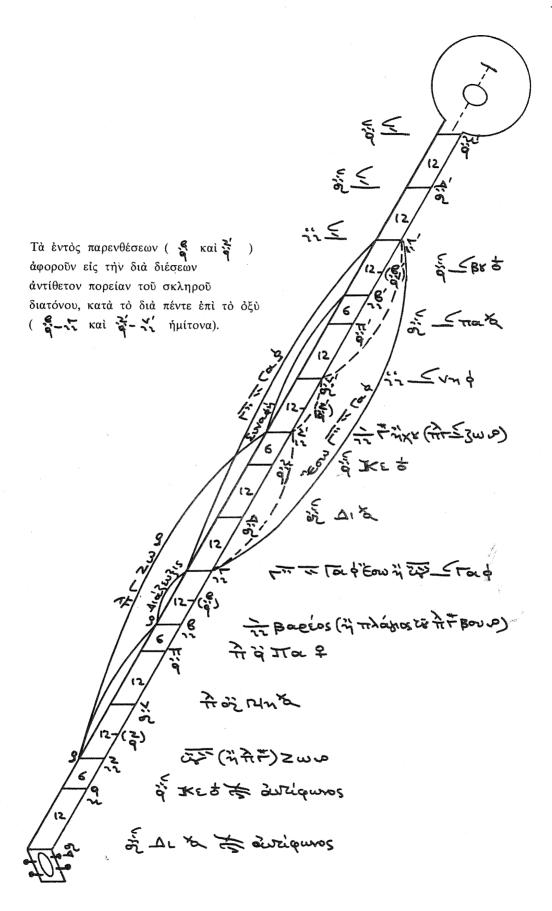
Είς τὰς περιπτώσεις αὐτάς, αἱ μουσικαὶ κλίμακες ἀνήκουσι, τώρα, εἰς τὴν χρόαν τοῦ σκληροῦ διατόνου. Τούτων δὲ ἀπαρτιζομένων ἐκ μειζόνων τόνων καὶ «λειμμάτων», δηλα δη διαστημάτων μικροτέρων τοῦ ήμιτόνου, ώς είναι, όχι τμήματα 6 άλλὰ 5 1/2 τὰ ἡμίτονα τὰ διατονικά, ἡ μετάβασις τῆς φωνῆς ἀπὸ τῶν μὲν εἰς τὰ δέ, δὲν γίνεται μαλακά καὶ βαθμιαίως, ἀπὸ τῶν μειζόνων τόνων εἰς τοὺς ἐλάσσονας καὶ ἀπ' αὐτῶν είς τοὺς ἐλαχίστους, ἀλλὰ ἀπότομα καὶ σκληρά, ἀπὸ τῶν μειζόνων τόνων εἰς τὰ λείμματα : ἐξ οὖ καὶ «χρόα τοῦ σκληροῦ διατόνου»*.

Παραθέτομεν επομένως, είς εκτασιν τοῦ δὶς διὰ πασῶν, τὸ διάγραμμα τοῦ σκληροῦ διατόνου, κατά πεντάχορδον ἐπὶ τὸ βαρύ, (ζω΄ καὶ Βου κ ὕφεσις), τὸ ὁποῖον διευκολύνει τὸν ἀπὸ τῆς αὐτῆς βάσεως συσχετισμὸν ἤχων μαλακῶν καὶ σκληρῶν διατονικῶν (το Zw ζ καὶ το Zwp, th ti nhe καὶ th ti Nha, th ti πα φ καὶ th à πα φ

Δια καὶ the λια, the σόπω έκάστου— τῶν ὁποίων προβαίνομεν ἀκολούθως, ἀρχόμενοι ἀπὸ τῶν βασικωτέρων ἤχων Τρίτου (τοῦ τος φ) καὶ Πλαγίου Τρίτου ἢ Βαρέος (τοῦ σκληροῦ διατόνου.

Παρατίθεται ἀκολούθως διάγραμμα τῆς χρόας τοῦ σκληροῦ δια τόνου εἰς σχήμα θαμπούρας, περιέχον τοὺς δεσμοὺς τῶν φθόγγων τῆς χρόας ταύτης, τῶν προελθόντων είτε διὰ διέσεων, είτε δι' ὑφέσεων τῶν φθόγγων Βου καὶ ζω τοῦ μαλακοῦ διατόνου : δίεσις = πορεία κατὰ τὸ διὰ πέντε ἐπὶ τὸ ὀξύ· καί, ύφεσις = πορεία κατὰ τὸ διὰ πέντε ἐπὶ τὸ βαρύ.

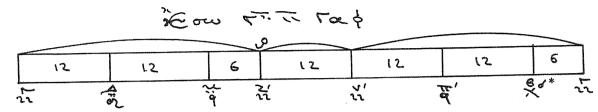
^{*} Διάτονον καὶ κατ' αὐτὴν τὴν χρόαν τὸ γένος τοῦτο καθ' ὅσον τῶν τόνων κυριαρχούντων κι' ἐπικρατούντων, τὰ λείμματα δὲν λογίζονται, ὡς μικρότερα καὶ τοῦ ἡμιτόνου.

δ οη΄ Περὶ τοῦ Έσω Τρίτου ήχου

Ήχος "Εσω = τα φ

' Ακολουθοῦντες μικτὴν μέθοδον ἐξ ὑφέσεων καὶ διέσεων (💢 🔧 καὶ 🛂 ?), δηλουμένην διὰ τῆς φθορᾶς 🗢 τοῦ ζω ἐν ὑφέσει (💥), ἔχομεν τὴν κλίμακα

τοῦ "Εσω τρίτου ήχου, μὲ τετράχορδα ζ - ζ καὶ ζ΄ - τ ἐκ διτόνου καὶ ἡμιτόνου διατονικοῦ ἕκαστον, μετὰ μείζονος διαζευκτικοῦ τόνου ζ - ζ .

Ο ήχος καλεῖται τρίτος, ὡς ἔχων βάσιν τὸν τη τρίτον κατὰ σειρὰν ἀνόδου φθόγγον ἀπὸ τοῦ 式 τοῦ πλαγίου τετάρτου, βάσεως παραγωγῆς τῆς ἐκκλησιαστικῆς ὀκτωηχίας·

καὶ τοῦτο δηλοῖ καὶ τὸ ἀ π ή χ η μ α αὐτοῦ τοῦ χ τοῦ πλαγίου τετάρτου.

Τοῦ τοῦ πλαγίου τετάρτου.

Τοῦ καὶ τὸ ἀ π ή χ η μ α αὐτοῦ τοῦ χ τοῦ πλαγίου τετάρτου.

Τοῦ καὶ τοῦτο δηλοῖ καὶ τὸ ἀ π ή χ η μ α αὐτοῦ τοῦ χ τοῦ πλαγίου τετάρτου.

Τοῦ κατὰ μίαν φωνὴν ἀνάβασις δι' ὀλίγου τοῦ ἡχος —ἐκτὸς τοῦ πλαγίου τετάρτου (π τοῦ πλαγίου τετάρτου)

Τοῦ σχέσιν καὶ μὲ τὸν εσω πρῶτον (καὶ ἡ πλάγιον τοῦ πρώτου ἡχον καὶ ἡ ἀκολουθοῦσα δίφωνος ἀνάβασις , ὅτι ἔχει διφωνίαν ἄνω βάσιν τὸν φθόγγον τοῦ πρώτου ἡχον καὶ ἡ ἀκολουθοῦσα δίφωνος ἀνάβασις κοῦ μονσικοῦ ἀνώματός του «Ναμέ» ἐν στενονομαρία τοῦ Ηνος καὶ ποῦ τοῦ μονσικοῦ ἀνώματός του «Ναμέ» ἐν στενονομαρία τοῦ Ηνος καὶ καὶ τοῦ μονσικοῦ ἀνώματός του «Ναμέ» ἐν στενονομαρία τοῦ Ηνος καὶ ποῦ μονσικοῦ ἀνώματός του «Ναμέ» ἐν στενονομαρία τοῦ Ηνος καὶ ποῦ μονσικοῦ ἀνώματός του «Ναμέ» ἐν στενονομαρία τοῦ Ηνος καὶ ποῦ μονσικοῦ ἀνώματός του «Ναμέ» ἐν στενονομαρία τοῦ Ηνος καὶ ποῦ μονσικοῦ ἀνώματός του «Ναμέ» ἐν στενονομαρία τοῦ τοῦ μονσικοῦ ἀνώματός του «Ναμέ» ἐν στενονομαρία τοῦ Ενορία καὶ τοῦ μονσικοῦ ἀνώματός του «Ναμέ» ἐν στενονομαρία τοῦ Ενορία καὶ τοῦ μονσικοῦ ἀνώματός του «Ναμέ» ἐν στενονομαρία τοῦ Ενορία καὶ τοῦ μονσικοῦ ἀνώματός του «Ναμέ» ἐν στενονομαρία τοῦ Ενορία καὶ τοῦ μονσικοῦ ἀνάματος του «Ναμέ» ἐν στενονομαρία τοῦ Ενορία καὶ τοῦ μονσικοῦ ἀνάματος του καὶ τοῦ Γράφεται δὲ καὶ ἄλλως διὰ τοῦ μουσικοῦ ὀνόματός του «Νανά», ἐν στενογραφία : Ἦχος "Εσω τι Γουφ . Τέλος,

 Ή ϕ θ ο ρ α του α , ὅτι ἀνήκει εἰς τὴν χρόαν τοῦ σκληροῦ διατόνου, βαίνων ἐπὶ τὸ ὀξὺ κατά δίτονον μεῖζον καὶ λεῖμμα (τμ. 12+12+5 1/2) κατὰ τετράχορδον διαζευγμένως, καὶ ἔχει βάσιν ἐπὶ τοῦ πλαγίου του (Βαρέος στιχεραρικοῦ 💛 Γοι φ΄), ἐπὶ τοῦ ὁποίου μετεφέρθη (πλ. Γ΄ Ζω 🗢).

'Ο Έσω τρίτος ήχος, διακρίνεται κλαδικῶς: α) Ε ἰ ς άπλοῦν ἢ τῆς παπαδικῆς, ὅστις ἀκολουθεῖ τὴν ἐκτεθεῖσαν κλίμακα τοῦ σκληροῦ διατόνου, μὲ των καὶ ε΄ * καὶ δεσπόζοντας φθόγγους τοὺς τοὺς τοὺς δποίους γίνονται καὶ αἱ καταλήξεις: ἀτελεῖς μὲν εἰς τοὺς καὶ τοὶς τελικαὶ δὲ καὶ ἐντελεῖς εἰς τὸν 🛴 .

^{*} Τὸν φθόγγον βου παριστῶμεν διὰ τοῦ λεγέτου 🕏 τόσον εἰς τὸν Τρίτον ἦχον, ὅσον καὶ εἰς τὸν Βαρὺν στιχεραρικόν. Διότι, ὅταν οὐτοι μεσάζουν ἢ παραμεσάζουν εἰς τοὺς ἤχους πὰ παρα καὶ πὰ της έχουσι τοῦτον μαλακόν καὶ ὅταν εΙναι καθαρὸς τοῦ σκληροῦ διατόνου (πα-βου τόνος μείζων), θέτομεν ἐπὶ τοῦ 🧩 δίεσιν.

Εἰς αὐτὸν ὑπάρχουν πολυέλεοι, πασαπνοάρια ἀργά, δοξολογίαι, χερουβικὰ καὶ κοινωνικά, καὶ πλεῖστα τῶν κατ' αὐτὸν ἐθνικῶν ἀσμάτων.

τος άπλοῦς τοῦ Λαμπαδαρίου

Tracena a rangi rivor não e da ser a rangi se se se se rangis rivor origina de la rangia de la r

oxuver a row n nyour

"Όταν δὲ εἰς τὰς παπαδικὰς αὐτὰς συνθέσεις οἱ τῆς νέας μουσικῆς γραφῆς διδάσκαλοι θέτουν εἴτ' ἐπὶ τῆς βάσεως τὴν φθορὰν τοῦ πλ. Δ΄ ἢ ἄλλας εἰς διαφόρους φθόγγους ἀντιστοιχούσας φθορὰς τοῦ μαλακοῦ διατόνου, τοῦτο γίνεται ὅπως δηλώσουν τὴν ἐπὶ τὸ ὀξὲ πορείαν τοῦ "Εσω (χαμηλοῦ) Γ τούτου ἤχου, καὶ ὅχι να ἐπιφέρουν ἀλλοίωσιν τῶν ἐκ μειζόνων τόνων καὶ ἡμιτόνων διαστημάτων αὐτοῦ.

Πῶς πρέπει 'να γράφεται :

β) Εἰς μέσον τρίτον, δηλούμενον διὰ διφώνου καταβάσεως μετὰ τὴν μαρτυρίαν αὐτοῦ : Τηχος $\overline{}$ $\overline{}$ $\overline{}$ $\overline{}$

ήτοι ἀρχόμενον ἀπὸ τοῦ μέσου του πλ. 🤞 Πα 🔊 ήχου, εἰς τὸν ὁποῖον καταλήγει καὶ ὁ πρὸ τῶν μελφδημάτων αὐτοῦ ψαλμικὸς στίχος, καὶ εἰς τὸν ὁποῖον κάμει καὶ ἀτελεῖς καὶ

ἐντελεῖς καταλήξεις· καὶ εἰς αὐτὸν τὸν κλάδον ψάλλονται καὶ τραγούδια, καὶ τὰ εἰρμολογικὰ καὶ στιχεραρικὰ μέλη τοῦ τρίτου ἤχου.

"Οταν ὁ Γ΄ ἡχος μεσάζη εἰς τὸν τὰ τως ἢ παραμεσάζη εἰς τὸν τὰ της, τότε αἱ καταλήξεις εἰς τοὺς φθόγγους τὰ καὶ τὰ ἔχουσι τὸν μαλακὸν καὶ ὅχι ἐν διέσει, ἀποδίδοντα τὸ μαλακὸν ἄκουσμα τῶν ἤχων αὐτῶν τὰ τως καὶ τὰ της της.

' Ανάλογος εἶναι καὶ ἡ κίνησις τῶν ἰσοκρατημάτων, ἀπὸ τοῦ φθόγγου $\overline{\lambda}$ βάσεως τοῦ τρίτου ἤχου, εἰς τοὺς φθόγγους $\overline{\lambda}$ καὶ $\overline{\lambda}$ τῶν ἤχων $\overline{\lambda}$ τῶν ἤχων $\overline{\lambda}$ τῶν Ας τῶν Αν τῶν Αν τῶν Ας τῶν Αν τῶν Ας τῶν Ας τῶν

Ο αὐτὸς ἦχος Γ΄ μέσος στιχεραρικὸς καὶ εἰρμολογικὸς

JUXOS FITTE Tadon

20000 300 Ta rei i non XI vi wë nou d' l'i ww The en pa a rig do de e on deix en or in & on to a to or the Ter i mis je us a 2005 la Kar ny je Ma a rep on du vir i e 9 de en vu pur se so var av Su vir av Eur Ter e l'admis pro var Zoden pander er a men 6 e demen un u mar de son or super housely karga Good or or ren en er original ar en noon n terrotors er provon se to per toe Ge 22 og 20

(Part) Trus you of Tropoton Trus Secondivor of Trus Early and the Sand of Tropos ton of Orean a continual of the Sand of the

Πιθανή στάσις ἐπὶ τοῦ Καὶ τοῦ Καὶ τοῦ Καὶ τοὶ κάθισμα «Τὴν ὡραιότητα», τὴν δοξολογίαν τοῦ Λαμπαδαρίου καὶ ἄλλα μέλη τῆς παπαδικῆς) φέρει τὸ ἴσον ἐπὶ τοῦ Κοῦ πλ. Δ΄, τοῦ ὁποίου ὁ $\frac{1}{2}$ εἰναι τετραφωνία ἂν δὲ καὶ τριφωνῆ τὸ μέλος ἐπὶ τοῦ ἄνω ἐν ὑφέσει ἢ πλαγιάζη —ὡς ἦτο συνήθεια διὰ τὰ στιχερὰ τὸν παλαιὸν καιρὸν— ἐπὶ τῆς ἀντιφωνίας αὐτοῦ κάτω Zω ἐν ὑφέσει ($\frac{1}{2}$), τότε ὁ ἦχος πλαγιάζει καὶ τὸ ἴσον μεταφέρεται ἐπὶ τοῦ πλαγίου αὐτοῦ (πλ. Γ΄ Zω \checkmark).

Μελωδικαὶ ἔλξεις: τοῦ Δι καὶ τοῦ ζω καὶ τοῦ ζω τὸν τὸν ζ΄, ὅταν ὁ ἡχος τυχὸν τετραφωνῆ κάμνων καταλήξεις ἐπὶ τοῦ ἄνω ζ΄, καὶ τοῦ Βου κπρὸς τὸν $\sqrt{\ }$ εἴτ ἐπὶ τῆς βάσεως, εἴτ ἐπὶ τῆς ἑπταφωνίας αὐτοῦ.

Εἰς καταλήξεις εἰς τὴν μεσότητα τη ἢ παραμεσότητα τη ,τότε ἐκεῖ ἰσχύουν αἱ μελφδικαὶ ἕλξεις τῶν ἦχων λη ὰτως καὶ λη την ρα ἀντιστοίχως.

Μέσος τρίτος καταλήγων τελικῶς εἰς τὸν πλάγιον τοῦ τετάρτου —ὡς εἰς τὸ κοντάκιον «Ἡ Παρθένος σήμερον»— λέγεται «Μέσος τρίτος παραμεσάζων».

pony sus w

Προτασσόμενος ψαλμικός στίχος:

Είς τε τὰ είρμολογικὰ καὶ στιχεραρικὰ μέλη τοῦ μέσου τρίτου ἤχου :

'Αρχόμενος ἀπὸ τῆς βάσεως τ καὶ ἀνερχόμενος μέχρι τῆς διφωνίας τ (τοῦ τ Κε τ ήχου) κατέρχεται πρὸς τὴν μεσότητα τ (τοῦ τ τ πα τ), ὁπόθεν καὶ ἡ ἔναρξις τῶν τροπαρίων :

Κατὰ τὴν ἰδέαν καταλήξεως συντόμου εἰρμολογικοῦ μέλους διὰ τὰ σύντομα εἰρμολογικά ἀργοσυντόμου δὲ διὰ τ' ἀργὰ εἰρμολογικὰ καὶ στιχεραρικά :-

Tw En Slamen Xei (z Em zue ä Ja varzon xearos) x λη

rand e norder on the poster on the vor is neversories

Junos Fin Tou de (µéosos) & àpyòv

di var sa du sor on su puta un s xo em à ou

var sa du zorà or xoe d'an ou our ron oe

for on on ou vu s

for on on ou vu s

Ja va zov ken zos za a z v vran ti Zon da zov ken zos za a z v vran ti zon da go zov y tela a a vn karaneta zonor

Εἰς τὸν ἀπλοῦν τοιοῦτον, ὅπως εἰς τὴν Γ΄ στάσιν τῶν Ἐγκωμίων τοῦ Ἐπιταφίου, οἱ προτασσόμενοι τῶν τροπαρίων στίχοι τελειοῦνται ἐπὶ τῆς διφωνίας αὐτοῦ $\overleftarrow{\boldsymbol{\zeta}}$.

padu τα α δες ³ ξαρα τα δε ες ³

re va a va a va i va i l'apoen ègephinant, stis à ètas ed ποταίμι όχημαεις, όχημαεις έχτι γοινε,

De some ton on on mas xaren seo von

Ter non de non de son ye con yeur si de non de son ye con ye con

- It de forzon et - or fi Ezzeknower- Zoe forzoural- Tal koeronde & ze ota Transgraf por, por kal Bjon Zelv Kere Sioi por

THE XOS FOR TOUGHT ON DOLD THE MED YOU TO YOU AND STEAL SI DOLD TO KIO YOU

to it kno you to our a si "こうこので、こうしのは、こうでので、ころでき、 ma poren to so or to oten to ton den ME VE TON DEN ME ZOO NE E - 61 xe oceaisea rocelas, mi ó/a xal-mió/a xal/mera بدا فركم لاعد الاصوم مان و و مدرس في مر من - سرا في مر ما فروم

The xos Con For Tou & MEGAGON X できるション ビョングラー ラー できる ショル LE on on cont an conon talake on on cont an conoronta to LG & Du or Tow on they could be con out nous En fra 200 via a a q

الذ وي مما لانع مع معمى عن لاجي يمام معميمي م لا کی ای مصد قد تعربی می درمی احد کومی مصد فر درمی فرد احد المعربی الم

Ένιχος = Του ο παραμεσάζων χ κεκιν. Or horas his no ge has his a so o On the on this moen that you is ": 一」をからっている。「こう」 friet tra a ser o cha to o gur the sear of pria za an da a kon comerquera

§ οθ΄ Περὶ τοῦ Βαρέος (Πλ. Γ΄) ἤχου ἀπὸ τοῦ Γα

*HXOS WE TOLD

Ο βαρὺς ἦχος —εἰρμολογικὸς καὶ στιχεραρικὸς— ἀκολουθεῖ τὴν ἐπὶ τῆς αὐτῆς βάσεως κλίμακα τοῦ (Ἔσω) Τρίτου ἤχου, ἐκ διτόνου καὶ λείμματος κατὰ τετράχορδον ἐπὶ τὸ ὀξὺ διεζευγμένως μᾶλλον δὲ ἡ ἀπὸ τοῦ Ϟ κλῖμαξ ἀνήκει εἰς τοῦτον τὸν βαρὺν ἢ πλάγιον τοῦ τρίτου, ὁ δὲ ἐπ᾽ αὐτοῦ τρίτος —περὶ τοῦ ὁποίου ὡμιλήσαμεν προηγουμένως— εἶναι Ἔσω (ἤτοι χαμηλὸς) τρίτος κατὰ μετάθεσιν ἀπὸ τῆς θεωρητικῆς του βάσεως ἄνω τὸς (Ἕσω – τος ἡ) ἐπὶ τοῦ ♣ Τ ἢ Τος ἡ.

ή μαρτυρία τοῦ βαρέος 😽 🖼 φ σημαίνει :

Διὰ τοῦ παλαιοβυζαντινοῦ μη βῆτα καὶ τοῦ ε =ρὺς = βαρὺς, Γα = μὲ βάσιν τὸ Γα, καὶ ἡ φθορὰ ἐς, τὰ ὁποῖα ἀναφέραμε διαστήματα, τόνους καὶ ἡμίτονα τοῦ σκληροῦ διατόνου. Ἡ δὲ εἰς τὴν μαρτυρίαν δίφωνος ἀνάβασις , ἀφορῷ εἰς ἄλλους κλάδους τοῦ ἀπὸ τοῦ κάτω Ζω βαρέος ἤχου, περὶ ὧν ὁ λόγος κατωτέρω.

 $^\circ\Omega$ ς ἐκ τοῦ λόγου τούτου, οἱ ἐκκλησιαστικοί, τοῦτον τὸν ἀπὸ τοῦ Γα βαρὺν ἦχον ἐκάλουν καὶ Βαρὺν τετράφωνον, προσθέτοντες τετράφωνον ἀνάβασιν εἰς τὴν μαρτυρίαν αὐτοῦ : $^\circ$ Ηχος $^\circ$

'Απήχημα τοῦ ήχου, ἀποδίδεται διὰ τοῦ μουσικοῦ ὀνόματος αὐτοῦ «'Αανὲς»

Τοῦ ὁποίου δηλοῦται, πλὴν τῆς ἔλξεως τοῦ κπρὸς τὸν

, καὶ τὸ ἀπλοῦν καὶ ἀνεπιτήδευτον τοῦ πλαγίου τρίτου τούτου ήχου.

A Ti on have to cas or to the sour on the state of the ording of the source the state of the source the state of the source of t

Ten De a w Ti

Ten De a ten De a w Ti

Ten De a ten Ti

Ten De

Δεσπόζοντας φθόγγους ἔχεικαὶ αὐτὸς τοὺς τοὺς φθόγγον τὸν . Παρὰ ταῦτα οὐδέποτε (ἢ σπανίως*) κάμνει καταλήξεις ἐπὶ τοῦ ἀλλὰ ἐπὶ τοῦ ἐκ τῆς αὐτῆς βάσεως τρίτου ἤχου.

Διαφέρει δὲ καὶ τοῦ ἐπὶ τοῦ Δι (-) κάμοντος καταλήξεις τριφώνου πλαγίου τετάρτου - , ἐκτὸς — κι ἐδῶ— τοῦ σχηματισμοῦ τῶν θέσεων, καὶ κατὰ τὸ ὅτι, ἐκεῖνος μὲν — ὁ τρίφωνος τοῦ πλαγίου τετάρτου— ἀνήκει εἰς τὴν χρόαν τοῦ μαλακοῦ διατόνου, ἐκ τόνων μείζονος, ἐλάσσονος καὶ ἐλαχίστου (Κε καὶ ζωκ), ἐπὶ τὸ ὀξὸ κατὰ τετράχορδον, οὖτος δέ, ὁ βαρύς, εἰς τὴν τοῦ σκληροῦ διατόνου μὲ τόνους καὶ ἡμίτονα διατονικά.

Σχηματισμοί καὶ καταλήξεις ήχων Γ΄, Βαρέος καὶ Πλ.Δ΄ τριφώνου

The wear o o en en a & Engraphennaise

^{* &}quot;Ίδε πασαπνοάρια τῶν Αἴνων ἀργά, τοῦ Ἰακώβου Πρωτοψάλτου, ὅπου τὸ μέλος ἐνδιατρίβει, κυρίως, ἐπὶ τοῦ τοῦ ἀς ἤχου Α΄ τετραφώνου, διὰ ἀνα καταλήξη, μόλις ἐν τέλει, εἰς τὸν βαρύν :-

o tar Ber my karar myafar 6 180 ar Gor DE 0
"Esta Taren y karaer zu yez m 12
To ma Taren y karaer zu yez m 12

Tear La Ju our Ten gour en wer Ton Douvarourt y

ne wo gas zu ju o ty tontea cadenoon & tuntu co

eo en Ton Don von yer Ta pan zust z ton (Eorighteo

To jong run en veten & tea rangagin

Κάμει, λοιπόν, καταλήξεις: ἀτελεῖς μὲν εἰς τοὺς καὶ $\frac{1}{2}$, ἀλλὰ καὶ καὶ μεσάζων καὶ παραμεσάζων, τελικὰς δὲ εἰς τὸν $\frac{1}{2}$.

Κι' ἐὰν αἱ καταλήξεις γίνωνται εἰς τὸν ζ , δεσπόζοντες φθόγγοι εἰναι οἱ ζ ζίκαὶ τὸ ἴσον ἐπὶ τοῦ ζ . 'Εὰν εἰς τοὺς ζ καὶ ζ ήχων λ ζ πως καὶ λ δεσπόζοντες φθόγγοι καὶ διαστήματα τοῦ μαλακοῦ διατόνου, καὶ τὰ ἴσα εἰς τοὺς ζ καὶ λ ἀντιστοίχως.

'Εφ' ὅσον δὲ αἱ καταλήξεις γίνωνται εἰς τὸν $\frac{1}{2}$, τοῦτο δὲν εἶναι βάσις τετάρτου ἤχου, ἀλλ' ἀνήκει εἰς τὴν τετραφωνίαν τοῦ $\frac{1}{2}$ την $\frac{1}{2}$ $\frac{1}{2}$ $\frac{1}{2}$), εἰς τοῦ ὁποίου καὶ τὴν βάσιν $\frac{1}{2}$ μεταφέρεται τὸ ἴσον.

Exces up tad

The xos us a read of the control of

Μελφδικαὶ ἕλξεις: τοῦ καὶ τοῦ να γίνωνται ἐναρμόνιοι διέσεις (τμ. 4) ἐκ τοῦ ὁποίου ἐπηρεασθέντες οἱ τῆς Σχολῆς τοῦ 1815 τρεῖς Διδάσκαλοί μας, ἐχαρακτήρισαν —οὐχὶ ὀρθῶς— τοὺς ἤχους Γ΄ καὶ πλ.Γ΄ τοῦ σκληροῦ διατόνου «ἐναρμονίους».

Τὸν ἀπὸ τοῦ της βαρὺν ἦχον καλοῦμεν εἰρμολογικὸν καὶ στιχεραρικόν, διότι εἰς αὐτὸν ψάλλονται πάντα τὰ εἰς της ψάλμφοδίας ἐνῷ,

τὰ παπαδικὰ ἀκολουθοῦν κλίμακα ἑτέρου κλάδου τοῦ βαρέος ἤχου, ἀπὸ τοῦ κάτω Z_{ω} (\Longrightarrow) τοῦ μαλακοῦ διατόνου (\Longrightarrow \Longrightarrow \Longrightarrow), περὶ τοῦ ὁποίου ὁ λόγος κατωτέρ $_{\omega}$.

Ο ἀπὸ τοῦ τοῦ ἡχος εἶναι κατὰ τὰ μέλη του, ἐκκλησιαστικὰ καὶ λαϊκά, ἁπλοῦς καὶ ἀπέριττος, χωρὶς πολλοὺς σχηματισμοὺς καὶ μελφδικὰς ἕλξεις.

"Εγραψε δὲ καὶ ὁ Μπαλάσιος, εἰς τὸν ἦχον αὐτόν, καὶ τὸν δρόμον τῶν στιχερῶν, μίαν δοξολογίαν καὶ ἄλλην ὁ Μπερεκέτης ἐλευθεριωτέραν καὶ ἐπιτηδευμένην.

Texos cy tad τοῦ Μπαλασίου

" Δο ο ζα ξοι' τω ω ω ω σει αι ζα λει'

το ο ο φως 1 δο ζα σ αν ν +ι ' στοι

στα ω τι κ σ τα ι τιας σ αι εν η νη σξ σι

α α α αν δεωτοις σ δο τια ' α α τι

Προτασσόμενος ψαλμικὸς στίχος:

'Αρχόμενος ἀπὸ τῆς βάσεως 📉 ἵσταται καὶ ἐνδιατρίβει ἐπὶ τοῦ 🚖 (4φωνίας τοῦ

πλ. Δ΄ ἤχου) ἐκεῖθεν κατερχόμενος εἰς τὴν βάσιν 🛴 :

Εἰς σχῆμα μὲν συντόμου καταληκτικῆς θέσεως διὰ τὰ σύντομα εἰρμολογικὰ μέλη (Ἰδε «᾿Ανέστη Χριστὸς ἐκ νεκρῶν»), εἰς σχῆμα δὲ ἀργῆς τοιαύτης διὰ τὰ ἀργὰ εἰρμολογικὰ καὶ τὰ στιχεραρικὰ (Ἰδε στιχερὸν «Δεῦτε ἀγαλλιασώμεθα»).

THYOS W TO ON X KPOT.

I HODE ON TO EMPRO DE VOLO XI OW

WO CH HOD USE OR OR OR OF THE WOOD

BYTO, PEROLO ON XELL, THUS POR OR TROVE WAS A TENTE

DENO DEV TO DE XON OR DE VOLO ON DE POR HER & TENUEN

HOD SEN PLUCH YOU SENOW YN Y SON

DON'TO TOUT - VOL TO TENUEN AND ON THE

DON'TO TOUT - VOL TO TENUEN SENOW YN Y

DON'TO TENTE - VOL TO TENUEN SENOW ON

DON'TO TENTE - VOL TO TENENESS SEN SUNTON

to Do De ve tought vou man in konzuns zon campagen of the pronton tous for keep of sen en vou termater

Ina of ga m tron teren : to in xwers har

That son to var ea Br 5200 gas 200 on xwers that

ea Bo to real of the

દ્રિય મહત્વ દેવજ્યનુ ગોરમાત્રે, અનુપ્રદ્ વે દેવ તારુપ મારેલ્લ અનુ મહત્વ ભાગ મહત્વના , તેન દેવે સ્ત્રેન તાર્મ ના

The xos up to de x

The xos up to your or you to you was

The your four our is not

The first from x and a x and a xour to to to the control of the control of the xour to de to the control of the xour to de to to

§ π΄ Ήχος Πλάγιος τοῦ Τρίτου ἡ Βαρὺς 🔯 ἀπό τοῦ κάτω Ζω ἐν ὑφέσει

THXOS WE ZW P

Διὰ μιᾶς εἰσέτι —ἐκτὸς ἐκείνης τοῦ $\frac{2}{3}$ —ὑφέσεως ἐπὶ τοῦ Βου $^{\circ}$ ($\frac{2}{3}$), ἤτοι διὰ πορείας κατὰ τὸ διὰ πέντε ἐπὶ τὸ βαρύ, εἰσερχόμεθα εἰς τὴν κλίμακα τοῦ πλαγίου τρίτου ἢ Βαρέος τοῦ σκληροῦ διατόνου $\frac{2}{3}$ $\frac{$

μὲ τετράχορδα ૩ (૧) ૭(૧) καὶ ૩ - ૩ (૧)*, ἐκ τόνου, τόνου καὶ λείμματος ἕκαστον, καὶ μείζονος διαζευκτικοῦ τόνου ૭ (૧) .

Μαρτυρία: = βαρύς, ως ευρισκόμενος κάτω τοῦ χ τοῦ πλ.Δ΄, βάσεως παραγωγῆς τῆς ὀκτωηχίας ἡ δὲ δίφωνος ἀνάβασις = , δηλοῖ ἡχον, διφωνίαν ἄνω τῆς ἐπὶ τῶν ὀργάνων βάσεως παραγωγῆς τῶν ἤχων φθόγγου κάτω χ .

'Α π ή χ η μ α: τὸ σύνηθες τοῦ βαρέος τετραφώνου δυνατὴν ἔκτασιν ἐπὶ τὸ βαρὺ τὸν φθόγγον κάτω , τελευταῖον φθόγγον ἐν τῷ ἀμεταβόλῳ συστήματι τῆς παλαιᾶς μουσικῆς , καὶ ἐν τῆ κιθάρᾳ (οὕτι) Δ ε σ π ό ζ ο ν τ ε ς φ θ ό γ γ ο ι : λ

^{* ΄}Η ἐπὶ τοῦ Βου • φθορά, θεωρεῖται ὡς ἀπὸ τοῦ ζώ • . "Οθεν αἱ ὑπ' αὐτὴν μαρτυρίαι 🙀 τοῦ καὶ τὰ λαμβάνουσι στιγμάς, ὡς αἱ μαρτυρίαι τὰ καὶ 🗘 ἤχων Α΄ καὶ Δ΄.-

K α τ α λ ή ξ ε ι ς : ἀτελεῖς μὲν εἰς τοὺς ${\bf x}$ ${\bf x}$ ${\bf x}$, ἐντελεῖς δὲ καὶ τελικὰς ἐπὶ

τοῦ 🔁 , ὅπου καὶ τὸ βασικὸν <u>ἴ σ ο ν</u> αὐτοῦ.

Μελφδικαὶ ἕλξεις: τῶν Κε σπρὸς τὸν ξκαὶ Νη πρὸς τὸν καὶ τοῦ Πα πρὸς τὸν ξ, ἐὰν τὸ μέλος ἐπ' αὐτοῦ ἐνδιατρίβον τριφωνῆ τὸς ἐχει τοὺς Δι σκαὶ Κε σ ἐν διέσει ἐπαλλήλφ, ὡς οἱ Κε σ καὶ ζω σ ἐν τῷ ἀπὸ τοῦ ἄνω χ΄ τετραφώνφ τρίτψ ἤχφ (ζίνη δ) ἐναρμονίφ.

Ἐπειδὴ οἱ ἀπὸ τοῦ ιη΄ αἰῶνος ἐκκλησιαστικοὶ μουσικοὶ θεωροῦσι τὸν ἦχον τοῦτον ἀπὸ τῆς ἑπταφωνίας αὐτοῦ, ὡς $\stackrel{\smile}{\smile}$ $\stackrel{\smile}{\smile}$ $\stackrel{\smile}{\smile}$ ἐπτάφωνον, τυχὸν καταλήξεις ἐπὶ τοῦ $\stackrel{\smile}{\smile}$ φέρουσι τὸ ἴσον ἐπὶ τοῦ $\stackrel{\smile}{\smile}$ τοῦ $\stackrel{\smile}{\Gamma}$ ἤχου, εἰς τὴν συγχορδίαν τοῦ ὁποίου ἀνήκει τοῦτο ($\stackrel{\smile}{\smile}$) ὡς τετράφωνον. Στάσις δὲ ἐπὶ τοῦ $\stackrel{\smile}{\smile}$ φέρει τὸ ἴσον ἐπὶ τοῦ μέσου $\stackrel{\smile}{\smile}$ ἢ κάτω $\stackrel{\smile}{\smile}$, ὡς εἰς ἦχον $\stackrel{\smile}{\smile}$ ἢ $\stackrel{\smile}{\smile}$ $\stackrel{\smile}{\smile$

Μὲ τὰς ὑφέσεις ἐπὶ τοῦ τὰ καὶ τὰ (ἢ τὰ) φαίνεται ἐναργῶς, τόσον τὸ πλάγιον τούτου τοῦ βαρέος, βαίνοντος κατὰ τετράχορδα διεζευγμένα τὰ τοῦ καὶ τὰ καὶ τὰ καὶ τὰ τρίτου ἤχου, βαίνοντος κατὰ τετράχορδα συνημμένα τὰ τὰ καὶ τὰ καὶ τὰ μετὰ προσλαμβανομένου τοῦ ἀπὸ τοῦ τὰ προσλαμβανομένου τὸς τοῦς τοῦς κατὰ τετράχορδα συνημμένα τὰ τὰ καὶ τὰ μετὰ προσλαμβανομένου τὸς τὸς καὶ τὸς καὶ τὸς καὶ τὸς μετὰ προσλαμβανομένου τὸς τὸς καὶ τὸς καὶ τὸς καὶ τὸς καὶ τὸς μετὰ προσλαμβανομένου τὸς τὸς καὶ τὸς καὶ τὸς καὶ τὸς καὶ τὸς καὶ τὸς μετὰ προσλαμβανομένου τὸς τὸς καὶ τὸς καὶ

Συνήθεια ἀπαραίτητος τῶν παλαιῶν στιχερῶν τοῦ τρίτου ἤχου —ἀκόμη καὶ τοῦ βαρέος Ε΄ Δ΄ ἐ τετραφώνου— ἦτο ὅπως, διὰ τῆς ἐπὶ τοῦ Βου Ο ὑφέσεως κάμνωσιν ἐντελεῖς καταλήξεις, πλαγιάζοντες καὶ εἰς τοῦτον τὸν Τ΄ Ζω πλὴν ὡς αὐτοτελὴς ἤχος τῆς παπαδικῆς, καὶ μάλιστα εἰς ἔκτασιν ἑπταφωνίας, παρουσιάζεται ἀπὸ τοῦ ιη΄ αἰῶνος καὶ ἐφεξῆς, εἰς τὴν ἐκκλησιαστικὴν μουσικήν.

En la vou of the on of the on of the or of the of the of the or o

EN NV [NV & OR VOR DER LES ON M LOS SE ON M LOS SE ON M LOS ON M L

Ο Παρθένιος Μηλαῖος, σύγχρονος τοῦ Λαμπαδαρίου Πέτρου, ἔγραψεν εἰς αὐτὸν μίαν δοξολογίαν, τὴν ὁποίαν μιμηθεὶς καὶ τροπολογήσας ὁ διδάσκαλος Χουρμούζιος,παρουσίασε τὴν ἰδικήν του.

'Οネネ Γ≥ων ἦχος, ὡς ἦχος τῆς παπαδικῆς, δὲν ἔχει στιχολογίαν.

Ti Or or or or hes m

Τημος Τος Ζωυ Σ Χουρμουζίου

'Ο τ Γ΄ τοῦ τάτω Ζω Αχος οὐτος, δὲν εἶναι ἄλλος, παρὰ τὸ ἐκ τοῦ κάτω Ζω ΑΣὶ μπεμὸλ ματζόρε», ὁ μείζων τρόπος τῆς δυτικῆς μουσικῆς μὲ διαστήματα καθαρώτερα καὶ ἀκριβέστερα. Διότι, καὶ οἱ μείζονες τόνοι εἶναι ἀκέραιοι (τμ. 12 ἀκριβῶς) καὶ τὰ ἡμίτονα εἶναι «λείμματα» (τμ. 5 1/2) καὶ ὅχι συγκερασμένα (τμ. 6). Ἑπομένως καὶ διφωνίαι καὶ τριφωνίαι κ.τ.λ. ἀκριβεῖς πρᾶγμα που δὲν συμβαίνει διὰ τῆς κράσεως.

VOL DI VI (9 ON KNO K TED O TENV KAI I VN Y

THE TONG TENG TENG FOR ON W W ??

To on BI on Xal en n Za e in E en o en

O BI OS an Den El or Da a El Du E OTTE E POR

al ni nom an Dan par pour Du n n

EX n Zw n n otiphaes the reas in all Exen

man to has en xal or o otis to the enter to

ver se as fun to yn n one va n n

2

TO ON KON ZOO ENG BEXTUREN DEV EXEN LOS IL B TE TEAN TEAN 9

ΜΑΛΑΚΟΥ ΔΙΑΤΟΝΟΥ ΣΥΝΕΧΕΙΑ

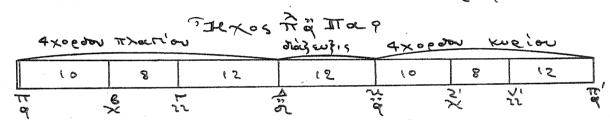
§ πα΄ Περὶ τοῦ Πλαγίου Πρώτου ήχου

Όδεύοντες ἀπὸ τοῦ τρίτου ἤχου () φωνὴν μίαν ἐπὶ τὸ ὀξύ, εὑρίσκομεν ἐπὶ τοῦ φθόγγου ἢ ἤχον τέταρτον ἄλλον (), τετραφωνίαν ἄνω τοῦ πλαγίου τετάρτου () καὶ ἀπ' αὐτοῦ φωνὴν μίαν, εὑρίσκομεν ἐπὶ τοῦ φθόγγου ἢ ἤχον καὶ πάλιν πρῶτον (ἢ ͿͿς Δ) μὲ διαστήματα τόνων ἐλάσσονος ἢ - Է ἐλαχίστου Է - Καὶ μείζονος ζ - Ϝ΄ κατὰ 4χορδον, ὁμοίων πρὸς ἐκεῖνα τοῦ ἀπὸ τοῦ ἢ Έσω (χαμηλοῦ) πρώτου ἤχου.

Οὕτω, λοιπόν, τὸν ἀπὸ τοῦ τοῦ τοῦ τοῦ κυρίως πρῶτον ἢ «ἔξω» ἢ τετράφωνον (τοῦ πρώτου, ἐπειδὴ θεωρεῖται τετραφωνίαν κατερχόμενος —«πλαγιάζων»— ἀπὸ τοῦ πρὸς τὸν τοῦ καὶ τοῦτο δηλοῖ ἡ μαρτυρία αὐτοῦ:

Ή μαρτυρία του σημαίνει:

 7 Ηχος πλ.= 7 Ηχος πλάγιος $\stackrel{>}{\sim}$ (α) = τοῦ πρώτου, Πα = βάσις τὸ Πα καὶ φθορὰ $\stackrel{>}{\sim}$ = μὲ τὰ ἀπὸ τοῦ Πα ἐν ἀνόδῳ γνωστὰ διαστήματα τόνων ἐλάσσονος ἐλαχίστου καὶ μείζονος κατὰ τετράχορδον ἐπὶ τὸ ὀξύ, διεζευγμένως διὰ τόνου μείζονος $\stackrel{>}{\sim}$.

'Απήχημα τοῦ ξείτος ρἤχου ἐν κατιούση φορῷ:

καὶ ἀπὸ τοῦ κυρίου:

καὶ ἀργότερον:

καὶ ἀκόμη ἀργότερον διὰ τὰ ἀργὰ παπαδικὰ μέλη:

μὲ διαστήματα ἐν καθόδῷ ἀπὸ τοῦ $\overset{\leftarrow}{\mathbf{A}}$ τοῦ \mathbf{A}' ἤχου, τόνους μείζονας δύο, ἐλάχιστον καὶ ἐλάσσονα, χαρακτηριστικὰ τοῦ πλ. $\overset{\leftarrow}{\mathbf{A}}'$ ἤχου.

Χαρακτηριστικὸν τοῦ πλ. Α΄ εἶναι τὸ ὅτι εὑρίσκει : 4 φωνὰς ἄνω ἦχον Πρῶτον ۽ ڍ ڍ ڏ καὶ ΄

- "Αγια 🚜 ΔΙ 🕿 ἀντίφωνον, ὡς καὶ ὁ "Εσω Πρῶτος ἦχος. κάτω »
- Τέταρτον 💥 🔼 εἴτε μαλακὸν (🔾 ἐν ἀνόδω καὶ 🗟 😢 ἐν καθόδω) εἴτε καὶ καθ' ὅλα σκληρὸν τος (ξ'καὶ ε΄ ἐν ὑφέσει).

'Ο πλάγιος τοῦ πρώτου⊋ ζπας διακρίνεται κλαδικῶς: α) Εἰς ἀπλοῦν ἢ τῆς παπαδικῆς, καθ' ὅσον εἰς αὐτὸν μελίζονται πολυέλεοι, πασαπνοάρια, δοξολογίαι, προκείμενα, άλληλουϊάρια, χερουβικά, κοινωνικά, κρατήματα, καλόφωνοι είρμοὶ καὶ ἄλλα.

Μελφδικαὶ ελξεις: τοῦ Βου πρὸς τὸν 🤝 , ἐνίστε καὶ ταὐτόχρονος ὕφεσις διατόνου (Κε 🗡 πρὸς τὸν 🤰 έν ἀναβάσει), ἐν καταβάσει τῆς μελφδίας ἔχει τὸν ζω🗢 ἐν ύφέσει τοῦτ' αὐτὸ καὶ ὅταν ἡ μελφδία φθάνη μέχρις αὐτοῦ ἀνακάμπτουσα.

β) Είς τριφωνοῦντα στιχεραρικόν, ὅστις εἰς τὴν τριφωνίαν εἶναι

Γα ἐκπρὸς τὸν 🧙 .

Χαρακτηριστικὸν τοῦ στιχεραρικοῦ πλαγίου Α΄ εἶναι καὶ τὸ ὅτι φιλεῖ τὴν τετραφωνίαν κάμων καταλήξεις εἰς τὸν κύριόν του (﴿ κάμω) καὶ τὸ ὅτι, ἐν ἀντιθέσει πρὸς τὸν πλάγιον τοῦ δευτέρου -- ὅστις κάμων καταλήξεις είς τὸν τρίφωνόν του καταλήξεις είς τὴν βάσιν αὐτοῦ π — οὖτος ὁ πλάγιος τοῦ πρώτου, κάμων καταλήξεις εἰς τὴν βάσιν του ξ καταλήγει τελικῶς —διὰ τὰ στιχηρά του— εἰς τὴν τριφωνίαν αὐτοῦ 👼 (💥 Δ 🛰).

For or cache a Done at vy y q or con non on Kon In on e &

> τας ος πη παια Στιχεραρικός de ver en en skuer ou traite

"Αν δὲ πρόκειται τέλος τῆς ψαλμφδίας, καταλήγει δι' εἰδικῆς καταληκτικῆς θέσεως ἐπὶ τῆς βάσεως αὐτοῦ.

TERRIBE.

 $\frac{\Omega \zeta \pi \rho \delta \zeta \tau \dot{\alpha} i \sigma \alpha}{\tau \eta \zeta \beta \dot{\alpha} \sigma \varepsilon \omega \zeta \alpha}$ Ο πλάγιος τοῦ Α΄ κατὰ τὰς διαφόρους μορφάς του, ἔχει ἴσον ἔπὶ τῆς βάσεως αὐτοῦ $\frac{\omega}{\zeta}$ μεταπτώσεις δὲ —κατὰ φράσεις— σύντομοι καὶ διαβατικαί, μὲ καταλήξεις εἰς τὴν τριφωνίαν ($\frac{\omega}{\zeta}$) καὶ τὴν τετραφωνίαν ($\frac{\omega}{\zeta}$), δέχονται ἔπὶ τῶν φθόγγων τούτων ἴσα δευτερεύοντα, τοῦ βασικοῦ ἴσου $\frac{\omega}{\zeta}$ μένοντος ἀμετακινήτου.

Ο πλάγιος τοῦ πρώτου, κατὰ τοὺς διαφόρους κλάδους αὐτοῦ, πορεύεται, ὡς καὶ ὁ ἐπὶ τῆς βάσεως αὐτοῦ Ἔσω ς πτως, ἐκτὸς τοῦ διαπασῶν, καὶ κατὰ τὸ διὰ πέντε, τόσον ἐπὶ τὸ ὀξύ, ὅσον κι᾽ ἐπὶ τὸ βαρύ.

Κι' ἐπὶ μὲν τὸ ὀξύ, διὰ τῆς φθορᾶς αὐτοῦ ϙ ἐπὶ τοῦ Κε (πλ. ἢ Κε ϙ) μὲ τοὺς φθόγγους βου καὶ γα κεὶν διέσει, ὡς ξ΄ καὶ ζ΄ (ἢ ξ καὶ ζ) καὶ τὸν Κε ὡς Πα, ὅπου (ϙ ἢ Δ) μετατίθεται καὶ τὸ ἴσον αὐτοῦ.

						Κατά τ	ο διαπ	ασῶν						
75	7	S	7		<u> </u>	×.	<u>z'</u>	<u>بر</u>	F	&'	22	A.	<i>'</i>	K /
Ė	10	1	ير ا	12	12	100	8	12	1	0 68	٠ ا	15	15	
	12		10	8	12	10	8	15	. `	.2	10	8	1.5	
1/2		- <u>¢</u>		7	â	Ä	3,4	25	π' ðĽ	e/ q	-	が、人	<u>'</u>	4
۵(1			Κατὰ	τὸ διὰ	πέντε	ἐπὶ τὸ	ὀξù					

'Επὶ δὲ τὸ βαρύ, διὰ τῆς φθορᾶς τοῦ Α΄ ἤχου ἐ ἐπὶ τοῦ Πα (τοὺς φθόγγους καὶ \mathfrak{L}' ἐν ὑφέσει, ὡς ξ καὶ \mathfrak{L}' καὶ τὸν πλάγιον —τώρα— τοῦ πλαγίου πρώτου εἰς τὸ κάτω \mathfrak{L}' (ξλι φ), ὅπου μετατίθεται καὶ τὸ ἴσον αὐτοῦ.

Κατὰ τὸ διαπασῶν														
رن هـ	٤	9	2	· ·	ž	TT	8	5	رچي م	?	<u> </u>	2	V ¹	T
	12	A	10,0	8	1,5	10	8		2	ری کر	رەر	8 0	(2	Ì
	10	8	1	2	12	6,	0 8	;	12	(0)	8	15	12	
9	ζ	ž	27.		· Y	र्	B	17	4	2	٧ كرا		٠ <u>٠</u> کر	THE P
					Κατὰ	τὸ διὰ	πέντε	έπὶ τά	δ βαρί)				

Πλαγιάζει, ἐνίστε, καὶ κατὰ τὸ τετράχορδον ἐπὶ τὸ βαρὺ (κατὰ συναφὴν) ἔχων τὸν Βου 🗸 ὑψωμένον ὡς καὶ τὸν Πα ὡς χς, ὁπότε ὁ πλάγιος τοῦ πλαγίου πρώτου εὑρίσκεται εἰς τὸν κάτω ζε ὅπου μεταφέρεται καὶ τὸ ἴσον αὐτοῦ. (Ἰδε τὸ «καὶ τοῖς ἐν τοῖς μνήμασι», τοῦ ἀκολουθοῦντος «᾿Αναστάσεως ἡμέρα»).

The set of the entry κατάληξιν

The set of the entry con entry entr

at dea at the a var an other at a train on the form of the form of

Ένίστε, ἐνδιατρίβων ἢ καὶ καταλήγων εἰς τὴν τετραφωνίαν αὐτοῦ $\overleftarrow{\xi}$, χαρακτηρίζεται ὡς τετράφωνος ἢ τετραφωνῶν περὶ τοῦ ὁποίου κλάδου τούτου αὐτοῦ, ὁμιλοῦμεν ἀκολούθως.

Προτασσόμενος ψαλμικός στίχος:

"Αρχεται ἀπὸ τῆς βάσεως τοῦ ἤχου τοῦ καὶ διὰ τοῦ * τοῦ Δ΄ ἤχου ἵσταται εἰς τὸν κύριον αὐτοῦ * . Ἐκεῖθεν ἀντιστρόφως μετὰ στάσιν εἰς τὸν * κατέρχεται διὰ τοῦ πρὸς τὸν ὑπὸ τὴν μορφὴν στιχερᾶς καταληκτικῆς θέσεως του τὸ τὰν φ

Έκ τῆς Παπαδικῆς

τοιφωνών Σ Margue sa Jarla Ca marages en kan travarkery Tia ca n tonow or La fores trap of rura from var or down routh on var 2011-0-3 po es on in - Topleron, reopieron, Bourai, Japunda, 304 mi soloijan zázalácia nov, mia znannám zách THE XOS TO A TOTOMONON KS これのようにもをまれてまるとうことの a a ay to o of now do lo Oe_ Toe ve e little mor ar ey ? الاحدىد ما مدمد التماييرساف و قرار كراب كي بركافاد - IKI Eddorage sta viluxiae tos literuaion Deternation rai transporter probable report τος π η πα q άπλοῦς χ & varya ou Jos er , go is non or kar bo dea in w Lyac ? Kar ea Bi mu to ver en Maria papar quo xy y ty

ow tes de q

"北大公司首州四日发 O de me le « « « non honne han de e Du per to for a a tres remmes e xero no o opros paron vor ar of man

y a raw ten terrees 9

Thexos to g Trang & che see you or I see ve dar you ar or in recontran

ea a a a a a a a o o o o TER YOU KIE HE E E E EN HOU D'ON HOU ON

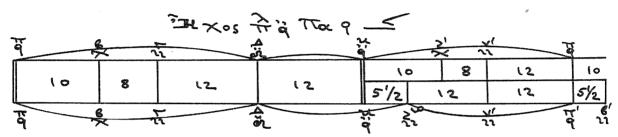
- Jeskon rière za roidarion, ozan ez ar manta Détroparer grounder ? héaux e, és montande dons

TANKOS TO & TROUP & a ser me o o o o or o me e in the second of enn de vo o o os 0 0 0 lu 243 0 geararurus et 02 EQ ver han ya brar ar ge arar ar ar

§ πβ΄ Περὶ τοῦ Πλαγίου Πρώτου Τετραφώνου

Κλάδος τοῦ Εἰρμολογικοῦ καὶ Στιχεραρικοῦ Πλαγίου Πρώτου εἶναι ὁ Π λ ά γ ι ο ς τ ο ῦ Π ρ ώ τ ο υ Τ ε τ ρ ά φ ω ν ο ς ($\stackrel{\frown}{\rightleftarrows}$ ζ τως $\stackrel{\smile}{\smile}$), εἰς τὸν ὁποῖον, τόσον οἱ προτασσόμενοι τῶν τροπαρίων ψαλμικοὶ στίχοι, ὅσον καὶ τὰ τροπάρια, τελειοῦνται εἰς τὴν τετραφωνίαν αὐτοῦ $\stackrel{\frown}{\leadsto}$.

Τὰ κατὰ μουσικὰς φράσεις διαστήματα αὐτοῦ παίζουν μεταξὺ τοῦ τοῦ τοῦ ἀνόδῳ καὶ ἐν ὑφέσει ἐν καθόδῳ, ὡς κι᾽ ἐὰν τὸ μέλος φθάνη μέχρις αὐτοῦ, ἐπιστρέφον πρὸς τὸν ἐκαὶ τοῦτο εἶναι βασικὸν γνώρισμα καὶ διαφορὰ τούτου τοῦ τετραφώνου τὸν ἐκαντι τοῦ τετραφώνου πρώτου ἤχου ἐκε ձ , ὅστις μεταχειρίζεται τὸν τοῦ μαλακοῦ διατόνου τὸν δὲ τὸν ὑφέσει, μόνον ἐν καθόδῳ πρὸς τὸν ἐπὶ τοῦ πλάγιον τοῦ πρώτου.

 $\frac{\Delta \, \epsilon \, \sigma \, \pi \, \delta \, \zeta \, o \, v \, \tau \, \epsilon \, \varsigma \, \phi \, \theta \, \delta \, \gamma \, \gamma \, o \, \iota \colon \Xi \, \zeta \, \widetilde{\Xi} \, \widetilde{\Pi} \, \Xi \, \widetilde{\Xi} \, (\ \ \zeta \, \widetilde{\Xi} \,) \, \Xi \, , \, \epsilon i \varsigma \, \tau o \dot{\upsilon} \varsigma \, \widetilde{\sigma} \, \widetilde{\sigma}$

'Εν τέλει τῆς ψαλμωδίας —ἐἀν δῆλα δὴ θεοτοκίον τύπου «Χαίροις ἀσκητικῶν» τελειοῦται κατ' αὐτὸν— ἡ κατάληξις γίνεται εἰς τὸν \mathfrak{F} , ὡς καὶ εἰς τὸν στιχεραρικὸν κλάδον τοῦ πλ. Α΄.

Εἰς πάσας τὰς ἀνωτέρω περιπτώσεις, βασικὸν ἴσον ἐπὶ τοῦ τοῦ πλ.Α΄, μετὰ δευτερευόντων τοιούτων εἰς τοὺς <math>καὶ ~ "ς", ὅταν τὸ μέλος τριφωνῆ ἢ τετραφωνῆ πρὸς αὐτούς.

Μελφδικαὶ ἕλξεις: τοῦζω 💉 πρὸς τὸν 🤾 , ἂν κάμη — σπανίως ὅμως — στάσιν εἰς αὐτόν, καὶ τοῦ Γα 💉 πρὸς τὸν 💲 .

Τόσον ὁ ἀπλοῦς τον ἐν καθόδω δὲ ἐν ὑφέσει ξ΄. Τοῦτ' αὐτὸ καὶ ὅταν τὸ μέλος φθάνη μέχρις αὐτοῦ ἐπανακάμπτον ἢ περιστρεφόμενον περὶ τὴν τετραφωνίαν τον ἀπανος τόσον ὁ πεντάφωνος τὸς τοσον ὁ πεντάφωνος τὸν ἐν ὑφέσει.

Προτασσόμενος στίχος:

"Αρχεται ἀπὸ τῆς βάσεως τοῦ πλ. Α΄ ἤχου καὶ διὰ τοῦ 🚓 ἵσταται εἰς τὸν τῆς τετραφωνίας του ὁπόθεν κατόπιν μικρᾶς κατιούσης διαδρομῆς ἐπιστρέφει καταλήγων τελικῶς εἰς τὴν τετραφωνίαν: Συντόμως μὲν διὰ τὰ σύντομα εἰρμολογικά, ἀργῶς δὲ διὰ τὰ ἀργά.

τετράφωνος 💢 xxxcai ~ coochsa ~ e loci They very a en i y ous by outher very run on when it - Τε κος τε τέλος Θ/κίον με τέλος De on ou ear, du cov de ou en de ou je de de jarope 一、ラン、ことに、ことは、ころ、ころ、ことに m रेट 0 00 देव उटेर केर किर का के वा मेटा रिक रिक पर E van et vite ex demokrach j' zaxi m Teoera at the sen of or another of the or theo obserts the rou be bon or or 21 th this à tense borberond for en er er Demorrag karer yn nor tris of zonoten Too X as Trace de va à you au au ea a route paxy tor i a teop du ter zer xi oper i zon er y tilu

org Don ero o van å o och er frag can fa kan a fan å de o fra Ext i tral å i na zen en troever ti i or å i tree zen obejan zen en å or or or å

àργὸν ΤΗ χος πὰ Τας Τετράφωνος χ Και νιν ς α ει ἢ κ σις τους αιχω ναι τι τωναι ω ω ω ω νω ω α α α μι νιν ἢ Σαι αι αι ραι δωρον θι ε ου ου ου σι σι δε ε ου ου ἢ δε δο ζα σμε ε ε νη ὅς λεο δο ο ο ζα στε ε λε στοι να ἢ

The you the que can con ou con voy for the coo by En the co o that are con or con voy for the coo than on the a a a can of En Thereas Examenican, do baiden pair χέσι

Texos Tig Trace = me

mo to der en de de des er le horan de les er le horan de de les er le horan de de les er le horan de de les es les horans de les estats de les

- Exer ennyng roes e'ei kræse, he withol zonteasproses

The contraction says the provide and any the contraction of the team of any the traction says the start of the team of team of team of the team of team of team of team of team of team o

Mor word or you are wood nor or sign he will

- Montepelon ed - regitora tous prépareis du la territore, monters des ties reportères

JEXOS TI À TRE X D'UN DE MON TON TRE XE FEN 12 TE MON EO VO L'UN CUTA UNEN 9

Kor Mi or vor e regor nor si kror sen norkierkarigea

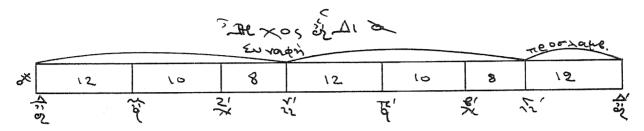
you a

- عَن توس مَن مِ وَرَام الله وَ وَكُلُّن ِ وَمَا لَم الله مَكُ لِلله بِ مَالِهِ الله عَن عَلَول مَا عَلَي الله مِ وَلِي الله مِ وَمَا عَلَى الله مَا الله الله مِن الله الله مالية

§ πγ΄ Περὶ τοῦ Τετάρτου ἤχου τῆς Παπαδικῆς

Τετραφωνίαν ἀπὸ τοῦ 🌦 ╦ 🍳 το 🖰 Βάσεως παραγωγῆς τῆς ἐκκλησιαστικῆς 💍 ὀκτωηχίας— ἀνερχόμενοι, ευρίσκομεν ήχον τέταρτον άλλον ἐπὶ τοῦ Δι (🔏 🛕 뉯), ὅστις καὶ εἶναι πράγματι ὁ κύριος τοῦ 🚓 ζζ μιν 🤉

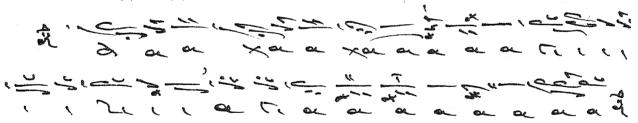
Βαίνει, ώς κι' ἐκεῖνος, κατὰ τόνους μείζονα, ἐλάσσονα καὶ ἐλάχιστον, κατὰ τετράχορδον ἐπὶ τὸ ὀξύ, πλὴν οὐχὶ διεζευγμένως, ἀλλά, ὡς κύριος ἦχος, συνημμένως :

'Η μαρτυρία του σημαίνει : 'Ήχος χ = 'Ήχος τέταρτος. σημαίνει : τετράφωνος ἀνάβασις δι' ὀξείας καὶ ὑψηλῆς = ὅτι είναι ήχος κύριος τετραφωνίαν ἄνω τοῦ πος τως καὶ ἡ φθορά του σο ὅτι βαίνει κατὰ τετράχορδα συνημμένα ξος καὶ καὶ ἡ καστον κατὰ τόνους μείζονα, ἐλάσσονα καὶ ἐλάχιστον, μετὰ μείζονος προσλαμβανομένου εἰς τὴν κορυφὴν τῆς κλίμακος αὐτοῦ Τ΄ - Τ΄.

τὸ ὁποῖον ὑπὸ μορφὴν βραδυτέραν —ὡς καὶ ἡ μαρτυρία του— καθιστᾶ ἐμφανῆ τὴν κατὰ 4φωνίαν ἀνιοῦσαν, σχέσιν αὐτοῦ πρὸς τὸν πλάγιόν του (के के अप ८):

Καὶ ἄλλο ἀργόν, ἐμφαντικώτερον τοῦ προηγουμένου :

Δεσπόζοντες φθόγγοι: οἱ βασικοὶ φθόγγοι τῆς συγχορδίας αὐτοῦ 🧲 😤 🚡 ' πρὸς τοὺς ὁποίους γίνονται κι' αἱ σχετικαὶ καταλήξεις τῶν μελφδιῶν : 'Ατελεῖς μὲν εἰς τοὺς $\stackrel{\frown}{\Longrightarrow}$ καὶ $\stackrel{\frown}{\Longrightarrow}$ (καὶ ὡς ἄγια τετράφωνον $\stackrel{\frown}{\leftrightarrows}$ ἐνίοτε), ἀλλὰ

καὶ εἰς τὸν 🍀 φυσικόν, ὅταν παραμεσάζη: ἢ καὶ τὸν 🏎 ἐν διέσει, τριφωνίαν κάτω τοῦ 🟃 . ᾿Ακόμη καὶ εἰς τοὺς φθόγγους 💆 καὶ 🏅 , ἂν τὸ μέλος μεσάζη ἢ πλαγιάζη, καὶ τελικαὶ εἰς τὸν 굶.

Μελφδικαὶ ἕλξεις: Γα κπρὸς τὸν ξ΄, Κεκκπρὸς τὸν ξ΄ καὶ νη κκπρὸς τὸν τον τον τον ἄνω βου ε΄ ἐν μικρῷ διέσει (ξ΄).

Μεταπίπτει καὶ εἰς τοὺς Κεὶ καὶ τὰ καὶ πλαγιάζων ἀλλὰ καὶ εἰς τὸν καὶ πλαγιάζων ἀλλὰ καὶ εἰς τὸν καὶ τὰ τῶν ἤχων τούτων ἀντιστοίχως, εἰς τῶν ὁποίων τὰς βάσεις καὶ χ μεταπίπτει καὶ τὸ ἐπὶ τοῦ τὰ ἀρχικὸν ἴσον αὐτοῦ.

Τλ χος οξ δι λ μεσάζων καὶ πλαγιάζων

Ο ποι οι ων οι τους ο πε χους κω του ου πυε ε

αυ μα α α τα η χ τους χει τους του ου συ

(μέση)

συς οι χειτουρ πους οι οι του του ου

ους οι χειτουρ πους οι οι του του ου

ους οι χειτουρ πους οι οι του του ου

ους οι χειτουρ πους οι οι του του ου

ους οι χειτουρ πους οι οι του του ου

ους οι τοι το

on rea row Kun on o o o o o o o

Ο ἀπὸ τοῦ 🚓 τέταρτος, δεδεμένος μὲ τοὺς λέγετον (১/٤٠, Βε) καὶ ἄγια ἀπὸ τοῦ Πα (του φ) εἰς τὰ εἰρμολογικὰ καὶ στιχεραρικά των μέλη ("Ιδε σχετικῶς, εἰς τὰ κατ' αὐτοὺς τοὺς ἤχους λεχθέντα), εἶναι ἦχος τῆς παπαδικῆς καὶ κατ' αὐτὸν μελίζονται: πολυέλεοι, πασαπνοάρια, δοξολογίαι, προκείμενα, άλληλουϊάρια, χερουβικά, κοινωνικά, είρμοὶ καλόφωνοι, μαθήματα καὶ κρατήματα έχει δὲ ἐπὶ τοῦ κάτω ΔΙ (🚣) τὸν ἀντίφωνόν του, βάσιν παραγωγῆς τῶν ἤχων ἐπὶ τῶν ὀργάνων, κατὰ τὴν τοῦ κανόνος κατατομήν.

τος ο Αια αντιφωνών τοῦ Λαμπαδαρίου Za Eoi Trom Fre Za De zo o dus

'Ο 💥 Δι 🕿 εἶναι ἦχος τῆς παπαδικῆς μὴ ἔχων τροπάρια εἰρμολογικὰ ἢ στιχεραρικά. Έπομένως στιχολογίαν δέχεται μόνον εἰς προκείμενα καὶ ἀλληλουϊάρια εἰς τὰ ὁποῖα:

Προτασσόμενος στίχος:

"Αρχεται ἀπὸ τῆς βάσεως αὐτοῦ 🚖 καὶ ἱστάμενος εἰς τὴν διφωνίαν αὐτοῦ ᄎ ἢ καὶ τὴν τετραφωνίαν 🟋 , κατέρχεται πρὸς τὴν βάσιν του ὑπὸ μορφὴν στιχεραρικῆς καταληκτικῆς θέσεως ἐπὶ τοῦ 🕏 .

τος το Σια έπταφωνῶν κατὰ τὸ δὶς διαπασῶν u reacoor sku er é zous et de moussagné tre je fin مع کمار ۱۵ کو برمی می می کرم م مدد بدو می シーランションション

Κάποτε δέχεται καὶ μόνιμον δίεσιν ἐπὶ τοῦ Γα * καὶ μὲ ἕλξιν τοῦ Βου πρὸς τὸν Γα * δίεσιν, ὅτε: ἔχει μὲν ἄκουσμα τρίτου ἤχου τετραφώνου ἐναρμονίου ἀπὸ τοῦ Δι (;; Δι) ἂν ἔχη τὸ Δι-ζω μείζονα διφωνίαν ἂν δὲ ἐλάσσονα, μὲ τὸ ζω καὶ τὸ Βου κ ἐν ὑφέσει, ἔχει ἄκουσμα χρωματικοῦ πλαγίου τετάρτου, ἐναρμονίου κατὰ τὴν τετραφωνίαν (κατὰ τὰν τετραφωνίαν).

EV Tran ar on en try a son par otar to ovo prara tou of

EV Tran ar on en try a son par otar to ovo prara tou of

EV Tran ar on en try a son par vois of ev o vo prar

EV Tran ar on en try a son par vois of ev o vo prar

EV tran ar on en try a son par vois of ev o vo prar

EV tran ar on en try a son par vois of ev o vo prar

EV tran ar on en try a son par vois of ev o vo prar

EV tran ar on en try a son par vois of ev o vo prar

EV tran ar on en try a son par vois of ev o vo prar

EV tran ar on en try a son par vois of ev o vo prar

EV tran ar on en try a son par vois of ev o vo prar

EV tran ar on en try a son par vois of ev o vo prara

EV tran ar on en try a son par vois of ev o vo prara

EV tran ar on en try a son par vois of ev o vo prara

EV tran ar on en try a son par vois of ev o vo prara

EV tran ar on en try a son par vois of ev o vo prara

EV tran ar on en try a son par vois of ev o vo prara

EV tran ar on en try a son par vois of ev o vo prara

EV tran ar on en try a son par vois of ev o vo prara

EV tran ar on en try a son par vois of ev o vo prara

EV tran ar on en try a son par vois of ev o vo prara

EV tran ar on en try a son par vois of ev o vo prara

EV tran ar on en try a son par vois of ev o vo prara

EV tran ar on en try a son par vois of ev o vois par vois events

EV tran ar on en try a son par vois events events

EV tran ar on en try a son par vois events events

EV tran ar on en try a son par vois events events events

EV tran ar on en try a son par vois events events

er m n n por my tra a e en til

or m n n por my tra a e en til

or ma sea xear m n n por my n tre en it sar

om n por por or a e e

VM ON

- ٥ - محد ، حو مطر بر کم بسم ي صدفي = موجو محد محد محد المورد

LOUI DOU TOU TEMOREYOU = YX TEN VX FEOURICI QUE

Theyos of side &

Theyos of si

سیاس از معنوس با عمار بر با معنوا معناه ما معناه معناه معناه معناه معناه براه براه بروم معناه مده مده

Terros d'Ala \$ Trape rear de a a a a varque touon year e i a pron a promon in tromm tou prous par es don on on on va a a à Tus farzonas y Eperopas - Dijon danos pydoùs

τος οξ Δια ἐπιφωνῶν Κ. κεκιν. de year ye year or han or han de yersk ce se who sorked you is - 4 % trans h, Exem h, Xorting of Lock our Yours on Note with ribor τος έναρμονίου (Βου, τοῦ ἐναρμονίου dis tea for the m m m m on train you en or ton X60 non 16010? 50 0. Se & & GEN ST क्या के दिस्ति वेदाय में के दे दे हैं में के के दे के के दे के के कि का का कि of you good has no soon on me , ou near per oa de zu toa du n oa in

- 2's zearfordnow mides karon, ges reariza miges fazaion tà veraite de les realisantes reside, da tà forrapopalon L'untgoi o commotionera, our exelven xono et di diapa

§ πδ΄ Περὶ ἤχου Πρώτου Τετραφώνου ἀπὸ τῆς φυσικῆς του βάσεως Κε

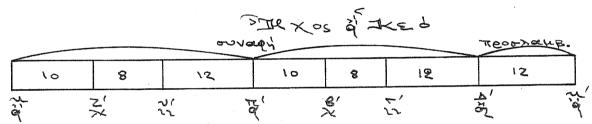
Ήχος έ Κε ο Στουνος

Μίαν φωνὴν ἀνερχόμενοι ἀπὸ τοῦ 💥 Δι 🗢 ἤχου —δευτέρας βάσεως παραγωγῆς τῆς ἐκκλησιαστικῆς ὀκτωηχίας — καὶ τέσσαρας ἀπὸ τοῦ τὰ Ἦτο ρ, ευρίσκομεν ήχον Πρῶτον ἀπὸ τῆς φυσικῆς του βάσεως Κε 🕹 , κύριον τοῦ ἀπὸ τοῦ Πα πλαγίου Πρώτου (📆 🖟 🖟 Τας), ἔχοντα τὰ αὐτὰ ὡς καὶ ὁ πλάγιός του διαστήματα, ἐκ τόνων : ἐλάσσονος, ελαχίστου καὶ μείζονος κατὰ 4χορδον, ἐν ἀνιούση φορᾶ βαίνοντα ὅμως —ὡς κύριον συνημμένως τ τ καὶ είς τὴν κορυφὴν τῆς κλίμακος αὐτοῦ.

'Ο ήχος καλεῖται καὶ «πρῶτος τετράφωνος» ἢ «ἔξω (ὑψηλὸς) πρῶτος» παρὰ τῶν ἐκκλησιαστικών, ώς τετραφωνίαν εύρισκόμενος άνω τοῦ 🏯 💘 ΤΑς · ἔχουσι δὲ ὡς ἀκολούθως τὰ

τῆς μαρτυρίας αὐτοῦ: Ἦχος ξεκε δ (ἢ Ἔξω ξεκε δ)*.

Τηχος ξείας καὶ ὑψηλῆς = ὅτι εἶναι ἦχος κύριος, τετράφωνος τοῦ ἀπὸ τοῦ 👸 πλαγίου Πρώτου. Κε = μὲ βάσιν τὸν φθόγγον τοῦ μέσου διαπασῶν, καὶ φθορὰ Δ = ὅτι βαίνει κατὰ τόνους ἐλάσσονα, ἐλάχιστον καὶ μείζονα ἀνὰ τετράχορδον, ἐπὶ τὸ ὀξύ, συνημμένως :

Α π ή χ η μ α μὲ φορὰν ἀπὸ τοῦ πλαγίου πρὸς τὴν τετραφωνίαν :

ἀργότερον :

'Ιδού καὶ μακρόν τοῦ Α΄ ἤχου ἀπήχημα παλαιόν, διὰ τὰ ἀργὰ παπαδικά του μέλη :

es a va a ve s e s a a ve e

^{* &}quot;Έχουσι τοὺς ὅρους «ἔξω» καὶ «μέσα» οἱ Κρῆτες λυράρηδες λέγοντες : «παῖξε ἔξω» ἀπὸ τῆς ὑψηλῆς χορδῆς (Κε) καὶ «παῖξε μέσα» ἀπὸ τῆς μεσαίας (Πα) :- Χειρ/φόν μας ἔτους 1714 καὶ τὸν ἑπτάφωνον βαρὺν καλεῖ «"Εξω» (ὑψηλόν) : «Τοῦ αὐτοῦ ἡχος κέξως της δος».

 $\frac{\Delta \, \epsilon \, \sigma \, \pi \, \delta \, \zeta \, o \, v \, \tau \, \epsilon \, \varsigma \, \phi \, \theta \, \delta \, \gamma \, \gamma \, o \, \iota : \, \mathring{\epsilon} v \, \mathring{\alpha} v \' o \delta \phi \, \mathring{\zeta} \, \mathring{\zeta} \, \mathring{\zeta} \, \mathring{\epsilon} \, \mathring{\iota} \, \mathring{\mu} \grave{\epsilon} \, \tau \grave{\delta} v \, \mathring{\alpha} v \omega \, \beta o v \, \sigma \, \mathring{\epsilon} v \, \mu \iota \kappa \rho \tilde{\alpha} \, \mathring{\delta} \, \mathring{\epsilon} \, \mathring{$ τοῦτο δηλοῖ καὶ τὸ ἀπήχημά του ἐντελεῖς δὲ καὶ τελικὰς εἰς τὸν 😽 · ἐν τέλει δὲ τῆς ψαλμφδίας, εἰς τὴν βάσιν τοῦ πλαγίου του 🚡 , δι' εἰδικοῦ μελικοῦ σχηματισμοῦ.

Εἰς πάσας αὐτὰς τὰς περιπτώσεις, βασικὸν ἴσον εἶναι τὸ τοῦ πλ.A' ἐπὶ τοῦ \mathfrak{T} , χαρακτηρίζον τὴν ὡς τετραφώνου ἰδιότητα τοῦ ἀπὸ τοῦ Κε πρώτου ἤχου δευτερευόντως δέ κι' ἐπὶ τῶν τὰ καὶ τῷ ἀναλόγως.

THEXOS & DRED こるではないる

Μελφδικαὶ ἕλξεις: τοῦζωσσπρὸς τὸν ζ΄, τοῦ Γασσπρὸς τὸν ౘ καὶ τοῦ Βου 🖋 πρὸς τὸν 🏹 , ἂν τὸ μέλος κάμη στάσεις περὶ αὐτόν. Ἐπίσης τὸν 🛬 ἐν ύφέσει, τοῦ μέλους ὁδεύοντος ἐν κατιούση φορᾳ πρὸς τὸν π τος .

Ένίστε τετραφωνεῖ, κατὰ τὸ «διὰ πέντε» ἐπὶ τὸ ὀξὸ μὲ τὸν ἄνω πα΄ ὡς ἄγια () μὲ τοὺς βου \bullet (\bullet) καὶ γα \bullet (\bullet) ἐν διέσει ἢ ὡς \bullet καὶ \bullet φυσικόν, ὅταν τὸ μέλος φθάνη μέχρις αὐτοῦ ἐπανακάμπτον, καὶ μὲ τὴν φθορὰν τοῦ πλ. Α΄ Θ ἐπὶ τοῦ Κε (١٠٠٠), τοῦ ἴσου μεταφερομένου ἐπ' αὐτοῦ (💝 ἢ 🥰).

म्		& &	^	5		•	*	2	\ \ \	21		G.	K.	Ę	(42)	₹´ <	<u>\</u>
	10		8	'	2	15		10	8	3	(-	2	9	2	10	8	12
9							9						۵	Ę)		

'Ο τετράφωνος Πρῶτος ἦχος, θεωρεῖται σήμερον ὡς ἦχος τῆς παπαδικῆς' καὶ ὑπάρχουν κατ' αὐτὸν ἕνας πολυέλεος τοῦ Μπερεκέτη καὶ τρεῖς δοξολογίαι : μία τοῦ Μελετίου Σιναΐτου, ἄλλη, κατὰ μίμησιν αὐτῆς τοῦ Ἰακώβου Πρωτοψάλτου, καὶ ἑτέρα τοῦ Βυζαντίου Πέτρου.

Τὸν παλαιὸν ὅμως καιρόν, ἄπαντα τὰ μαθήματα τοῦ Πρώτου ἤχου: στιχερά, παπαδικὰ (αζ ἐνθυμούμεθα τὸ «Γεύσασθε» τῆς Προηγιασμένης τοῦ Λαμπαδαρίου Κλαδά) καὶ αὐτὰ τοῦ Παλαιοῦ (τοῦ βυζαντινοῦ) Εἰρμολογίου, συνετίθεντο κατ' αὐτόν. Ἰδοὺ παραδείγματα :

Μικρὸν παλαιὸν στιχερὸν τῆς 'Οκτωήχου ἀναστάσιμον.

BUXOS GIKE OF

"Ιδε βάσιν αὐτοῦ καὶ ἀπὸ τοῦ হৄ (δοξολογία Ἰακώβου), πλήν, ἡ πλοκὴ τῆς μελφδίας καθιστᾶ ἔκδηλον τὸν χαρακτῆρα αὐτοῦ ὡς τετραφώνου.

'Απὸ τὴν δοξολογίαν τοῦ 'Ιακώβου Πρωτοψάλτου

THE YOS & TROUGHOUSE

' Ασματικόν Μελετίου Σιναίτου

THE STATE OF STATE OF

Προτασσόμενος στίχος ἐν τῷ ξενεδ
"Αρχεται (ὡς καὶ ὁ 4φωνος τὰ τον ς καὶ διὰ τοῦ τὰ ἵσταται εἰς τὸν

Εκεῖθεν ἀνερχόμενος μέχρι καὶ τριφωνίας εἰς τὸν ἄνω τὰ (ἢ Τξ΄) ἐπιστρέφει
ὑπὸ τὴν μορφὴν στιχεραρικῆς καταλήξεως ἐπὶ τοῦ τὰ βάσεως αὐτοῦ.

The tra true oper or so o o o san trues and on o o o o san trues and one of the trues of the true of the trues of trues of the trues of trues of the trues of the trues of tru

non love of on soil is the to had he de on sons ex Doors (1) no tea soo on so son or skoo

0, 9

Texos Ezw å kra δ τετράφωνος χ Σαν η μπο ου τεκ ξ μια τια μαν å τη χοι να ντοι

on n n n kwow w ?

Kon sen norigern por korpolat resempera de obers "Tor paren une ocroror or en a paren à 610 o con mais pro os non an jouren à a

- let & generat e ergerent have inen oog glerie seelege - my generat en en generat have inen oog glerie seelege gehaver og generat og seen oog glerie seelege gehaver og generat og seen og generate og gen og generate og generate og generate og generate og generate og

EDENOS à Dead X

con on you son to a other of one son of war son of the contraction of

me e e m

इक्ट्रिका रक्टे प्रके करिक प्रकारिक के क्रिक्स के क्रिक्स के के क्रिक्स के केंग्र

Ο ἀπὸ τοῦ Κε τετράφωνος πρῶτος ἦχος, παρουσιάζεται ἐνίστε καὶ ὡς δίφωνος τως ἐς ἐς μὲ χρόαν δευτέρου ἤχου χρωματικοῦ εἰς τὴν διφωνίαν ἢ ἐπὶ τῆς βάσεως αὐτοῦ τοῦ ὁποίου γίνεται λόγος εὐθὺς κατωτέρω :

" Le e frienden 3e vo o o sea che / rou / a g' Le e frienden 3e vo o o reace ver den & xω

le Episenpon 3eronoù ei den Exu, τεωροί μι' afal ny σε' kel n νη ολένων

§ πε΄ τηχος Πρώτος ἀπὸ τοῦ Κε Δίφωνος Χρωματικὸς

*Η χος ζάκεδ (δίφωνος χρωματικός)

Εἰς τὴν ἐκκλησιαστικὴν μουσικήν, ὑπάρχει πρόλογος τοῦ εἰρμολογίου, τὸ «Τὸν τάφον Σου Σωτήρ», ὅστις, ἐνῷ μαρτυρεῖται ὡς ἦχος πρῶτος, ψάλλεται εἰς κλίμακα χρωματικὴν τοῦ δευτέρου ἤχου, τοῦ ὁποίου τὴν φθορὰν — δέχεται ἐπὶ τῆς βάσεως αὐτοῦ Κε — παρὰ τῶν νεωτέρων.

Οὐτος δὲν εἶναι ἄλλος, παρὰ ὁ τῶν βυζαντινῶν μαρτυρούμενος «νάος», ἤτοι δίφωνος πρῶτος ἦχος, ὡς ἔχων τὴν βάσιν αὐτοῦ ἐπὶ τῆς διφωνίας τοῦ πρώτου ἤχου χ΄, , βάσεως τοῦ Γ΄ ἤχου ἢ «Νανά», κατὰ τὴν μουσικὴν ὁρολογίαν.

«Νάος» δέ, ἐπειδὴ δὲν ἀκολουθεῖ ἀπὸ τοῦ \checkmark κλίμακα τοῦ Γ ἤχου (νανὰ) ἀλλ' ἑτέ-

ραν χρωματικήν, δηλουμένην διὰ τοῦ φθορικοῦ σημείου τοῦ «θέματος ἁπλοῦ» — , τὸ ὁποῖον εἶναι παραλλαγὴ τοῦ Νεανές, ἤτοι τῆς μαλακῆς χρωματικῆς φθορᾶς τοῦ Β΄ ἤχου — .

'Αγνοηθείσης τῆς φθορᾶς τοῦ ἁπλοῦ θέματος —, ἠγνοήθη καὶ ἡ ἀκριβὴς ἐνέργεια αὐτοῦ ὡς ἐκ τοῦ παρεμφεροῦς δὲ ἀκούσματος τῆς κλίμακος αὐτοῦ πρὸς ἐκείνην τοῦ δευτέρου ἤχου, ἐνομίσθη παρὰ τῶν νεωτέρων ὡς ἦχος δεύτερος ἐκείνην τοῦ Κε τοῦ πρώτου ἤχου (Ἦχος Ἦχος Τὸν τάφον Σου Σωτὴρ» παρὰ τῶν νεωτέρων, ἐκ τῶν ὁποίων, μόνον ὁ μουσικοδιδάσκαλος καὶ μουσικὸς λαογράφος ἐν Κυζίκῳ Πέτρος Φιλανθίδης, ἔχων γενικωτέραν ἐποπτείαν τῆς μουσικῆς μας παραδόσεως, παρὰ τοὺς ἱεροψάλτας, εἰς ἀνακοίνωσίν του ἐν τῷ Ἐκκλησιαστικῷ Μουσικῷ Συλλόγῳ τῆς Κωνσταντινουπόλεως, δημοσιευθεῖσαν ἐν τῷ Περιοδικῷ τοῦ Συλλόγου τούτου (Τεῦχος Πέμπτον ἔτους 1902) ὑπὸ τὸν τίτλον «Περὶ τῶν δημωδῶν ἡμῶν μελῳδιῶν ἐν γένει καὶ τῶν διαφόρων ἐν αὐταῖς ῥυθμῶν», καὶ δὴ ἐν σσ. 192 - 195, εἶπε τ᾽ ἀληθῆ θεωρῶν ὅμως τὸν ἦχον ὡς δίφωνον τοῦ Ἔσω Πρώτου ἤχου (ἔτας) μὲ βάσιν τὸν αὐτὶ τοῦ ἀντὶ τοῦ αὐτοῦς Εσω Πρώτου ἤχου

Ταῦτα ώς πρὸς τὴν ἱστορίαν τῆς ὑποθέσεως.

Ό δὲ πρῶτος δίφωνος ἦχος, ἔχει βάσιν —ὡς ἐλέχθη— τὴν τοῦ τρίτου ἤχου νανά, ἤτοι ἄνω νή Ϟ϶ νής πρὸς τὴν ὁποίαν καὶ τελειοῦται, μεσάζων ἐν τῷ μεταξὺ πρὸς τὸν ἀπὸ τοῦ Κε ὁ πρῶτον ἦχον.

Μαρτυρία: Ήχος ο τε ο ()

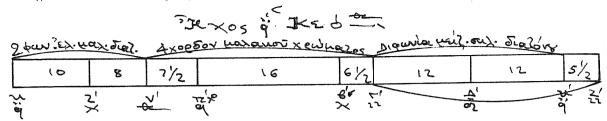
'Απήχημα δέ:

à la a la e e e es

Δεσπόζοντες φθόγγοι: καὶ καὶ τοὺς ὁποίους γίνονται κι' αἱ σχετικαὶ κα ταλ ήξεις: ἀτελεῖς μὲν εἰς τὸν , ἐντελεῖς δὲ καὶ τελικαὶ εἰς τὸν , ὅπως φαίνεται εἰς τὸ κάθισμα «Τὸν τάφον Σου Σωτὴρ» καὶ τὸ τραγούδι τῆς «Λαλιωτοπούλας» 'που τὸ ἀκολουθεῖ, μὲ βάσιν τὴν διφωνίαν $\sqrt[3]{2}$.

Διαστήματα: 'Απὸ μὲν τοῦ τρος τὸν τοῦ διφωνία ἐλάσσων διατονικὴ (τόνοι ἐλάσσων καὶ ἐλάχιστος) τῶν Πρώτων ἤχων (τμ. 18)' ἀπὸ τοῦ τοῦ μέχρι τοῦ ἄνω τετράχορδον μαλακὸν χρωματικὸν τοῦ Β΄ ἤχου, μὲ πα \aleph ὕφεσιν, βου σ΄ δίεσιν καὶ τρος καὶ τὸν τύπον τοῦ Β΄ ἤχου, μὲ πα \aleph ὕφεσιν, βου σ΄ δίεσιν καὶ τρος καὶ τὸν τύπον τοῦ τοῦ ἐξ ἐλαχίστου (τμ. 7 1/2) τρίτης ἐλάσσονος ἐναρμονίου (τμ. 16) καὶ ἡμιτόνου χρωματικοῦ (τμ. 6 1/2) καὶ διφωνίας μείζονος τοῦ τοῦ τοῦ τρος ἐναρμονίου (τμ. 16) καὶ ἡμιτόνου χρωματικοῦ (τμ. 6 1/2) καὶ διφωνίας μείζονος τοῦ τοῦ τοῦ τρος ἐναρμονίου (τμ. 16) καὶ ἡμιτόνου χρωματικοῦ (τμ. 6 1/2) καὶ διφωνίας μείζονος τοῦ τοῦ τρος ἐναρμονίου (τμ. 16) καὶ ἡμιτόνου χρωματικοῦ (τμ. 6 1/2) καὶ διφωνίας μείζονος τοῦ τοῦ τοῦ τρος ἐναρμονίου (τμ. 16) καὶ ἡμιτόνου χρωματικοῦ (τμ. 6 1/2) καὶ διφωνίας μείζονος τοῦ τρος ἐναρμονίου (τμ. 16) καὶ ἡμιτόνου χρωματικοῦ (τμ. 6 1/2) καὶ διφωνίας μείζονος τοῦ τρος ἐναρμονίου (τμ. 16) καὶ ἡμιτόνου χρωματικοῦ (τμ. 6 1/2) καὶ διφωνίας μείζονος τοῦ τρος ἐναρμονίου (τμ. 16) καὶ ἡμιτόνου χρωματικοῦ (τμ. 6 1/2) καὶ διφωνίας μείζονος τοῦ τρος ἐναρμονίου (τμ. 16) καὶ ἡμιτόνου χρωματικοῦ (τμ. 6 1/2) καὶ διφωνίας μείζονος τοῦ τρος ἐναρμονίου (τμ. 7 1/2) τρίτης ἐναρμονίου (τμ. 7 1/2) τρίτης

σκληροῦ διατόνου 🍒 😭 😭 (τμ. 24), τῆς βάσεως ἀπὸ τοῦ Κε τοῦ Α΄ ἤχου θεωρουμένης.

 $\underline{\underline{M}}$ α ρ τ υ ρ ι κ ὸ ν σ η μ ε ῖ ο ν τοῦ νανὰ χρωματικοῦ, ἤτοι $\underline{\underline{\mathcal{N}'}}$, τὸ αὐτὸ τῆς φθορᾶς τοῦ ἁπλοῦ θέματος $\underline{\underline{\mathcal{N}'}}$.

Μελφδικαὶ δὲ ἕλξεις, τοῦ ξοπρὸς τὸν 🔏

' Ιδού, παραλλήλως, αἱ δύω κλίμακες τοῦ ήχου : ἐκείνη εἰς τὴν ὁποίαν ψάλλεται ἤδη τὸ τροπάριον «Τὸν τάφον Σου Σωτήρ», ὡς χάκε ఈ , καὶ ἡ ὀρθή του ζέκε ὁ ὡς διφώνου, εἰς τὴν ὁποίαν δέον ὅπως ψάλληται ὀρθῶς :

			exos à IKE		ως ψάλλετ		
Algun? 23/	io xeup.	4×	egar harangy	emphases -	VI BUS FORS	4 X 06 20	y fear xeurh.
61/2	12	>1/2	16	6/2	12	7/2	16
马会	C	<u>u</u>	•	3, 2		81 gr	

10 8 7/2 16 6/2 12 12 5/2

21 22 5/2

3 Dex of ike & - σπως δέον 'να ψάλληται

10 8 7/2 16 6/2 12 12 5/2

21 22 5/2

Ή διαφορὰ ἔγκειται εἰς τὴν ἀπὸ τοῦ τὴ διφωνίαν, ἥτις : Εἰς μὲν τὴν πρώτην περίπτωσιν (κατέρχεται τόνον καὶ ἡμίτονον χρωματικόν, (τμ. 18 1/2) τόνους ἐλάχιστον καὶ ἐλάσσονα τοῦ μαλακοῦ διατόνου (τμ. 20) τὸνους ἐλάχιστον καὶ ἐλάσσονα τοῦ λαϊκὴν μελοποιΐαν :-

Τὸ εἶδος τοῦ ἀμιγοῦς ﴿ ١٤٠٤ ﴿ διφώνου σπανίζει τόσον εἰς τὴν ἐκκλησιαστικὴν

μουσικήν, ὅσον καὶ εἰς τὴν λαϊκήν. Ὅθεν :

'Αφοῦ παραθέσωμεν τὸν πρόλογον «Τὸν τάφον Σου Σωτήρ», καθ' ὃν τρόπον ψάλλεται καὶ καθ' ὃν ὀφείλει'να ψάλληται, θὰ παραθέσωμεν καὶ τραγούδι μωραΐτικο, σπάνιον εἰς τὸ εἰδος του καὶ διότι εἰναι εἰς ἀμιγῆ δίφωνον χρωματικὸν ἦχον, καὶ διότι εἰναι εἰς τὸν σπανίζοντα ῥυθμὸν τῶν 9σήμων ἰαμβικῶν ποδῶν.

Ήχος έρες το ώς γράφεται καὶ ψάλλεται

Τον του φον δου δω της στου το του τη σουλείτη α

otentry zer o de evis, de rejon to le vosto un en vito

steatry zer o de evis, de rejon to le vosto un en vito

stor lu vou ? lun ou vou autenouve se de zo zou aze previet

cor lu, de poese, rendou ce zen to so, troot tre i troper tre au au voe

ota su ou cuape to se pro un oe un quint

'Ιδού, τώρα, καὶ πῶς πρέπει 'να γράφεται καὶ 'να ἐκτελῆται :

The ros of the desired signory χρωματικός

To to open Early and open to use the contract of the real open to the state of the row of the state of the son open to the state of the son open to the son open t

 Ω ς κάθισμα τὸ παρὸν μέλος, δὲν ἔχει στίχον προτασσόμενον εἰ μὴ Δόξα καὶ νῦν, κατὰ τὴν ἰδέαν τοῦ Β΄ ἤχου $\frac{\partial}{\partial x}$ $\frac{\partial}{$

'Ιδού καὶ τὸ τραγούδι, εἰς ἰαμβικούς 9σήμους

Tarres of tred on The year of the on the year of the one of the on

ou on ha a a han on E'anger ha a rece toon se harfon har a I toon to the service of the form of the action of th

'Εξ ἄλλης πλευρᾶς, ἀπὸ τοῦ διφώνου την πρὸς τὸν μέσον τοῦ θεωρούμενος ὁ ἦχος, παρουσιάζει ὄψιν πλαγίου πρώτου διφώνου ἀπὸ τοῦ Ke (τοῦ Ee) μὲ —ἀτελεῖς τώρα πλέον— καταλήξεις εἰς τὸν E καὶ ἐντελεῖς καὶ τελικὰς εἰς τὸν E , εἰς τὸν ὁποῖον εἰναι τὰ εἰρμολογικὰ μέλη τοῦ πλ. Α΄, καὶ εἰς τοῦ ὁποίου τὴν ἔκθεσιν προβαίνομεν ἀκολούθως :-

§ πστ΄ Περὶ ἤχου Πλαγίου Πρώτου (Διφώνου) Είρμολογικοῦ ἐκ τοῦ Κε

Ήχος Α η Είρμολογικός

Είς τὴν ἰδίαν βάσιν Κε τοῦ Πρώτου ἤχου θεμελιοῦται καὶ ὁ Πλάγιος τοῦ Πρώτου (τετράφωνος) Εἰρμολογικός, παρὰ τῶν ἐκκλησιαστικῶν μουσικῶν, εἰς τὸν ὁποῖον, ὡς δηλοῖ καὶ ἡ προσωνυμία του, ψάλλονται ἄπαντα τὰ τοῦ πλ. Α΄ εἰρμολογικὰ μελφδήματα τῆς Ἐκκλησίας μας.

Ως ἐλέχθη εἰς τὰ περὶ Πρώτου ἤχου ἐκε ὁ, οὐτος ὁ Εἰρμολογικὸς Πλάγιος τοῦ Πρώτου τὰ ἐκε παρουσιάζεται ὡς τὰ ἡ κατὰ μεθαρμογὴν —μεταφοράν— ἐπὶ τοῦ Κε, βαίνων κατὰ τετράχορδα διεζευγμένα, μὲ τὸν Κε ὡς Πα (;), τὸν ἄνω πα ὡς δι (;), τὰ ἄνω βου καὶ γα κώς Κε καὶ ζω (; καὶ ; ἢ ; ἐν καθόδῳ) καὶ τόνους ἐλάσσονα, ἐλάχιστον καὶ μείζονα κατὰ τετράχορδον διεζευγμένως, διὰ μείζονος διαζευκτικοῦ τόνου ; (;).

 Τιχος π' ά'
 Τιχος π' ά'

Τὰ μαρτυρικὰ σημεῖα εἶναι τώρα τὰ τοῦ ἐκ τοῦ Πα πλαγίου πρώτου, δεικνύοντα τὴν ποιότητα τῶν διαστημάτων, ἐνῷ τὰ γράμματα δεικνύουν τὸ φυσικὸν ὕψος τῶν φωνῶν. Καὶ ἐν καθόδῳ ἀπὸ τοῦ Κε (۾) διατηρεῖ τὴν αὐτὴν διάταξιν διαστημάτων πρὸς τὸν κάτω Πα ὡς ἄγια (﴿), μὲ τοὺς φθόγγους Γα καὶ Βου ἐν διέσει (καὶ ﴿). Ἐπειδὴ ὅμως παρουσιάζεται, τόσον εἰς τὴν λαϊκήν, ὅσον καὶ τὴν ἐκκλησιαστικὴν

μουσικὴν ὡς δίφωνος, μὲ τὸν ἄνω το ἐν ὑφέσει, σχηματίζων μεταξὺ τῶν φθόγγων το ἐναρμονίου (τμ. 7 1/2), τρίτης ἐλάσσονος ἐναρμονίου (τμ. 16) καὶ ἡμιτόνου χρωματικοῦ (τμ. 6 1/2), ὁ ἄνω το παραμένει πάντοτε φυσικός τοῦτ ἀὐτό, ὡς κι ἐν τῷ διφώνῳ ἤχῳ χρωματικῷ.

Ο οὕτῳ ἡρμοσμένος ἦχος καλεῖται, παρὰ μὲν τῶν παλαιῶν —ὡς ἐλέχθη— «νάος», ὡς ἔχων χαρακτηριστικὸν τὴν ἐπὶ τοῦ διφώνου «νανὰ» (੍') χρωματικὴν ταύτην διφωνίαν, διὰ τοῦ ἁπλοῦ θέματος \leftarrow (παραλλαγῆς τῆς φθορᾶς τοῦ Β΄ ἤχου \rightarrow) δηλουμένην παρὰ δὲ τῶν νεωτέρων, ἦχος πλάγιος τοῦ πρώτου (δίφωνος) εἰρμολογικός, ἔχων τὴν ἀκόλουθον ἀρμογήν, μὲ τὰ μαρτυρικὰ σημεῖα ὡς ἀπὸ τοῦ Πα καὶ εἰς τὴν διφωνίαν μαρτυρικὸν σημεῖον τὸ θέμα ἁπλοῦν (\checkmark):

			آيد	X05	À 4 - 5.	KE 9	(==	()		
	12	10	8	12	10	8	7/2	l 6	6%	12
2		8,79	5 8	ì	~	2, 4	x' x'	<i>R</i>	e 55/	5

Καὶ ἐνῷ εἰς τὴν λαϊκὴν μελοποιΐαν παρουσιάζεται, συνήθως, σταθερῶς ὑπ' αὐτὴν τὴν μορφήν, εἰς τὴν ἐκκλησιαστικήν : ἀν μὲν δεσπόζη ἡ διφωνία 🌿 καὶ τὸ μέλος περιστρέφεται περὶ αὐτήν, ἔχει πάντοτε τὸν ἄνω των ὑφέσει καὶ τὸν των ὑφέσει καὶ τὸν των ὑφέσει καὶ τὸν τοῦ ἀνω το

Transport de purpos de la constante de la cons

 $\frac{\Delta \ \epsilon \ \sigma \ \pi \ \delta \ \zeta \ o \ v \ \tau \ \epsilon \ \varsigma \ \phi \ \theta \ \delta \ \gamma \ \gamma \ o \ \iota}{K \ \alpha \ \tau \ \alpha \ \lambda \ \eta \ \xi \ \epsilon \ \iota \varsigma :} \ \mathring{\alpha} \ \overset{\leftarrow}{\kappa} \ \overset{\leftarrow}{\kappa} \ \overset{\leftarrow}{\kappa} \ \mathring{\alpha} \ \overset{\leftarrow}{\kappa} \ \overset{\breve{\kappa} \ \overset{\leftarrow}{\kappa} \ \overset{\breve{\kappa}{\kappa} \ \overset{\r}{\kappa} \ \overset{\r}$ τελικαὶ εἰς τὸν 💥 .

M ε λ ω δ ι κ α ὶ ε λ ξ ε ι ς : ζω \checkmark πρὸς τὸν \checkmark καὶ \checkmark πρὸς τὸν \checkmark καὶ ἐν ὑφέσει τὸν \checkmark πρὸς τὸν \checkmark (\checkmark).

*Ηχος πλάγιος τοῦ πρώτου δίφωνος είρμολογικός

"Texos An = Iking & y " we a to e a cate 4 Doug ITag de vos e Zer entarger q x x Le for son son con cheronal à Il one i a xo care i natione de a voi e exer Gu Taroter q con G ra kan or on 12 con Guyar 18 4) q or or se & andonnaid a raro / o vo ha grand ON the ton to vo. sen & suntap de von the na or ! 300 MAN 9

 \underline{B} α σ ι κ ὸ ν καὶ κύριον $\underline{\mathring{\iota}}$ σ ο ν $\underline{\mathring{\epsilon}}$ πὶ τοῦ Κε ἄνω καὶ κάτω ($\overset{\sim}{\thickapprox}$ καὶ $\overset{\sim}{\gimel}$). Διαφοραὶ μεταξ ὑ ζ΄ καὶ πὰ Ξκερ ἤ χων

Μεταξὺ τῶν ἤχων Πρώτου τετραφώνου τοῦ ἀπὸ τοῦ ἀπὸ τῆς αὐτῆς βάσεως ἤχου Πλαγίου Πρώτου είρμολογικοῦ 🚓 📉 🧢 , παρατηροῦνται αἱ ἀκόλουθοι διαστημα-

τικαὶ —κατὰ σύστημα— διαφοραί:

Ο μεν τοῦ πρώτου τοῦ πρώτου τοῦ πρώτου τοῦ πρώτου τοῦ κατω τοῦ κατω τοῦ πρώτου τοῦ κατω τοῦ κα τοῦ κατω τοῦ κατω τοῦ κα τοῦ κατω τοῦ κατω τοῦ κατω τοῦ κατω τοῦ κατω τοῦ κατω μὲ 🛴 καὶ 🙎 φυσικὸν καὶ τόνους : μείζονα, μείζονα, ἐλάχιστον καὶ ἐλάσσονα ἐν καθόδω, κατὰ τὸν τύπον ξ ξ ζ ξ ξ νῷ ὁ π ζ Κε Θευρίσκει τετραφωνίαν κάτω ήχον τέταρτον με τον με τον καὶ ξ(σ') ἐν διέσει καὶ τόνους μείζονα, ἐλάχιστον, έλάσσονα καὶ μείζονα ἐν καθόδῳ, κατὰ τὸν τύπον : ၎ 🕏 🍒 🖫 🖫 :-

'Ιδού, ἐν παραλληλισμῷ, καὶ ἡ σχηματικὴ παράστασις τῆς πορείας ἀμφοτέρων:

	Έλλος ο Τετράφωνος												
4)	(00804)	TEXOLES!	<u>~</u>	थावा रेस्सरे म	graffight 4x06201 moion envoyen								
	60	દ	١٧	12	10	8	12	10	8	12			
729	& X	C 5.	2	A S	× × ×	2 2	TE	<u>*</u>	125	\$\frac{1}{2}\text{2}			
	" The xos TT of Stee of Sicilenzis												
	15	1	0 8	12	10	8	12	12	10	8 15			
7		હ	J.	25	~~~~~~~~~~~~~~~~~~~~~~~~~~~~~~~~~~~~~~	关 2	, , ,	7	8 ′ 5	7 4			

' Ακολουθοῦν μέλη ἐκκλησιαστικά, μὲ περιπτωσιακήν, καὶ ἄλλα λαϊκά, μὲ μόνιμον τὴν χρωματικὴν διφωνίαν :

 Στίχος προτασσόμενος:

"Αρχεται ἀπὸ τοῦ τος καὶ διὰ τοῦ τος ισταται εἰς τὴν βάσιν του καί : ἢ κατέρχεται εἰς τὸν καὶ ἐκεῖθεν ψαύων τὴν διφωνίαν αὐτοῦ τος τελειοῦται εἰς τὴν βάσιν του κατέρχεται ἐξ αὐτῆς, εἴτε ὑπὸ μορφὴν εἰρμολογικῆς καταλήξεως συντόμου, διὰ τὰ σύντομα, εἴτε ἀργῆς διὰ τὰ ἀργὰ εἰς τὴν βάσιν του τος .

Traces to a siphoyolikos

" The sold of the siphoyolikos

" To sold of the sol

καὶ ἀργῶς Σειχος τὰ α — Ακε ρ

Δο ζοι ξοὶ ο Οι ο ο οι η η μινι δο ζοι οι

ο ξοι η

Ο ω κοι μι νιν τεν ν ορ οι τι τους ν μινο

Togo or og o o Eurita ra a e eur y umg Togo o or og o o Eurita ra a e eur y umg

A var oth two of y or to work in of x3 or ones

And one destroy to the service of x or ones

And one destroy to the service of x or ones

The service of x or the service of x or ones

The service of x

anse goi hi xee ser gree de ...

James horas hi son go yar har bathers why

- Den jedan i kom og gen ska ditakeni gen je - Den jekalan i kom og gen ska ditakeni gen jen i en gen den gen i kom og gen ska ditakeni en jen i en gen den ska ska det aktur skrigter gen i kom i

Educate La de man on man en de de se la se

Examples of a man more son to sen parentes

There of the formation of a man of the sand the sand to sen proventes

There of the first the formation of the sand the sand to sen proventes

There of the formation of the sand the sand to sen proventes

There of the sand the sand the sand to sen proventes

There of the sand the sand the sand the sand to sen proventes

There of the sand the sand the sand the sand to sen proventes

There of the sand the sa

Τὸ χρῶμα τοῦτο τῆς διφωνίας τοῦ Εἰρμολογικοῦ πλ. Α΄ ἤχου, παρατηρεῖται καὶ εἰς τὸν ἀπὸ τοῦ Πα πλάγιον τοῦ Πρώτου, μὲ τὰ αὐτὰ διαστήματα καὶ τοὺς φθόγγους καὶ τοῦτον εἰχεν ὑπ' ὄψιν ὁ διδάσκαλος Φιλανθίδης, ὡς εἴδομεν εἰς τὰ

περὶ διφώνου πρώτου ἤχου ἀπὸ τοῦ Κε γραφόμενά του.

The xos π q τουρ δίφωνος φθορικός

		9		e	-						~~~
8	12		10	8	7/2	16	6	2	12	12	5/2
 ≥ ~	3	TC	B	ر -	- A		25.04	21	•	¢!	य भी

Ή κλιμαξ, ἄρα, αὕτη τοῦ διφώνου πλαγίου πρώτου —τοῦ «νάου» τῶν παλαιῶν— ἀπὸ τοῦ Πα 🕈 παρουσιάζεται μικτή, σύνθετος :

α) Έξ ἐλάσσονος διφωνίας τῶν Αων ἤχων τοῦ μαλακοῦ διατόνου ξ — Σ (τμ. 10+8 = 18).

γ) Ἐκ μείζονος διφωνίας τοῦ σκληροῦ διατόνου της (τμ. 12+12 = 24) ἢ τριφωνίας σκληρᾶς διατονικῆς της μὲ τὸν ἄνω βους ἐν ὑφέσει ξί (ἄνω τίς ξί ξίν ὑφέσει κάτω της ξι φυσικά). Ἔχει :

Δεσπόζοντας φθόγγους: τριφωνή.

"Ελξεις: τοῦ Καταλήξεις: ἀτελεῖς μὲν εἰς τοὺς τος καὶ τοῦ τος , ἐντελεῖς εἰς τοὺς καὶ καὶ τοὶ καὶ τελικὴν εἰς τοὸν τος μεσάζων.

Τὸν κλάδον τοῦτον τοῦ πλαγίου πρώτου διφώνου συναντῶμεν συνήθως εἰς παπαδικὰ μαθήματα, ὡς χρῶμα ἤχων Ἔσω ἡ ϫτ ͼς καὶ τὰ ὑ ϫτ ͼς διφώνων, ὡς ἐκ τῆς ἐκτάσεως τῶν ἤχων τούτων ἐπὶ τὸ ὀξύ ἐνῷ εἰς τὴν λαϊκὴν μουσικήν, παρουσιάζεται ὡς ἦχος αὐτοτελὴς καὶ ἀνεξάρτητος. Ὁς δὲ ἀπὸ τοῦ τοῦ τος παπαδικῶν ἐκκλησιαστικῶν μαθημάτων, δὲν ἔχει στίχους ψαλμικοὺς προτασσομένους.

 Κάποτε μεσάζει εἰς τὸν Βαρύν. Ἦδε δὲ περὶ τούτου καὶ εἰς τὰ ἀφορῶντα τὸν Βαρύν.

"Αλλοτε πάλιν παρουσιάζεται ὡς χρῶμα τοῦ Γ΄ ἤχου:

Δεσπόζοντες φθόγγοι: 😽 💥 καὶ πάλιν ὅμως καταλήγει μεσά-

ζων είς τὸν दे γ κ γ πα 9.

Trou one var ar ar 2

- क्टा हैकेटाव - ड्रेब टर्ज दर्स हो कार्य का कार्य = नग्र ने दर्द के के टे केंग्र व

The xos trattag () the stand the man for the stand the

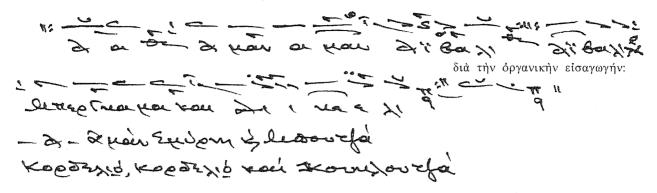
- Eou tre wonas ed voictes De expraoa

Mu xtar por or a la par man or a par tra par exoroties praction or a far train or

prion, à prion affera meroralea

The reventant of a to the part of the open of the south of the south

The cos fr of Trace 9σημοι χ

Τέλος, ὡς πρὸς τὴν μαρτυρίαν αὐτοῦ, αὕτη:

"Αν μέν, τὸ μέλος, ἄρχεται ἀπὸ τοῦ Κε ἢ Πα, ἡ δίφωνος ἀνάβασις γράφεται ἐντὸς παρενθέσεως: Τίχος 💝 🥉 Τκε ο η πτο ο ()

"Αν δ έ, ἀπὸ τῆς διφωνίας, παριστῶμεν αὐτὴν ἐλευθέραν: "Ηχος 🔭 🔾 🛰 🤉 TTOL P -

§ πη΄ Περί τοῦ Μαλακοῦ Διατονικοῦ Δευτέρου ή Βαρέος ήχου

΄Η χος τοῦ τετάρτου (Του Τέρας βάσεως παραγωγῆς τῆς ὀκτωηχίας — καὶ μίαν ἀπὸ τοῦ πρώτου (﴿ ﴿ ﴿ ﴾), ἐπὶ τοῦ φθόγγου ζω΄ τοῦ ἄνω διαπασῶν, ἔχει τὴν βάσιν του ὁ δεύτερος ἦχος τοῦ μαλακοῦ διατόνου, γραφόμενος

టెక్ గ్రెట్ క్లై మార్గార్లు παλαιόν.

'Αλλ' εὑρισκόμεθα ἤδη ἐκτὸς τοῦ μέσου διαπασῶν 💸 – 🚡 ὅπου καθίσταται φωνητικῶς ἐφικτὴ ἡ θεμελίωσις ἤχων ἐκκλησιαστικῶν. Δι' ὃ καὶ τὸν ἦχον τοῦτον, ἀπὸ τῆς ἀντιφωνίας αὐτοῦ 😽 θεωροῦσιν οἱ ἐκκλησιαστικοὶ μουσικοί, καλοῦντες αὐτόν, τώρα πλέον, Ήχον Βαρὺν τοῦ ξ, ὡς εὑρισκόμενον κάτω καὶ τοῦ φθόγγου τοῦ क्रिंद् ग्रॅंथर, πρώτης βάσεως παραγωγῆς τῆς ἐκκλησιαστικῆς ὀκτωηχίας καὶ τοιοῦτος διακρίνεται:

- β) » » » ζ ζ τετράφωνον (Λέγετον ἀπὸ τοῦ Ζω ξ) καὶ γ) » » » ζ ζ ξ ξ πτάφωνον (Β΄ διατονικόν), μὲ

κοινὸν γνώρισμα πάντων, τὸ ὅτι καταλήγουσιν εἰς τὸν κάτω 🚒 ὅπου καὶ τὸ βασικὸν ἴ σον αὐτοῦ· ἄν και ὁ Πρωτοψάλτης Δανιὴλ ἔγραψε μίαν δοξολογίαν ἐπὶ τοῦ ἄνω 🔾 άποκλειστικώς.

'Ακόμη, τὸ ὅτι βασικῶς, πάντες οἱ κλάδοι αὐτοῦ ἀνήκουσιν εἰς τὴν παπαδικὴν μελοποιΐαν.

 $\begin{tabular}{ll} \begin{tabular}{ll} \begin$ τόνων ἐλαχίστου, μείζονος καὶ ἐλάσσονος δι' ἕκαστον 😽 – 🕏 καὶ 🕏 – 💝 μετὰ FRIAIA

1.341

μείζονος προσλαμβανομένου 💝 🥕 🔀 εἰς τὴν κορυφὴν τῆς κλίμακος αὐτοῦ.

			THX	050	چ کس	}			
The state of the s	1600/0.h	<u>e .</u>							
8		(2	(0	8	(2		10	12	
3	ž		द	& %	22	Ŕ		340	2

'Η μαρτυρία του σημαίνει:

Ήχος ψ = μ παλαιοβυζαντινὸν = Βα ψ = ρὺς = Ἡχος Βαρύς.
Ἡ δίφωνος ἀνάβασις τοῦ, ὡς δεύτερος ἣχος, ἔχει βάσιν δύω φωνὰς ἄνω τοῦ ζ, δευτέρας βάσεως παραγωγής της ἐκκλησιαστικής ὀκτωηχίας, μὲ βάσιν τὸ 🟃 , ἢ δύω φωνὰς ἄνω τοῦ κάτω 🕺 πρώτης βάσεως παραγωγῆς τῶν ἤχων ἐπὶ τοῦ ὀργάνου, κατὰ τὴν τοῦ κανόνος κατατομήν, μὲ βάσιν τὸν κάτω 😽 .

ή φθορὰ ξε ἀνήκει εἰς τοὺς δευτέρους ήχους τοῦ μαλακοῦ διατόνου, ὡς εἴδομεν αὐτὴν κι' ἐπὶ τοῦ Λεγέτου. Ἐκεῖ ἀπλῆ, ξοημαίνει πορείαν κατὰ διάζευξιν' ἐδῶ, μετὰ κεραίας, ξ΄ ἢ ξ΄ σημαίνει πορείαν κατὰ συναφὴν ξ — ξ΄ μετὰ μείζονος προσλαμβανομένου Ἡρ' (μικρὰ ὕφεσις) — ξ΄.

Λόγω τοῦ ἀσυμφώνου τῆς ἠλαττωμένης τετραφωνίας αὐτοῦ 💸 – 🍾 (τμ. 38 ἀντὶ 42),

δ ήχος παρουσιάζεται: Είτε ἁπλῶς ὡς 🐱 Ζω 🖇 καὶ ἀφίεται εἰς τὸν μελετητὴν να διακρίνη τὴν διὰ τοῦ 🤸 φυσικοῦ πορείαν αὐτοῦ, μὲ ἀπήχημα:

is the a a line of kai is the a made es in

πλοῦς (= •ξ φυσικὸν) 20101 KW et 0 0 00 00 00 00 000 () (a man var en er quo o voo ma on of on har se gan you of 0000 XXXX ON 1/4 YOU

De Com De Com Marin de Com Marin de Com Marin de Com De Co

Είτε ὡς μέσος τοῦ Ἔσω Πρώτου (τως) ἤχου, «Πρωτόβαρυς» καλούμενος παρὰ τῶν ἐκκλησιαστικῶν διὰ τῆς μαρτυρίας τοῦ ὁποίου Τκος νη Τως ? δηλοῦται αὕτη ἡ πορεία του κατὰ συναφήν, μὲ διπλῆν μελῳδικὴν βάσιν κατ᾽ ἐναλλαγήν : Ἐπὶ τοῦ τς (ἦχος τως γ) καὶ ἐπὶ τοῦ τς (ἦχος τος λωξ).

3 HXOS Of ITOLP SC											
CASSONS	heres sen	dirag									
8	12	10	8	12	12	صدا ا	ଝ	12			
2) N	TG	\$ 5		ì	٠٠٠ (٤ ^١) ج	1 2/2'	मि व			

Δεσπόζοντες φθόγγοι: χ η εἰς τὸν εἰσω χ Τον μὲ ζων εν τον έν κατιούση φορᾶ, ἢ ὅταν τὸ μέλος φθάνη μέχρις αὐτοῦ ἀνακάμπτον· καὶ χ ὅταν, πρὸς τὸ τέλος, τὸ μέλος τρέπεται πρὸς τὸν χ («πεντάφωνον» τὸν εἶπον οἱ νεώτεροι ἐκκλησιαστικοί).

 $^{\prime\prime}$ Ελξεις: τοῦ Γα $^{\prime\prime}$ πρὸς τὸν $\stackrel{\prime}{\rightleftharpoons}$ καὶ τοῦ Κε $^{\prime\prime}$ πρὸς τὸν $\stackrel{\prime}{\circlearrowleft}$, ὅστις πάλιν τρέπεται πρὸς τὸν ζωρ ἐν ὑφέσει $\stackrel{\prime}{\hookleftarrow}$ —τριφωνίαν τοῦ $\stackrel{\prime}{\smile}$ φυσικοῦ— τοῦ μέλους φθάνοντος μέχρις αὐτοῦ ἐν ἀνακάμψει.

Ήχος Ψ΄ Τα ο Πρωτόβαρυς, μέσος τοῦ Έσω Α΄ ἤχου Do zarron zur Dr. Zarzu zo dant ez 20 Zar en n All Mis Or w or & e ter this or on m vm q ev ow sow Tors 6000 mil a w Ez 20 3020 Con han Es 2 en 200 octonhan Eo! 2 or ar and the Lor at this Ear of a o Som or Ήχος ὁ αὐτὸς 💃 ΙΤας 📡 resource hos ign huse to a son son or ye to a væ mo voi no mu ers vy kar Barjja stæ jo 100 o - Exa vornomier da toujulou pre tal pormande otapi jea var tal tractiforeje

The per ma a a a for reason aprox ton an a a

- Kai Jupuan The b ot Exu ia Duoi za kainy oou

Είτε, ἀκόμη ὡς Ἡχος Τοῦ ἐς μέσος τοῦ Ϝς την τος διφώνου περὶ τοῦ ὁποίου ἐλέχθησάν τινα καὶ εἰς τὰ περὶ Ϝς ἐπας Τίχου. Ὑπὸ τὴν τοιαύτην ἁρμογὴν καὶ πορείαν κατὰ συναφήν, μὲ τὸν φθόγγον το φυσικόν, ὁ ἦχος παρουσιάζεται καὶ ὡς τετράφωνος παρὰ τῶν νεωτέρων ἐκκλησιαστικῶν μουσικῶν.

من كس	} hépos to	णं सेवंग	a p=		-				ے
8		12	(0	8 ×8	71/2		16	6/2	
3	ઝૂ	7.C Q		& **	15	Ap år	•	N N	2

Έν τούτοις, ἡ ἀσυμφωνία τῆς ἡλαττωμένης πέμπτης ζ (τμ. 38 ἀντὶ 42) φέρει τοῦτον τὸν ζ διάφωνον πρὸς τὸν ζ τὴν βάσιν τοῦ βαρέος ἤχου. Ἐὰν δὲ ἡ τετραφωνία αὕτη ὁδεύη καὶ μὲ τοὺς φθόγγους Καὶ ζ εν ὑφέσει, τότε εἶναι φανερὸν ὅτι εὑρισκόμεθα πρὸ ἤχου διφώνου τοῦ πλαγίου πρώτου τὰ ἢ τοῦς ὁποίου, τώρα πλέον, ὁ ἐπὶ τοῦ ζ βαρὺς ἦχος παρίσταται ὡς μέσος, καὶ δέον ὅπως γράφεται :

Οἱ ἐκκλησιαστικοὶ μελοποιοί, δὲν καθώρισαν ἰδιαιτέραν παράστασιν τοῦ κλάδου τούτου τοῦ βαρέος ἀρκούμενοι —ὡς ἐν τῆ δοξολογία ἤχου ἐν τοῦ Ἰακώβου Πρωτοψάλτου παρατηρεῖται—'να ἐπιφέρωσιν ὑφέσεις ἐπὶ τῶν φθόγγων ἐκ καὶ ἐκ μὲ τὸν ἡ φυσικόν καὶ μόνον ἐν τῆ «Εὐτέρπη» καὶ τῆ «Πανδώρα» ὁ Φωκαεύς, κάμει τὴν διάκρισιν, διὰ τοῦ ἀνατολικοῦ ὀνόματος τοῦ ἤχου «πεστενιγκιάρ».

 Δ ε σ π ό ζ ο ν τ ε ς φ θ ό γ γ ο ι: ὅταν πρόκειται ὡς μέσος τοῦ $\frac{1}{4}$ ζ τας διφώνου οἱ $\frac{1}{4}$ ζ $\frac{1}{4}$, μέ:

Οὕτε ή πρὸς τοῦτον τὸν ἦχον διαφορὰ τοῦ ἀκολούθως ἀναφερομένου 👼 ১... ξορέος τετραφώνου, δηλοῦται παρὰ τῶν ἐκκλησιαστικῶν ἐνῷ εἰναι τόσον ἀπαραίτητος, ὅχι μόνον διὰ τὴν ψαλμῷδίαν, ἀλλὰ καὶ τὰ τραγούδια μας τὰ ἐθνικά, που σώζουν ὅλας τὰς κατὰ τὸν βαρὺν τοῦτον ἦχον ἀναφερομένας ποικιλίας.

Tre au par i ra ory ravait 20

Er en van e a a a par 9 mpo ma sum l'ago de a sur l'ago de sur l'ago d

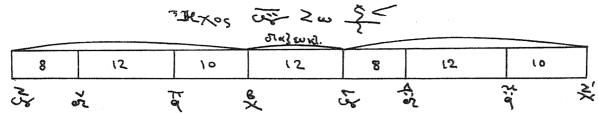
THXOς ὁ αὐτός, ὡς Τὰς Τταιρ (Ξτ) μεσάζων χ Ετση μουρχε του ου την τει στι μου ναι χρι αι ζω ξ κιαι πο το χαι ρα ει μι υριρ δτι υαι σαρτίαι αι ζω αι συχ βραγχ χαι νου μια συνιμια μιαι αι αν β μουν α

TRA TEN STOO FOR 20 0 LOW THE ON FOR ON FOR ON THE E ON FOR ON

λοσημοι κοσην σε εξ κοσην σε σε τα τεω ω κοσομο σε εξ κοσην σε σε τα τεω ω εξ κοσην σε σε τα τεω ω εξ σε εξενν αξαταδ, ζανθές και μαινερμμαίτας στώστια ετιώ

ΤΕΤΡΑΦωνός βαρύς τε τράφωνος δάνως τοῦ Γα τῆς τετραφωνίας αὐτοῦ - ἢ καὶ ἄλλως, τὴν φθορὰν τοῦ λεγέτου ξέπὶ τῆς βάσεως αὐτοῦ - χεν διέσει τὸν Γα καὶ τὸν τοῦ καὶ τὸν καὶ τὸν καὶ τὸν καὶ τὸν καὶ πορείαν διεζευγμέ-

νως, μὲ τετράχορδα 😓 🙎 καὶ 🍒 – 🥇 καὶ μείζονα διαζευκτικόν τόνον 🕏 – 🌫

'Ο τετράφωνος βαρύς παρουσιάζει οὕτω ὄψιν πλαγίου ἤχου' καὶ δὲν εἶναι παρὰ ἦχος

λέγετος ἀπὸ τοῦ ζζ (Ἡχος λέγετος Ζω ξ).

Καὶ εἰς τὴν ἐκκλησιαστικήν, καὶ εἰς τὴν λαϊκὴν μελοποιΐαν, ὁ Τετράφωνος Βαρύς, ἔχει : 'Α π ή χ η μ α 'που φανερώνει τὸ ἐπὶ τοῦ Γα 🛪 τετράφωνον αὐτοῦ :

"Ελξεις Νη καὶ τοῦ ς πρὸς τὸν ς πρὸς τὸν ς (δίεσιν), που ἐν ἀναστροφῆ ἀναιροῦνται, καὶ τοῦ ς πρὸς τὸν ς —ὅταν πενταφωνῆ πρὸς τὸν άγια (ς Δ) \sim)—καὶ Κε κπρὸς τὸν \sim που ἐν ἀναστροφῆ ἀναιρεῖται. Πορεία μέχρι τοῦ \sim , ἐν ἀναστροφῆ, φέρει τοῦτον ἐν ὑφέσει, δῆλα δὴ φυσικὸν (\sim).

The sor is a wind the son of the

Ήχος βαρύς τετράφωνος (λέγετος ἀπὸ τοῦζωξ) ママン キー 市 ママン (= デーボ) デ ἡμέτ. les va a et os a me 90s oux e etto ce e eu Du g en bon xu ~ or or bem ne de o on a mar en mon out e « coly 9 m e ta man de doa ON TITAL O OR NE HOS ON THE TROO SHOTTON THIS OR OR MEN 700 (01 2 *Ηχος ὁ αὐτὸς 💸 Σως 💢 κεκινημ.

de xi or The worder de xi i or & com xer xi

year or me he i i i ta a i

took or many in you raderal, Soon to anexy you the tal

The o en plan moon for on in the took of the tare

"Όταν τὸ μέλος φθάνη μέχρι τοῦ ἄνω 🔁 ἀνακάμπτον ἔχει τοῦτον ἐν ὑφέσει (🗮).

τετράφωνος (είν) με E ru you was no to too to , i was traver TOO VE MERE VOOO W mouxuza za zuny du ze v zoou zou pouvaun knount or zeu zoo paapa paaa a voo o.

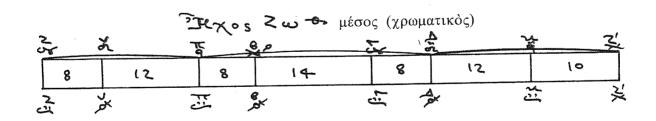
'Ο αὐτὸς ἦχος Βαρύς, μέσος τῶν Πρώτων ἤχων^{*}χρωματικὸς (Παρένθεμα)

Μὲ τὸν τον ἐν διέσει καὶ μικρὰν ὕφεσιν (ἕλξιν) τοῦ ξ΄ πρὸς τὸν τζος, τὴν ὁποίαν ἐπεσημάναμεν ἐν τῆ τετραφωνία τοῦ ξω ξ΄ καὶ τῆ παραμεσότητι τοῦ λεγέτου ("Ιδε «Λόγον ἀγαθὸν» Χουρμουζίου), δημιουργεῖται ἄκουσμα μαλακοῦ χρωματικοῦ λεγέτου ἐπὶ τοῦ Βαρέος (😎 ڪ ေ) μέσου τῶν Πρώτων ἤχων, ἀπαρτιζομένου :

α) Έκ διφωνίας ελάσσονος τῶν μαλακῶν διατονικῶν Δευτέρων ἤχων 🔾 – 🤻 ἐκ

τόνων ἐλαχίστου καὶ μείζονος (8+12 = 20 τμ.).

β) Έκ μαλακοῦ χρωματικοῦ τετραχόρδου τοῦ Δ΄ ἤχου ἐκ τοῦ Πα (τοῦ Τοῦ) Τ βρ Τ Δ (= ΤΤ Β Σ Δ) ἐκ τόνων : ἐλαχίστου, ὑπερμείζονος καὶ ἐλαχίστου (τμ. 8+14+8 = 30) καὶ

^{*} Μᾶλλον τοῦ ἐκ τοῦ Πα τετάρτου τετραφώνου (ڳ ૩٠٠ ς). Περὶ δὲ λεγέτου χρωματικοῦ γίνεται λόγος κατωτέρω.

Πρωτόβαρυς, ὑπὸ τὴν ἀπατηλὴν μορφὴν χρωματικοῦ λεγέτου (১, καταλήγων εἰς τὸν ἄσχετον πρὸς αὐτὸν δίφωνον τοῦ Πρώτου (=)

TRX05 UP =~ 2008 (:50) 3 To or dear a e a como o o o o o o nnnnnnnnnnut kan daaa la ニョンパンとことといっている。 maaade xiii i i de xi e caaaaaaaaaaaaaaaaaaaa e e e e a a a a a a a a a a a a a art y wine we was a was では、一年のことととのに、日本の er i e q and a tr

Πρόκειται, λοιπόν, περὶ χρώματος τοῦ λεγέτου ἐκ τοῦ Ζω (ἦχος Χεζες Ζω-Θ-) μὲ ἀμετακινήτους: τὴν βάσιν τὴν διφωνίαν καὶ τὴν τετραφωνίαν τοῦ τετραφώνου τούτου βαρέος ἤχου καὶ τὸ τετράφωνον αὐτοῦ ἐπὶ τοῦ Γα ἐν διέσει, ἠθέλησαν να σημειώσουν, κυρίως, διὰ τῆς φθορᾶς τοῦ δευτέρου ἤχου ἐπὶ τοῦ ζωσ ὡς μέσου ἤχου, οἱ εἰς τὴν νέαν μουσικὴν γραφὴν ἐξηγηταὶ μαθημάτων ὡς: «Τὸν Δεσπότην καὶ ᾿Αρχιερέα», τὸ «᾿Αλληλουϊάριον τὸ κοινὸν» τοῦ Θεοδούλου καὶ τὸ «Ἅνωθεν οἱ Προφῆται» τοῦ Κουκουζέλους, ἄτινα ἀπλῶς ὡς ἤχου βαρέος —ἄνευ ἐνδείξεως χρώματός τινος— ἀναφέρονται παρὰ τῶν παλαιῶν χειρογράφων.

Δὲν πρόκειται δὲ περὶ κλίμακος μέσου δευτέρου ἤχου ἐπὶ τοῦ ζ (ἦχος καθ) ὅσον ἐν αὐτῷ, οἱ τοῦ βαρέος ἐλάχιστοι τόνοι (τμ. 8) ζ καὶ ζ εἰναι ἡμίτονα χρωματικὰ (τμ. 6 1/2) μὲ τοὺς φθόγγους καὶ ζ ἐν διέσει, ἀπαιτοῦντες ἐπὶ τὸ ὀξὺ μετακίνησιν τῆς βάσεως, τῆς τετραφωνίας καὶ τῆς ἑπταφωνίας τοῦ ἤχου, πρᾶγμα

παράλογον καὶ παράφωνον.

'Εξ ἄλλου, φανερὸν ὅτι πρόκειται περὶ μέσου τετάρτου καὶ ὅχι περὶ μέσου δευτέρου χρωματικοῦ, τὸ γεγονὸς ὅτι, κατάβασις ἐκ τοῦ τοιούτου εἰς τὰ ἡηθέντα μαθήματα, γίνεται διὰ τοῦ φυσικοῦ κάτω *ἐν διέσει πρὸς τὸν κάτω ἐνῷ ἂν θεωρηθῆ οὐτος ὡς μέσος δεύτερος, ἡ κατάβασις δέον να γίνη διὰ τοῦ •ἐν ὑφέσει πρὸς τὸν κός πλάγιον τοῦ δευτέρου (ἐκλησιαστικὴν μουσικήν.

'Ιδοὺ καὶ αἱ τρεῖς σχετικαὶ κλίμακες (μέσου δευτέρου, βαρέος τετραφώνου καὶ λεγέτου

χρωματικοῦ ἐκ τοῦ Ζω), διὰ ἀνα φανῆ ἡ διαφορά:

Farvor:	\$}		T C	<u> </u>	_ <u> </u>	-	
"XXOL: "	6%	12	7 1/2	. 16	61/2	15	11 1/2
15 2w & B	. 8	7 15	To 10	<u> ૯</u> ૧ <u>૧</u>	\$ 8 7.5	12	4 10 8
₩ Zw-	8	12	B	14	8 8	15	10
ukoos i		de la companya della companya della companya de la companya della	11.	B	弘		造
(3	≿ ∕) ′				(L)		***

τη χος <u>Βαρύς ξπτάφωνος</u> Σωξ ξπτάφωνος ἢ Θως ζως διατονικὸς

'Ο ἑπτάφωνος βαρὺς ήχος, εἶναι αὐτὸς οὖτος ὁ ἐν ἀρχῆ σημειωθεὶς δεύτερος ήχος τοῦ μαλακοῦ διατόνου ἀπὸ τοῦ ἄνω ζω΄ (ὡς ὑς γραφόμενος παρὰ τῶν παλαιῶν) ἡ δὲ ἐπὶ τοῦ ἄνω μέρους τῆς φθορᾶς αὐτοῦ κεραία, δηλοῖ τὴν πορείαν αὐτοῦ ἐπὶ τὸ ὀξὸ συνημμένως μὲ ς φυσικόν.

' Απήχημα δηλωτικόν τῆς ὡς δευτέρου ἤχου διατονικοῦ ἰδιότητος αὐτοῦ:

^{*} Καὶ ὁ ἐπτάφωνος βαρύς, ἐκαλεῖτο «ἔξω» (ὑψηλὸς) ὡς εἴδομεν παρὰ τῶν παλαιοτέρων :-

Αν και, ὡς ἐλέχθη, ὁ Πρωτοψάλτης Δανιὴλ ἔχει κάμει ἀποκλειστικῶς διὰ τὸν ἑπτά-φωνον βαρὺν μίαν —τὴν γνωστὴν— δοξολογίαν, γενικὸς κανὼν εἶναι ὅτι, καὶ ὁ κλάδος οὖτος τοῦ βαρέος ἤχου, καταλήγει πάντοτε εἰς τὴν βάσιν 💸 τοῦ βαρέος, ὅπου ἐπίσης πάντοτε καὶ τὸ ἴ σ ο ν αὐτοῦ.

πάντοτε καὶ τὸ $\underline{\mathring{1}}$ σον αὐτοῦ. $\underline{\mathring{1}}$ διο τυ πίαι: ἄνω $\underline{\mathring{1}}$ φυσικός κάτω $\underline{\mathring{1}}$ δίεσις.

 $\frac{}{}$ Έλξεις: Κε πρὸς τὸν $\stackrel{>}{>}$ καὶ Βου πρὸς τὸν $\stackrel{>}{>}$ δίεσιν καὶ $\stackrel{>}{>}$ πρὸς τὸν $\stackrel{>}{>}$, ὅταν τὸ μέλος μεταπίπτη εἰς τὸν ἄγια ($\stackrel{>}{>}$ Δ $\stackrel{>}{>}$). Ἐν κατιούση φορ $\stackrel{\sim}{}$ πλὴν τοῦ ἐν τῆ κλίμακι $\stackrel{>}{>}$ — αἱ ἕλξεις ἀναιροῦνται.

Βαρύς επτάφωνος ἢ Β΄ διατονικὸς ἀπὸ τῆς φυσικῆς του βάσεως.

THE SUBJECT THE STATE OF THE WORK (= 50)

AD ZON SOITH BANGUE THE COUNTY OF E WE STATE TO SO OF THE COUNTY OF E WE STATE THE COUNTY OF THE COU

Καθ' ὅλην τὴν ἔκτασιν τοῦ διαπασῶν

TWON REGEN CYTE CE E M NOW ON A CONTROL OF THE STRUCK ON THE CONTROL OF THE STRUCK OF

- Cos reaponfrésses: réporte à l'aréconter - vec et res

HXOS Ó COTOS CO ZON STORS TO STORS Y STORYOUS Y STORYOUS

- trus oraprontotre za Bouvai, stats trækvous y stelkolog

Ο ἀπὸ τοῦ 💸 Βαρὺς ἦχος, εἶναι κυρίως ἦχος τῆς παπαδικῆς μελοποιΐας, ἄν και τὰ τελευταΐα έτη τῆς παλαιᾶς γραφῆς καὶ τὰς ἀρχὰς τῆς νέας, ἔκαμαν καὶ στιχερὰ καὶ καταβασίας εἰς αὐτόν, ὑπὸ τὴν μορφὴν τοῦ Πρωτοβάρεος ἢ Βαρέος πενταφώνου.

΄ Ως πρὸς τ' ἀπηχήματα, εἶναι ὁ μόνος ἦχος, ὅστις στερεῖται μουσικῆς όνομασίας. Οΰτω:

<u>Ως άπλοῦς</u> φέρει ἀπήχημα της ξείνη ἀργότερον

 Ω ς πρωτό βαρυς: ἂν μὲν ἄρχεται ἀπὸ τοῦ βαρέος, ἔχει τὸ αὐτό ἂν δὲ ἀπὸ τοῦ

ονομα αὐτοῦ, διατονικῶς ζ΄ τοῦ Κε καὶ ζ΄ καὶ μαῦσις τοῦ ἐλα-Διφωνία μείζων μαλακοῦ διατόνου, ἕλξεις τοῦ Κε πρὸς τὸν ζ΄ καὶ ψαῦσις τοῦ ἐλαχίστου τόνου 🛬 - 💥 (= 🟯 - 💥) βάσεως τῶν 4χόρδων τῶν Δευτέρων ἤχων.

Έξ αὐτοῦ ὁρμώμενοι, δυνάμεθα να ὁρίσωμεν ὡς ἀπήχημα καὶ τοῦ ἀπὸ τοῦ κάτω 🚴 βαρέος, τὸ τοῦ κυρίου ἀπήχημα «Νεανὲς» ἐν κατιούση φορᾳ, ὡς κι᾽ ἐν τῷ μέσῳ χρωματικῷ The a a lies or or he e a a he esor δευτέρω

άλληλουϊάρια, ὅπου : ἀνερχόμενος μέχρι τῆς τετραφωνίας αὐτοῦ 💢 κατέρχεται εἰς τὴν βάσιν του, ὑπὸ τὴν μορφὴν στιχεραρικῆς καταληκτικῆς θέσεως ἐπὶ τοῦ 😽 .

'Αποριῶν λύσις

Είς τὰς συνθέσεις τῶν πρωτοπόρων τῆς νέας μουσικῆς γραφῆς, παρατηροῦμεν ἐπὶ τῆς έπταφωνίας τοῦ βαρέος τετραφώνου (Γα 🛮 δίεσιν - ζώ φυσικόν) τὴν φθορὰν 🗢 🖈οῦ Πλ. Γ΄ ήχου, βαίνουσαν κατὰ δίτονον καὶ λεῖμμα ἐπὶ τὸ ὀξύ.

Προφανές ὅτι δὲν πρόκειται περὶ τοῦ τοῦ τοῦ σκληροῦ διατόνου, ἀλλὰ περὶ θεμελιώσεως τοῦ σκληροῦ τετραχόρδου τῆς 🗢 ἐπὶ τῆς ἑπταφωνίας τοῦ μαλακοῦ Βαρέος 🛼 🧀

Τότε, πάντες οἱ ἐπὶ τὸ ὀξὺ φθόγγοι τοῦ διαπασῶν εὑρίσκονται ἐν διέσει τόση 🗻 ὄση είναι καὶ ἡ ἀπὸ τοῦ το πρὸς τὸν το δίεσις τοιαύτη, ἤτοι : 🛬 📭 τος καὶ τόσο & 60 32. ἕως

JKX02 CE Sm TE									
<u>~</u>	ž	77. 9	2	J 3	2 3	× 3	ž ~	()	
8	12	(0	12	8	1,5	١٥ ,	8 م	1.5	10
8	। १	10	12	8	١2	0810	(2	(2	6
Z	š	व	\$ ~	2(4) 3	à.	N. S.	ξ	7,7	18. S.
				71/2	16	61/2	έν	κατιούση	φορᾶ
					*	٠ .	<u></u> 2		

Στάσις εἰς τὸν Κε, νοητέα ἐν διέσει 😭 καὶ ἀπ' αὐτοῦ διὰ τοῦ 🍒 ἐν διέσει 4χορδον, χρωματικόν (🗟 ΄) 🛬 🏯 🛠 🛴 ξπανερχόμεθα εἰς τὴν τονικότητα τὴν ἀρχικήν.

"<u>Ισον</u> κι' ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ τὸ τοῦ κάτω 🞝 ἴσον, μὲ ἄκουσμα 🔧 ὡς πρὸς τὴν φθορὰν 🗸 τῆς ἑπταφωνίας αὐτοῦ.

32 ws 300 200 \$5 Do Zattar terri i z zi u u u z z d ri シューシュー They has a se ay ve te nun nu man mega a me for toe text of a day is time the w un 6 a tuly par a a zus &

Ήχος ξ μέσος τοῦ Πλαγίου Δευτέρου

Είς χειρόγραφα τοῦ ιη΄ αἰῶνος καὶ είς συνθέσεις —Δοξολογίας καὶ Καταβασίας— τῆς νέας γραφης, ὁ βαρὺς τοῦ μαλακοῦ διατόνου ἐκ τοῦ κάτω 🚴 παρουσιάζεται καὶ ὡς μέσος ἦχος τοῦ 🚓 Σ΄ Τος 🕳 τοῦ τελευταίου ἐπέχοντος θέσιν ἤχου πλαγίου πρώτου χρωμα-TIKOÑ A ZITOLO -CZWZ.

Είς την περίπτωσιν αὐτήν, εκάτερος τῶν ήχων τούτων κρατεῖ τὰ διαστήματα, τοὺς δεσπόζοντας φθόγγους καὶ τὰς καταλήξεις του καὶ τὰ ἴσα κινοῦνται πρὸς τὰς βάσεις τῶν ήχων τούτων Στ καὶ 💸 ἀναλόγως, μὲ κοινὸν συγγενῆ ἦχον τὸν 🢥 🛆 🔪 , πρὸς τὸν όποῖον τρέπονται ἑκάστοτε τόσον ὁ πλ. Β΄ ὡς τρίφωνόν του τος , ὅσον καὶ ὁ Βαρὺς ὡς πεντάφωνόν του τος , ἤτοι μέσον τῆς ἑπταφωνίας αὐτοῦ. "Ανοδος τοῦ τος μέχρι τοῦ Γα μετ' ἀνακάμψεως, ἔχει τοῦτον φυσικὸν (τος), ἐνῷ, τοὐναντίον, στάσις ἐπ' αὐτοῦ, τὸν ἔχει ἐν διέσει (τος).

Σημειωτέον ὅτι ὁ 🛴 οὖτος τοῦ βαρέος, οὐδεμίαν ἔχει σχέσιν πρὸς τὸν 🚐 τοῦ

πλαγίου δευτέρου, κατὰ κόμματα 2 ὑψηλότερον —κι ἐν τῷ ὀργάνῷ— τοῦ πρώτου : (\checkmark = \checkmark ἐνῷ \checkmark = \checkmark ἐνῷ \checkmark).

'Α π ή χ η μ α: ἀρχόμενον ἀπὸ τοῦ πλ. Α. Πα 🖜

Le Xe ou la e e e visit

πεχος πω πασ Παρθενίου

To za Eoi II tw Fr en za Jen to o poust Do o o za Gr v + 1 1 1 o cors Or e Do o o za Gr v + 1 1 1 o cors Or e Do o o za Gr v + 1 1 1 o cors Or e Do o o za Gr v + 1 1 1 o cors Or e Do o o za Gr v + 1 1 1 o cors Or e Do o o za Gr v + 1 1 1 0 cors Or e Do o o za Gr v + 1 1 0 cors Or e Do o o za Gr v + 1 1 0 cors Or e Do o o za Gr v + 1 1 0 cors Or e Do o o za Gr v + 1 1 0 cors Or e Do o o za Gr v + 1 1 0 cors Or e Do o o za Gr v + 1 1 0 cors Or e Do o o za Gr v + 1 1 0 cors Or e Do o o za Gr v + 1 1 0 cors Or e Do o o za Gr v + 1 0 cors Or e Do o o za Gr v + 1 0 cors Or e Do o o za Gr v + 1 0 cors Or e Do o o za Gr v + 1 0 cors Or e Do o o za Gr v + 1 0 cors Or e Do o o za Gr v + 1 0 cors Or e Do o o za Gr v + 1 0 cors Or e Do o o za Gr v + 1 0 cors Or e Do o o za Gr v + 1 0 cors Or e Do o o za Gr v + 1 0 cors Or e Do o o za Gr v + 1 0 cors Or e Do o o za Gr v + 1 0 cors Or e Do o o za Gr v + 1 0 cors Or e Do o o za Gr v + 1 0 cors Or e Do o o cors Or e Do o o cors Or e Do o cors Or

La nace of a me i o φο θουμε νος τον κυει

or o form, συτο χους δυτη δυτη παι σορ ο οδρετι

α α χη λειι α το ποιοι κω αυτου ο κοι

η δι που ο συ το μα αυτου ο με ναι σις τον οι

η δι που ο συ το μα ωνος πα οι οι κω αυτου ο κοι

η δι που ο συ το μα ωνος πα αυτου ο με ναι σις τον οι

η δι που ο συ το μα ωνος πα αυτου ο κοι

ο ναι του αι το ω ω νος πα αυτου ο κοι

ο ναι του αι το ω ω ωνος πα αυτου ο κοι

ο ναι του αι το ω ω νος πα αυτου ο κοι

ο ναι του αι το ω ω νος πα αυτου ο κοι

ο ναι του αι το ω ω ωνος πα αυτου ο κοι

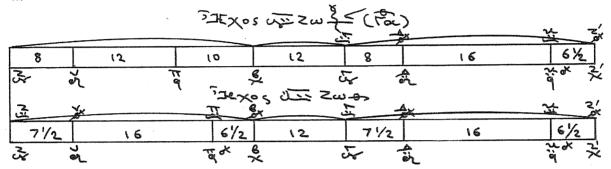
ο ναι του αι το ω ω ωνος πα αυτου ο κοι

ο ναι του αι το ω ω ω νος πα αυτου ο κοι ο κ

§ πθ΄ Ή ἐκ τῆς κλίμακος τῶν μαλακῶν διατονικῶν δευτέρων ἤχων, παραγωγὴ τῶν μαλακῶν χρωματικῶν δευτέρων - Ἦχος Δεύτερος

΄ Ως ἐκ τοῦ Λεγέτου παράγεται ὁ χρωματικὸς μαλακὸς Πλ. Β΄ ἦχος (Ἰδε Τόμ. Β΄ σ. 26), οὕτω κι' ἐκ τοῦ μαλακοῦ διατονικοῦ δευτέρου ἢ βαρέος ἑπταφώνου, παράγεται ὁ ἦχος Δεύτερος μαλακὸς χρωματικός, ὡς ἀκολούθως :

Τῆς ἕλξεως τοῦ Κε κπρὸς τὸν $\stackrel{>}{\sim}$ μενούσης σταθερᾶς καὶ τοῦ $\stackrel{>}{\sim}$ ἐν διέσει, ὁ ἦχος οὐτος παρουσιάζει ὄψιν: ἐπὶ μὲν τὸ βαρύ, ἤχου βαρέος τετραφώνου ($\stackrel{>}{\sim}$ $\stackrel{>}{\sim}$ $\stackrel{>}{\sim}$ 6 1/2 $\stackrel{>}{\sim}$), ἐπὶ δὲ τὸ ὀξύ, τετράχορδον μαλακοῦ χρωματικοῦ Β΄ ἤχου ($\stackrel{>}{\sim}$ 8 $\stackrel{>}{\sim}$ 16 $\stackrel{>}{\sim}$ 6 1/2 $\stackrel{>}{\sim}$) καὶ δὲν ὑπολείπεται, παρὰ μία ἀκόμη δίεσις τοῦ $\stackrel{>}{\sim}$ πρὸς τὸν $\stackrel{>}{\sim}$ διὰ να δώση τὰ διαστήματα καὶ τὸ ἄκουσμα χρωματικοῦ δευτέρου ἤχου ἀπὸ τοῦ $\stackrel{>}{\sim}$ $\stackrel{>}{\sim}$ 6 1/2 $\stackrel{>}{\sim}$ ήχον τοῦτον καὶ οἱ παλαιοὶ ($\stackrel{>}{\sim}$ Ηχος $\stackrel{>}{\sim}$ $\stackrel{>}{\sim}$ 8 $\stackrel{>}{\sim}$ 16 $\stackrel{>}{\sim}$ 6 1/2 $\stackrel{>}{\sim}$).

§ η΄ Περὶ τοῦ Τρίτου "Ηχου τοῦ Μαλακοῦ Διατόνου

TH Xの5 元 エマルを前 TH Xの5元前二下るを

Ό τρίτος ήχος ἔχει βάσιν ἐπὶ τοῦ τοῦ ἄνω διαπασῶν, τρεῖς φωνὰς ἄνω τοῦ τοῦ τοῦ δευτέρας βάσεως παραγωγῆς τῶν (κυρίων) ήχων τῆς ἐκκλησιαστικῆς ὀκτωηχίας.

Ό ἀπὸ τοῦ τη΄ τρίτος οὖτος ήχος, παρ' ὅτι κύριος, ὡς ἐκ τῆς φυσικῆς του θέσεως ἐν τῷ διαπασῶν, βαίνει διεζευγμένως μέν, μὲ τετράχορδα της καὶ της μετὰ μείζονος διαζευκτικοῦ τόνου της θεωρούμενος ὡς ήχος ἑπτάφωνος τοῦ της συνημμένως δὲ μὲ τετράχορδα της της της καὶ μείζονος προσλαμβανομένου της θεωρούμενος ὑπὸ τὴν ἰδιότητα αὐτοῦ ὡς κυρίου το νη τοῦτο εἶναι, ἀπὸ τῆς χαμηλῆς του βάσεως τὸ παρ' ὀθωμανοῖς «ρὰστ ἀτζεμπλὶ» (της τοῦτο εἶναι, ἀπὸ τῆς καὶ τοῦτο εἶναι).

 $^{\circ}\Omega_{\zeta}$ κι' ἐπὶ τοῦ σκληροῦ τρίτου ἤχου ($\overset{\circ}{\sim}$ νη $\overset{\bullet}{\rightarrow}$) οὕτω κι' ἐπὶ τοῦ μαλακοῦ λόγῳ τῆς ἔξω τοῦ μέσου διαπασῶν βάσεως αὐτοῦ ($\overset{\circ}{\sim}$), μεταφέρεται εἰς τὴν βάσιν $\overset{\circ}{\sim}$ τοῦ πλαγίου τρίτου ἢ Βαρέος ($\overset{\circ}{\leadsto}$ Γω $\overset{\bullet}{\rightarrow}$) ἤχου, μὲ τὸν ζω $\overset{\bullet}{\approx}$ ἐν ὑφέσει ὡς νανὰ ($\overset{\circ}{\sim}$), τὸν Κε $\overset{\bullet}{\approx}$ ἐν μικρῷ ὑφέσει, ὡς λέγετον ($\overset{\hookrightarrow}{\leadsto}$), τὸν Δι ὡς ἄγια τετράφωνον ($\overset{\bullet}{\leadsto}$) καὶ τὸν Γα εἰς τὴν ἰδέαν τοῦ $\overset{\circ}{\leadsto}$ (ἢ $\overset{\circ}{\leadsto}$) τοῦ πλαγίου τετάρτου ($\overset{\bullet}{\leadsto}$).

P	"Εσω	F= 77 F0	ι & μ	ιαλακὸς ,	前和此二	- Fac 2 tp	ίφωνος	
	12	(0	8	12	12	,	0 8	
2	•	a	(ア)	₹(18)	3. 2.	र्वे	7,8	2

Τοῦτον τὸν ἦχον οἱ ἐκκλησιαστικοὶ θεωροῦν ὡς τρίφωνον τοῦ πλαγίου τετάρτου, δδεύοντα κατὰ τριφωνίαν —τὸ «διὰ τεσσάρων»— ἐπὶ τὸ ὀξὺ (ἀντὶ κατὰ τὸ «διὰ πέντε» ἐπὶ τὸ βαρύ), παριστῶντες ὡς ἦχον το το Τος τὴν μαρτυρίαν αὐτοῦ, καὶ τὰ τετράχορδα αὐτοῦ ἐκ τόνων μείζονος, ἐλάσσονος καὶ ἐλαχίστου ἐν διαζεύξει, μετὰ μείζονος διαζευκτικοῦ τόνου \$ - 3'.

Καλοῦσι δὲ τοῦτον τρίφωνον τοῦ πλαγίου τετάρτου είρμολογικ ό ν, καθ' ὅσον κατ' αὐτὸν ψάλλονται —τὸ πλεῖστον— τὰ είρμολογικὰ μέλη τοῦ πλαγίου τετάρτου ήχου.

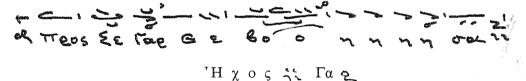
—ἐντελεῖς δὲ καὶ τελικαί, εἰς τὸν 🛴 .

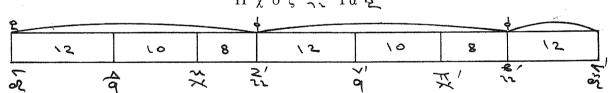
Διαφέρει, ἐν τούτοις, τόσον τοῦ σκληροῦ "Εσω 📻 🧮 🗘 τρίτου ἤχου, ὅσον καὶ τοῦ ἐπὶ τῆς αὐτῆς βάσεως βαρέος र Γοι διαστήματα καὶ τὸν σχηματισμὸν τῶν θέσεων ὁμοιάζει δὲ πρὸς τὸν βαρὺν τον κατὰ τὸ ὅτι κάμει —ὡς ἐκεῖνος καταλήξεις ἀτελεῖς καὶ εἰς τὸν 🕏

καταληζεις ατέλεις και είς τον $\frac{1}{2}$. Καὶ ὅταν μὲν κυριαρχοῦν οἱ δεσπόζοντες φθόγγοι $\frac{1}{2}$ $\frac{1$ καὶ τὸ ἴσον μετατίθεται ἐπὶ τοῦ 💥

"Ελξεις μελφδικαί: τοῦ $\frak{\frak{\%}}$ πρὸς τὸν $\frak{\frak{\%}}$ πρὸς τὸν $\frak{\frak{\%}}$ καὶ τοῦ $\frak{\frak{\%}}$ πρὸς τὸν $\frak{\frak{\%}}$ ενδιατρίβων εἰς τὴν τριφωνίαν αὐτοῦ $\frak{\frak{\%}}$ ώς νανά, ἔχει τὸν ἄνω βου΄ ἐν ὑφέσει $\frak{\frak{\%}}$,

παρουσιάζων κλίμακα κυρίου ήχου κατά συναφήν, ώς ἐν τῆ φράσει «Πρὸς Σὲ γὰρ ἐβόησα»:

'Ο π ετ - Των - ή τρίτος τοῦ μαλακοῦ διατόνου— καὶ μεσάζει εἰς τὸν π ες που ρ καὶ παραμεσάζει εἰς τὸν 🖟 👼 🔼 ν υ, ὅτε τὸ ἴσον μεταφέρεται εἰς τὰς βάσεις τῶν δύο τούτων ήχων, ζ καὶ 🔾 ἀναλόγως.

Κύριον χαρακτηριστικόν τούτου τοῦ μαλακοῦ διατονικοῦ τρίτου ήχου εἶναι τὸ ὅτι, όταν χωρή πρὸς τὴν μεσότητα αὐτοῦ 🏅 ἐπανακάμπτων —χωρὶς δήλα δὴ να σταματήση εἰς αὐτὴν— ἀλλ' ἐπιστρέφων εἰς τὴν βάσιν αὐτοῦ 🚡 ἔχει τοὺς ὑπ' αὐτὴν φθόγγους 🕺 🕇 🕳 ἐν διέσει καὶ τὴν διφωνίαν αὐτοῦ 💝 ἐν μικρᾳ ἀκόμη ὑφέσει καὶ αὐτὰ εἶναι ὅπου τοῦ δίδουν χαρακτῆρα ἄκρως κατανυκτικόν. Παράδειγμα, τὸ τῶν ὄρθρων τῆς Μ. Ἑβδομάδος «᾿Αλληλούϊα» :

Ή μελφδικὴ αὕτη κίνησις, παρατηρεῖται καὶ εἰς τὸν τοῦ τον καὶ τρίτον ἤχον ἀπὸ τοῦ κάτω τοῦ κάτω θεωρούμενον— ὅταν ὁδεύῃ πρὸς τὴν μεσότητα αὐτοῦ ἐπανακάμπτων. Παράδειγμα, ἀπὸ τοῦ Λαμπαδαρίου τὸ «Μακάριος ἀνὴρ» ὡς πρὸς τοὺς φθόγγους τοῦς τοῦς τοῦς τοῦς τοῦς τοῦς καὶ τρίτον τοῦς καὶ τρίτον τοῦς καὶ τρίτον τοῦς καὶ τοῦς καὶ τοῦς καὶ τρίτον τοῦς καὶ τοῦς καὶ τρίτον τοῦς καὶ τρίτον τοῦς καὶ τοῦς καὶ τρίτον τοῦς καὶ τοῦς καὶ τρίτον τοῦς καὶ τοῦς καὶς τοῦς τοῦς καὶς τοῦς καὶς τοῦς καὶς τοῦς τοῦς καὶς τοῦς τοῦς καὶς τοῦ

Ο κατὰ τὸ διὰ τεσσάρων τρίφωνος οὖτος πλάγιος τοῦ τετάρτου $\frac{1}{2}$ $\frac{1}{2}$ κατὰ τὸ διὰ πασῶν·καὶ τὰ διαστήματα καὶ τὰ ἴσα μεταφέρονται κατὰ τὴν ἰδέαν καὶ τὴν βάσιν ἑκάστου ἐξ αὐτῶν, ἀπὸ τοῦ Γα εἰς τὸν Νη καὶ τἀνάπαλιν, ἀναλόγως.

The xos they - care

The words of several wanter and a space of the and and the several wanter and a space of the several and the several and

The v the so re consensor converse tour conda

co za con à source so sun si a rum à zurs source de se so

The start of to e Kataβasia

The start of t

Landen tea a do Za Eoi de

Παραδείγματα τοιαύτης ἐναλλαγῆς, βλέπε εἰς τοῦ Τιμίου Σταυροῦ τὸν Κανόνα : «Σταυρὸν χαράξας Μωυσῆς» κατὰ τὰ ἀκόλουθα διαγράμματα :

X A Sie		7.		<u> </u>	24.	3/2	<u>'</u>	re'	£ 25
2 12	(0)	8	(2,	12	ه ره	8 مر	15	(0	8
(a) 12	००	8	12	10	8	12	12	(0	8
2	c 6		ر کو ۵	3	7 3	7	2	()	S. T.

Τὸν ἦχον τον τον ἐκαλέσαμεν εἰρμολογικόν, ὡς κατ' αὐτὸν γραφομένου τοῦ πλείστου μέρους τῶν εἰρμολογικῶν μελῶν τοῦ Πλαγίου τετάρτου ἤχου. "Οπου δὲ οἱ τῆς νέας γραφῆς μουσικοὶ ἐξηγηταὶ καὶ διδάσκαλοι παριστῶσι διὰ τῆς φθορᾶς αὐτοῦ μέλη ἤχου τρίτου παπαδικά, κάμουν τοῦτο —ὡς ἐλέχθη καὶ εἰς τὰ περὶ Γ΄ ἤχου— διὰ να δηλώσουν τὸ χθαμαλὸν τῆς βάσεως καὶ τὴν ἔκτασιν ἐπὶ τὸ ὀξύ, οὐχὶ δὲ διὰ να ἐπιφέρωσιν ἀλλοίωσιν τῶν διαστημάτων ἐκείνου τοῦ τρίτου ἤχου, τὰ σκληρὰ διατονικὰ εἰς μαλακά.

The post of Der San to them has hor to an and the state of the service of the ser

on on on the to o constant of or var 31 or of and on the to of a constant of a constan

Εἰς τὸν $\frac{1}{2}$ $\frac{1}{$

(Fa) van za du zon x x (FAM) x os & GE XN VM &

(Fa) van za du zon x x x x x a ra a coax zo ques x

(MM)

(NM)

Co zon rea ea do zon dou y a zos q w y y y v ozy en on

per kton x o zu po ser a Davarus q Trus en go y week

pearan of trus da va zoo vo Can a zon q trus kata ker

pearan of trus da va zoo vo Can a zon q trus kata ker

(May)

Trailon o x van do vos q ken to zo pun us soo kan

per gov y x a q b a a zum zo zog pen pa y

Trailon o x van do vos q ken to zon pen pa y

Trailon o x van do vos q ken to zon pen pa y

Trailon o x van do vos q zon que q b a zovora rece pa

Trailon vos E repend a zu zun zom om q b a zovora rece pa

per vos et xeralor on e z za a ze er

'Εν τῆ ἀπλῆ (τος Ιας) μορφῆ του προτασσόμενος στίχος ἀρχόμενος ἀπὸ τῆς βάσεως του ὑπὸ μορφὴν συντόμου καταλήξεως εἰς τὸν διὰ τὰ σύντομα μέλη (Ἰδε «Τὴν ὑψηλοτέραν») καὶ ἀργῆς διὰ τὰ ἀργὰ (Ἰδε « Αλληλούϊα» τῶν Νυμφίων»).

O αὐτός, ὡς ἐτεχος τὰ τα ἀ χ Ση με εαν τα φω ω τα κιο δωτισμος οί και χαι εας με τα α χες κια ρ α σμος οί σήμερα βαφείζειαι δ χριστός, εὰς τον Ιορδοί η τώττοταιμό.

The payoner of view was, tool von dan xon and

The wing to he book of to have you for the stand on the stand of the

The xos πon to a μεσάζων χ ε συσε τουτ εμ con ου τα α χίες συ σε τουτ εν con συ τα α ε συ σε τουτ εν η con τα conσαμι α και τεν η γεν το ο νι αι α ξ - εσώναν μια πολού χαι = παι μεχαιχεον νι α

§ γα΄ 'Ο αὐτὸς τὰς ΕΤρίφωνος, ὡς Ἡχος Ἔσω Τρίτος το ဪ Μαλακὸς Διατονικὸς Μέλη ἐκκλησιαστικά, ὡς τὰ ἐξαποστειλάρια Χριστουγέννων, Θεοφανείων, Μ. Ἑβδομάδος καὶ ἄλλα, ἐπιγράφονται ἤ χ ο υ τ ρ ί τ ο υ ψάλλονται ὅμως εἰς κλίμακα τοῦ τριφώνου τὸ το ὧα Ε.

Τὸ τοιοῦτον εἶναι μαρτυρία, ὅτι ὁ ἐπὶ τοῦ Γα ἐπὰ τὰ ἡχος εἶναι ὁ ἀπὸ τοῦ ἄνω τζ΄ τρίτος ἡχος τοῦ μαλακοῦ διατόνου, κατὰ μεθαρμογὴν ἐπὶ τοῦ πλαγίου του του ἡ ὁ περὶ οὐ ὁ λόγος Ἔσω τοῦ πλαγίου του κός.

'Εξαποστειλάρια Γ΄ ήχου ἀποδεικνύοντα τὸν πζ – Γα 2 Ήχον – Γα 2 τοῦ μαλακοῦ διατόνου

Too wh den so of so son an eo or he as

Lus to suit den so of so son an eo or he as

Lus to suit den so of so son an eo or he as

Lus to suit den so of son son an eo or he as

Lus to suit den so of son son an eo or he as

Lus to suit den so of son son an eo or he as

Lus to suit den so of son son an eo or he as

Lus to suit den so of son son an eo or he as

Lus to suit den son son son eo or he as

Lus to suit den son son son eo or he as

Lus to suit den son son son eo or he as

Lus to suit den son son son son eo or he as

Lus to suit den son son son eo or he as

Lus to suit den son son son eo or he as

Lus to suit den son son son eo or he as

Lus to suit den son son eo or he as

Lus to suit den son son eo or he as

Lus to suit den son son eo or he as

Lus to suit den son son eo or he as

Lus to suit den son son eo or he as

Lus to suit den son son eo or he as

Lus to suit den son son eo or he as

Lus to suit den son son eo or he as

Lus to suit den son son eo or he as

Lus to suit den son son eo or he as

Lus to suit den son son eo or he as

Lus to suit den son eo or he as

Lus to suit den son eo or he as

Lus to suit den son eo or he as

Lus to suit den son eo or he as

Lus to suit den son eo or he as

Lus to suit den son eo or he as

Lus to suit den son eo or he as

Lus to suit den son eo or he as

Lus to suit den son eo or he as

Lus to suit den son eo or he as

Lus to suit den son eo or he as

Lus to suit den son eo or he as

Lus to suit den son eo or he as

Lus to suit den son eo or he as

Lus to suit den son eo or he as

Lus to suit den son eo or he as

Lus to suit den son eo or he as

Lus to suit den son eo or he as

Lus to suit den son eo or he as

Lus to suit den son eo or he as

Lus to suit den son eo or he as

Lus to suit den son eo or he as

Lus to suit den son eo or he as

Lus to suit den son eo or he as

Lus to suit den son eo or he as

Lus to suit den son eo or he as

Lus to suit den son eo or he as

Lus to suit den son eo or he as

Lus to suit den son eo or he as

Lus to suit den son eo or he as

I on on on bagain of the on on on by Sensition of the or of the or

- fi reminin, je omme sides, circaqual to a me duralow

FRIXOS TO EVNSX

TO BOX ON DOW TWIS TON TO OR ON U VOR TON & OTIS

Tea a tracouna ear a a a a a a a c or , The sea of , The

§ ήβ΄ Ἡχος Τέταρτος Στιχηραρικὸς - καὶ πάλιν

Ή χος Απα ο στιχηραρικός

Τέσσαρας φωνὰς ἄνω τοῦ τετάρτου ἤχου (μ Δ) — βάσεως δευτέρας παραγωγῆς τῶν (κυρίων) ἤχων τῆς ἐκκλησιαστικῆς ὀκτωηχίας — εὕρηται ὁ τέταρτος ἦχος τοῦ Στιχεραρίου, μὲ τετράχορδα, διεζευγμένα μὲν ὅταν ἀκολουθῆ τὴν ἰδέαν τῶν Πρώτων ἤχων τως καὶ μετὰ μείζονος διαζευκτικοῦ τως συνημμένα δὲ ὅταν εὕρηται δεδεμένος μετὰ τοῦ ἀπὸ τοῦ τετάρτου ἤχου (μετὰ) τως τετράχορδα ἀνόμοια, μετὰ τόνου μείζονος προσλαμβανομένου τως .

Είς τὸν ἦχον τοῦτον ψάλλονται τὰ στιχερὰ τοῦ τετάρτου ἤχου, ἐνῷ κατὰ τὸ Παλαιὸν (τὸ βυζαντινὸν) Εἰρμολόγιον, καὶ τὰ εἰρμολογικά του μέλη ἐψάλλοντο εἰς αὐτόν.

Περὶ προτασσομένων στίχων ἐντῷ ἤχῳ τούτῳ, ὡμιλήσαμεν εἰς ὅσα ἀρχικῶς ἐξετέθησαν περὶ αὐτοῦ.

'Ιδού, ὅμως, καὶ τὸ «Θεὸς Κύριος», ἀπου ἔχει θέσιν προλόγου —εἰσαγωγῆς— εἰς τὴν καταβασίαν «Συστήσασθε ἑορτὴν» τοῦ Καρύκη.

THE XOS OF AIR (avri of Trace)

over 9 Grom the vos o ce xo o the vos or Co o vo o mari ku er o or Eu w en n n n eos n n mung

Ο ήχος ή του ρ είναι δεδεμένος μετὰ τοῦ ἐπὶ τοῦ τετάρτου ήχου τῆς παπαδικῆς κῆς καὶ μετὰ τοῦ λεγέτου Βου ξ, εἰς τὸν δεύτερον τῶν ὁποίων —τὸν λέγετον— καὶ καταλήγει κατὰ τὴν νεωτέραν ἐποχήν.

Hχοι of Traq, of Ara καὶ λιετος βουξ (BON) ou zyr o de xoerte, pos 9 zon Gra Ma propor za TEN TEN TO THE SECOND OF THE S a en y pa a area q o Den ter oders de garpe m Tor a otta a open å or ve harpe e Er kred TRED OU W VIII O ON DE E E E OV con v han a la xxo ha noi bo mm m has E en Eo, 9 0 Gg an Ensoapendens a ter a e q

www were recognissed with a sound of the sou

'Απὸ τοῦ ἄγια Πα 🕈 πρὸς τὸν λέγετον Βου ξ

E vay nopped & var kopped of sou on of kie var

πορ μοι α τια ντα α λα α λ - πούτο στι τί - ναι ούννεφο = τούτο στι τί - ναι αωταίλα μου τίν ή νο - εη τού παιτια = π' τεχετ από - τ' αμπέλι - φέρνει το μη - χαι στημ ποσλά = τάνω τραι στό - μαινώλι

' Απὸ τοῦ λεγέτου Βου ξείς τὸν ἄγια Πα 🕈

- It ord son signes tou hor so, son sons sons ous

Οὐτος ὁ τετράφωνος τέταρτος ήχος, λόγῳ τῆς ἐκτὸς τοῦ μέσου διαπασῶν βάσεως αὐτοῦ τὸς , ψάλλεται μεταφερόμενος ἐπὶ τῆς ἀντιφωνίας αὐτοῦ ὡς Τος ε΄. "Οπως δὲ διὰ τὸν αὐτὸν λόγον, τόσον ὁ χρωματικὸς δεύτερος μεταφέρεται ἐπὶ τοῦ πλαγίου αὐτοῦ ὡς "Εσω τος ε΄ κατὰ τοὺς ἐκκλησιαστικούς), οὕτω καὶ αὐτὸς θὰ ἠδύνατο 'να μεταφερθῆ ἐπὶ τοῦ ἐκ τοῦ Δι τετάρτου τῆς παπαδικῆς, ὡς "Εσω τος ε΄ τος ε΄ τος ε΄ τος τος της ραρικός μὲ ὑφέσεις ὅμως τῶν φθόγγων τος 'να μεταφερεις ὅμως τῶν φθόγγων τος 'να ἔχη τὴν ἰδέαν (τὸ ἄκουσμα καὶ τὰ διαστήματα) τῶν ἀπὸ τοῦ τος Πρώτων ήχων, ἐνῷ ἐπὶ τοῦ κάτω Νη ἀντὶ πλαγίου τετάρτου θὰ ὑπάρχη ἦχος τέταρτος τῆς παπαδικῆς (τος κάτω Νη ἀντὶ πλαγίου τετάρτου θὰ ὑπάρχη ἦχος τέταρτος τῆς παπαδικῆς (τος ε΄ τος καὶ τὰ διαγράμματα αὐτῶν τῶν διαφορῶν :

 $^{\circ}\Omega$ ς τόσον, ὁ διδάσκαλος ᾿Απόστολος Κωνστάλας, προσεπάθησε ἀνα συνθέση ἐν τῷ Δοξασταρίῳ του, ἀνεπιτυχῶς, εἰς τὸν ήχον τοῦτον τὸν ἐπὶ τοῦ $\stackrel{\leftarrow}{\mathbf{q}}$ τὸ Δογματικὸν Θεοτοκίον «΄ Ο διὰ Σὲ θεοπάτωρ Προφήτης Δαβίδ». Καὶ ἂν εἰς τὴν ἐκκλησιαστικὴν μελοποιΐαν δὲν συνηθίζεται τοιαύτη μεταφορά, εἰς τὴν λαϊκὴν δὲν εἶναι ἀσυνήθης.

'Ακολουθοῦν δύο σκοποὶ χανιώτικου συρτοῦ, κατ' αὐτὸ τὸ σύστημα ἡρμοσμένοι :

The xos of Ar of X

A or a promon on you on co trought o your a for trong

non on you on co trought

O you a fa a text of non you go trought of a

a rem in kon whom in in fear for for a rem in more repor w 9

- Dipair. szew ágymandr v - szerv ágymandr v por zó v zó ó sem dypadricus es colored, va reson prior rela

(Πρὸς ἦχον عُرُ اعلم کم)

y a how or hong how I have mym mh he s non Bor or Mon & horasm you mess (こうこうこうこうないとこと は hora Ingin meter « na Bor or i Vinan in he

da a kou voga a voga a & - k pour . . .

belgar relow non en roi = que joren ro resider